

[Mr. Speaker]

[9th November 1957]

obviously something is going wrong in the day-to-day administration, they may put questions and it would be wrong to disallow such questions on the ground that there should be no interference with the autonomy of these undertakings.

In Bombay, questions on matters within the jurisdiction of the Board regarding supply of electricity to any particular part, revision of rates of electricity and other matters relating thereto are admitted on the ground that the Members of the Board are appointed by the Government and that the Government are in a way responsible for the affairs of the Board.

In West Bengal also, questions relating to the Electricity Board on matters like the administration of the Board, rate of consumption of electricity, etc., have been admitted.

The right of interpellation is a very important right and one of the means by which Members can get information or ventilate grievances on behalf of their constituencies about the nationalised industries. I, therefore, feel that such questions are admissible, though they relate to matters pertaining to the day-to-day administration of the Electricity Board, if the matters are of sufficient public importance. It is, however, left to the Minister to answer them or not. As per rules, I cannot compel him to answer. I am also told that in the Lok Sabha not only questions are allowed, but even half-hour debates are allowed on matters pertaining to Corporations, which are formed under the auspices of the Government. I, therefore, feel that these questions are admissible and that, in all fairness, the Government will answer them.

III.—PRESENTATION OF THE SIXTH REPORT OF THE COMMITTEE ON ESTIMATES

SRI K. R. VISWANATHAN: I, the Chairman of the Committee on Estimates, having been authorized by the Committee to submit the Report on its behalf, present the Sixth Report of the Committee on Estimates on the Public Works Department (Buildings). ^a

IV.—GOVERNMENT BILL.

THE MADRAS VILLAGE PANCHAYATS (AMENDMENT) BILL, 1957
(L.A. BILL NO. 16 OF 1957).

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, I move—

“ That the Madras Village Panchayats (Amendment) Bill, 1957 (L.A. Bill No. 16 of 1957), as amended by the Select Committee, be taken into consideration.”

^a Laid on the table of the House.

9th November 1957] [Sri M. Bhaktavatsalam]

கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த பொறுக்கு கமிட்டியின் சிபாரிசுகளைப் பற்றி அந்த கமிட்டியில் தலைமை வகித்த நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இந்த சபையின் முன்பு சமர்ப்பித்தார்கள். அதை கனம் அங்கத்தினர்கள் பார்த்திருப்பார்கள். இந்த மசோதா பிரேரேபிக்கப்பட்ட பிறகு பொறுக்கு கமிட்டியில் இரண்டு முக்கிய மாறுதல்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்பதையும் கனம் அங்கத்தினர்கள் கவனித்திருப்பார்கள். ஒன்று பஞ்சாயத்து பகுதியிலிருந்து பிரித்து அதை தனியாக அமைப்பது என்பது. முன்பு இவ்வாறு செய்வதற்கு இன்ஸ்பெக்டர் நோட்டீபிகேஷன் வெளியிடக்கூடிய ஒரு நிலை இருந்தது. இப்போது பிரிப்பது என்று இருந்தால் அரசாங்கம்தான் அதை தெரிவிக்கவேண்டும். அப்படி பிரிப்பதற்கு முன்னால் சபைக்கு முன்பு அந்த யோசனையை கொண்டு வந்த பிறகு, இந்த சபை அதைப்பற்றி ஏதாவது முடிவு எடுத்து மாறுதல் செய்து அதன்படி பிரிப்பது என்பது இதில் ஏற்பட்டிருக்கின்ற முக்கியமான மாறுதல். அப்படிப் பிரிக்கப்பட்ட பிறகுதான், பிரிக்கப்பட்ட பிராந்தியத்திற்கு கமிட்டி அமைக்கப்படும் என்பது ஒரு மாறுதல். அந்தக் கமிட்டியை அமைக்கும் விஷயமாகவும் முன்பே மசோதாவில் விதிகள் இருந்தன. அந்த விதிகளில் மாறுதல்கள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. அதாவது, இந்தச் சட்டத்தின் கீழ் செய்யப்படும் விதிகள் கெஜ்ட்டில் பிரசுரிக்கப்பட்டால் போதும் என்ற விதி முன்பு இருந்தது; அதற்கு மாறாக, அந்த விதிகள் இந்த சபை முன் வைக்கப்பட்டு, சபை அந்த விதிகளில் தான் செய்ய விரும்பும் மாறுதல்களைச் செய்யலாம்—சபை கவனித்த பிறகுதான் அந்த விதிகள் அமலுக்கு வரும்—என்பதுதான் பொறுக்குக் கமிட்டியில் செய்யப்பட்ட இன்னொரு முக்கிய மாறுதல் ஆகும். இந்த இரண்டும் முக்கிய மாறுதல்கள் ஆகும். மற்ற மாறுதல்கள் ஏற்கெனவே மசோதாவில் இருந்தவைதான்.

அந்தப் பிரிவுகளைப்பற்றி, பொறுக்குக் கமிட்டியிலிருந்து கனம் அங்கத்தினர்களில் ஒரு சிலர் தங்களுடைய மாறுபட்ட அபிப்பிராயங்களைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அந்த மாறுபட்ட அபிப்பிராயங்களைக் கொண்ட அறிக்கையும் பொறுக்குக் கமிட்டியின் அறிக்கையுடன் சேர்த்து சபையில் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவைகளில், ஒரு சில கனம் அங்கத்தினர் களுக்கு இருக்கும் ஒரு முக்கியமான மாறுபட்ட அபிப்பிராயம், பஞ்சாயத்து போர்டு தலைவர் தேர்தலைப்பற்றியது ஆகும்; மற்றொரு மாறுபட்ட அபிப்பிராயம், பஞ்சாயத்து போர்டு தேர்தலில் ஓட்டளிக்கும் முறையைப் பற்றியது ஆகும். இது சம்பந்தமாக, பொறுக்குக் கமிட்டியில் தலைமை வகித்த கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் “வேறு கட்சிகளிலுள்ள ஒரு சில கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு இருக்கும் மாறுபட்ட அபிப்பிராயத்தை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன். அதை அரசாங்கம் அறிந்த பிறகு, அது ஏதேனும் மாறுதல் செய்வதாயிருந்தால் அப்போது பார்த்துக் கொள்ளலாம்” என்று பொறுக்குக் கமிட்டியில் தெரிவித்தார்கள். அப்படியே, ஒரு சில கனம் அங்கத்தினர்களின் மாறுபட்ட அபிப்பிராயங்கள் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டன. அவை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டபோது, பஞ்சாயத்து போர்டு தலைவர் தேர்தலைக் குறித்து தன் அபிப்பிராயத்தை மாற்றிக்கொள்வதற்கு அரசாங்கம் தயாராக இல்லை. அதாவது, பஞ்சாயத்து போர்டு தலைவரை மக்களால் தேர்தெடுக்கப்பட்ட பஞ்சாயத்து போர்டு அங்கத்தினர்கள் தேர்தெடுக்கவேண்டும் என்ற தன் அபிப்பிராயத்தை அரசாங்கம் மாற்றிக் கொள்ளத் தயாராக இல்லை. ஆனால், வோட்டு முறை சம்பந்தமாக தன் அபிப்பிராயத்தை அரசாங்கம் மாற்றிக்கொண்டது. அதாவது, ரகசிய வோட்டு முறை இரண்டாவது வகுப்புப் பஞ்சாயத்துக்களுக்கும் இருந்தால் நல்லது என்ற அபிப்பிராயம் அரசாங்கத்திடம் தெரிவிக்கப்பட்டபோது, அதற்கு அரசாங்கம் ஒத்துக்கொண்டது. அதன்படி இரண்டாவது வகுப்புப் பஞ்சாயத்துக்களிலும் ரகசிய வோட்டு முறையைக் கொண்டுவருவதற்கு சட்டத்தில் மாறுதல் செய்யவேண்டிய அவசியம் இல்லை. அதற்கு விதிகளில்தான் மாறுதல் செய்யவேண்டும். விதிகளை அங்கே மாற்றிவிடலாம். ஆனால், அப்படி எல்லா பஞ்சாயத்துக்களிலும்

[Sri M. Bhaktavatsalam] [9th November 1957]

ரகசிய வோட்டு முறையை அனுஷ்டிக்கவேண்டுமென்றால் கொஞ்சம் பணம் அதிகம் செலவாகும். அப்படி பணம் அதிகம் செலவானால் பாதகமில்லை என்பது அரசாங்கத்தின் அபிப்பிராயம். அவ்வாறு தான் சபையின் அபிப்பிராயமும் இருக்குமென்று நீனைக்கிறேன். வரலாற்றுக்கும் பஞ்சாயத்துத் தேர்தல்களை அவ்வாறு நடத்துவதற்கு ஒன்றிரண்டு மாதங்கள் தாமதமாகும். அது ஒரு நீண்ட தாமதமல்ல. எல்லா பஞ்சாயத்துத் தேர்தல்களையும் ரகசிய வோட்டு முறையில் நடத்தவேண்டுமென்பது அரசாங்கத்தின் கருத்து. அந்த முறையில் விதிகள் மாற்றப்படும் என்று இந்த சமயத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இரண்டாவது, பொதுப்படையாக மாறுபட்ட அபிப்பிராயத்தைத் தெரிவித்திருக்கும் கனம் அங்கத்தினர்கள் ஒரு அடிப்படையான கருத்தையும் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். “தலைவர் தேர்தல் முறையில் ஒரு பெரிய மாறுதலையும், மற்ற மாறுதல்களையும் சட்டத்தில் செய்வதற்கு இப்போது என்ன அவசரம்? இவைகளை பின்னர் கவனிக்கலாமே! பொதுவாக ஸ்தலஸ்தாபன நிர்வாக சம்பந்தமான விஷயங்களைப் பரிசீலனை செய்து யோசனைகள் கூறுவதற்கு கூட்டுக் கமிட்டி போடப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் இதைப்பற்றியும் அபிப்பிராயம் சொல்லட்டும்” என்ற அடிப்படையான கருத்தை இவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இதுகுறித்து நான் “எல்ல விரும்புவது: கூட்டுக் கமிட்டி பரிசீலனை செய்யும்போது அது எல்லா விஷயங்களையும் பரிசீலனை செய்யட்டும். அதற்கு ஒரு தடையாக இருக்கும் வகையில் இப்போது இந்த சபை எதையும் செய்யவேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை. ஆனால் இப்போது இந்தத் திருத்தங்களைச் செய்யவேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. அதற்கான காரணங்களைச் சொல்கிறேன். பஞ்சாயத்து போர்டு தேர்தல்கள் ஒரு ஆண்டுக்கு முன்பிருந்தே தள்ளிப் போடப்பட்டிருக்கின்றன. அப்படி தள்ளிப் போடப்பட்டு எங்களிலேயே சிலருக்குப் பிடிக்கவில்லை; தேர்தல்களை அப்போதே நடத்தவேண்டுமென்று கருதினோம். ஆகவே ஒரு வருஷத்திற்கு மேலாக பழைய பஞ்சாயத்துக்கள் நடந்து நடந்துவருகின்றன. பஞ்சாயத்துத் தேர்தல்களை மீண்டும் தள்ளிப்போக்கூடாது என்பது அரசாங்கத்தின் அபிப்பிராயம். ஆகவே பஞ்சாயத்துத் தேர்தல்களை கூடிய சீக்கிரம் நடத்தவேண்டும். அப்படி அவைகளை நடத்தும்போது, பஞ்சாயத்துத் தேர்தல் முறை, பஞ்சாயத்துத் தலைவர் தேர்தல் முறை முதலியவை மிகவும் முக்கியமானவை. தேர்தல்களைப் பழைய முறையில் நடத்துவது சரியல்ல என்று கருதினோம். ஆகவே பஞ்சாயத்துச் சட்டத்தை தகுந்த முறையில் திருத்தி, அதன்படி தேர்தல்களை நடத்தவேண்டுமென்று கருதியதால், கூட்டுக் கமிட்டி பரிசீலித்து யோசனை கொடுக்கும் வரையிலும் பொறுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். இந்தத் திருத்தங்களை இப்போது செய்ய விரும்புகிறோம். இன்னும் சில முக்கியமான திருத்தங்கள் இருக்கின்றன; அவைகள் பின்னர் வரலாம். இந்தத் திருத்தங்களை, நான் கூறிய காரணங்களின்படி, இப்போதே செய்யவேண்டிய அவசியம் இருப்பதால் இப்போது கொண்டுவருகிறோம். ஆகவே வரப்போகிற பஞ்சாயத்துத் தேர்தல்களையொட்டித் தான் இந்தத் திருத்தங்கள் இப்போது இங்கே கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்றன.

முக்கியமாக, இப்போது பஞ்சாயத்து போர்டு தலைவர் தேர்தலைப்பற்றித் தான் ஒரு சில கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு—குறிப்பாக எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்த கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு—பலத்த அபிப்பிராய பேதம் இருக்கிறது. அது அவர்கள் சமர்ப்பித்துள்ள மாற்று அபிப்பிராய அறிக்கையிலும் வலியுறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் “பஞ்சாயத்து போர்டு தலைவர் தேர்தல் விஷயத்தில், இப்போது அமலில் இருக்கும் தேர்தல் முறை தான்—அதாவது, பஞ்சாயத்துப் பிரதேசத்திலுள்ள ஜனங்கள் நேரடியாக பஞ்சாயத்துத் தலைவரைத் தேர்ந்தெடுக்கும் முறை தான்—ஜனநாயகத்திற்கு உகந்த முறை. அரசாங்கத்தார் திருத்தத்தில் கொண்டு வரும் தலைவர் தேர்தல் முறை ஜனநாயகத்திற்கும் அரசியல் சட்டத்தின் 40-வது ஷரத்திற்கும் முரண்பட்டது. இந்தத் திருத்தத்தை அரசாங்கம்

9th November 1957] [Sri M. Bhaktavatsalam]

என் வற்புறுத்தவேண்டும் ? ” என்று தங்கள் மாறுபட்ட அபிப்பிராய அறிக்கையில் கூறியிருக்கிறார்கள். முதலில் நான் அரசியல் சட்டத்தின் 40-வது ஷரத்தை வாசிக்கிறேன்.

“ The State shall take steps to organise village panchayats and endow them with such powers and authority as may be necessary to enable them to function as units of Self-Government.”

என்று அரசியல் சட்டத்தின் 40-வது ஷரத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. “ Units of self-Government ”-ஆக பஞ்சாயத்துக்களை சர்க்கார் organise-பண்ணவேண்டுமென்றும், அவைகளுக்கு அந்த வகையில் அதிகாரங்கள் கொடுக்கவேண்டுமென்றும் அரசியல் சட்டத்தின் 40-வது ஷரத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அந்த ஷரத்தை யொட்டிய வகையில்தான் நாங்கள் கொண்டுவரும் திருத்தங்கள் இருக்கின்றன என்று நான் கூறுவேன். இப்போது அமலிலிருக்கும் பஞ்சாயத்துத் தலைவர் தேர்தல் முறை அரசியல் சட்டத்தின் 40-வது ஷரத்திற்கு உகந்ததல்ல என்றும் நான் கூறத் தயாராயிருக்கிறேன். இப்போதுள்ள முறைப்படி பஞ்சாயத்து போர்டு தலைவரை பஞ்சாயத்து எல்லையிலுள்ள வாக்காளர்கள் தேர்ந்தெடுக்கவேண்டும். அது தவிர பஞ்சாயத்து போர்டு அங்கத்தினர்களும் வார்டு வாரியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படவேண்டும். “ எல்லோரும் சேர்ந்து தான் பஞ்சாயத்து ” என்பதை கனம் அங்கத்தினர்கள் ஒப்புக் கொள்வார்கள். “ தலைவர் மட்டும் பஞ்சாயத்து ” என்று இருந்தால், அது ஒருவாறு ஜனநாயகத்திற்கு முறண்பட்டதல்ல என்று கருதி அதை நானும் ஒப்புக்கொள்வேன். “ மக்கள் ஒருவரை பஞ்சாயத்துத் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுப்பது. அவர் மக்களின் நம்பிக்கையைப் பெற்றவராக, ஜனநாயக முறையில், அங்கே ஆளுவது—அந்த நிர்வாகத்தை அவர் நடத்துவது ” என்பதில் ஜனநாயகத்திற்கு முறண்பட்டது எதுவும் இல்லை; அது சிறந்த ஜனநாயகம் தான்; ஆனால் அது பஞ்சாயத்து அல்ல. பஞ்சாயத்து என்று கூறும்போது அதில் பலர் இருக்கவேண்டும். அதில் என்ன சொல்லியிருக்கிறது? பஞ்சாயத்துகள் கிராமத்தில் அமைக்கப்படவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பஞ்சாயத்து என்று ஏன் வருகிறது. பஞ்சாயத்து என்ற வார்த்தை சிலருக்கு பிடிக்காமலிருக்கலாம். அது வேறு விஷயம். எப்படியோ, இங்கு பஞ்சாயத்து என்று போட்டிருக்கிறார்கள். பஞ்சாயத்து என்றால் 5 பேர், 10 பேர், சில பேர்கள் சேர்ந்து ஆட்சி செய்வது. ஒருவர் ஆள்வது அல்ல. டிக்டேட் அல்ல. ஒரு பிரஷிடென்ட் ஆள்வது அல்ல. நாலு பேர் சேர்ந்து ஆள்வது. அதுதான் பஞ்சாயத்து என்று பேர். இப்போது அங்கத்தினர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கிறோம். தலைவரையும் தேர்ந்தெடுக்கிறோம். அங்கத்தினர்களெல்லாம் ஒரு அபிப்பிராயத்தைக் கொண்டிருக்கிறார்கள். தலைவருக்கு ஒரு அபிப்பிராயம். அம்மாதிரியான சிக்கல்கள் இப்போது இல்லாமலில்லை. சில இடங்களில் நடைபெற்றிருக்கிறது. சில இடங்களில் தகராறு இல்லாமலும் இருக்கிறது. இப்போது யார் பேச்சைக் கேட்பது? இப்படி ஒரு அபிப்பிராய பேதம் வரும்போது யார் பேச்சைக் கேட்டது. எல்லா மக்களாலும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர் அங்கத்தினரின் பேச்சைக் கேட்பதா? அங்கத்தினர்களுக்கு உட்படுவதா? அப்படிக்கேட்பதென்றால் அவரைத் தேர்ந்தெடுத்த எல்லா மக்களுக்கும் என்ன கௌரவம்? என்ன மரியாதை? இல்லை, எல்லா மக்களாலும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அவருக்குத் தான் என்ன கௌரவம்? எல்லோரும் சேர்ந்து தேர்ந்தெடுத்தால் அவர் இஷ்டம்போல் பஞ்சாயத்து ஆட்சி நடத்தவேண்டும். அப்படிச் செய்வது 40-வது ஆர்டிகிளுக்கு விரோதமாகும். இதை அங்கத்தினர்கள் சற்று கவனிக்கவேண்டுமென்று கூறுகிறேன்.

ஆகவே, பஞ்சாயத்துகளுக்குந்த முறை, அங்கத்தினர்கள் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, அந்தப் பஞ்சாயத்தின் தலைவர் அங்கத்தினர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, அவர் ஒரு சர்வாதிகாரியாகாமல், தலைவருடன் பஞ்சாயத்து அங்கத்தினர்களெல்லாம் சேர்ந்து ஆட்சி புரிவது; அதுதான் பஞ்சாயத்து ஆட்சி. அதுதான் அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தின் 40-வது ஆர்டிகிளில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

[Sri M. Bhaktavatsalam] [9th November 1957]

கனம் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய தொகுதி உத்திரமேரூர் தொகுதி. இதை எல்லோரும் கேள்விப்பட்டிருப்பார்கள். அந்த உத்திரமேரூரில் ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே பஞ்சாயத்து ஏற்பட்டிருக்கிறது. இன்றையதினம் இதைப்பற்றி கோயில்களிலுள்ள கல்வெட்டுகளில் பார்க்கலாம். அந்தக் கல்வெட்டுகள் தமிழ் மொழியில்தான் இருக்கிறது. இன்றும் பார்க்கலாம். பலருக்குப் புரியும். சிலருக்குப் புரியாது என்பதற்காக ஆர்க்கையலாஜிகல் டிபார்ட்மெண்டார் அதைப் பிரசுரித்திருக்கிறார்கள். ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே இப்படி நடந்திருக்கிறது. அங்கு பஞ்சாயத்து ஆட்சி நடந்திருக்கிறது. அந்த பஞ்சாயத்து அங்கத்தினர்கள் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்கள். அதுவும் இரகசிய ஓட்டு முறையில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்கள். பல அங்கத்தினர்களிருந்தார்கள். அதில் பெண்களுக்கு ஸ்தானம் ஒதுக்கப்பட்டு, பெண்கள் பொறுப்பான ஸ்தானங்களுக்கு அமர்த்தப்பட்டிருந்தார்கள். அதோடு மாத்திரமல்ல. பல ஸ்டாண்டிங் கமிட்டிகள் இருந்திருக்கின்றன. ஒவ்வொரு விஷயத்திற்கும் ஒரு ஸ்டாண்டிங் கமிட்டி. இவ்வளவும் ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு. இதை ஒரு மாடலாக வைத்துக்கொள்கிறோம். பழையவைகளை அப்படியே எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை. நான் சொல்வதெல்லாம், பழமையில் புதுமை இருக்கிறதென்பதைத்தான். அவ்வாறு பஞ்சாயத்து நடைபெறவேண்டும். இவ்வாறு உகந்த முறையில் தலைவரைத் தேர்ந்தெடுக்கும் முறையை மாற்றி, பஞ்சாயத்து அங்கத்தினர்களே தலைவரைத் தேர்ந்தெடுக்கவேண்டுமென்று நாங்கள் கொண்டு வந்து, அதை ஸெலெக்ட் கமிட்டி ஏற்றுக்கொண்டு, அதில் மாறுபட்ட அபிப்பிராயங்களை உடையவர்கள் ஜனநாயகத்தின் பேரால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாமலிருப்பதாக இன்றையதினம் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இப்போது ஜனநாயகத்திற்குத் திறமை முறையில்தான் மாற்றியிருக்கிறோமென்று இந்த சமயத்தில் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

ஒரு கிராமத்திலிருந்து, ஒரு பஞ்சாயத்து எல்லையிலிருந்து, ஒரு பகுதியை ஏன் பிரிக்கவேண்டும்? அப்படிப் பிரிப்பதே தவறு என்று சொல்லுகிறார்கள். ஏதோ ஒரு தொழிற்சாலை நகரம், அல்லது சுகாதார நிலையம், மாதிரி இருக்கக்கூடிய இடங்களைப் பிரிப்பதே தவறு என்கிறார்கள். ஏன் பிரிக்கவேண்டும்? அப்படிப் பிரிப்பதால் அந்தப் பஞ்சாயத்தின் வருமானம் போகிறது. அதிலும், இது ஜனநாயகத்திற்கு முரணானது என்று சொல்கிறார்கள். ஒரு பஞ்சாயத்து எல்லையிலிருந்து ஒரு இடம் பிரிக்கப்பட்டால் ஜனநாயகம் பறிபோய்விடாது. ஸ்தல ஸ்தரபன நிர்வாகம் அந்தந்தப் பிராந்திய மக்களின் தேவைகளை கவனிக்கவேண்டும். பிரத்தியேகமாக கவனிக்கவேண்டிய பிராந்தியங்களும் இருக்கின்றன. இப்போது மேட்டூர் டவுன்ஷிப் இருக்கிறது. மேட்டூர் அணைக்கட்டு கட்டப்பட்டதன் காரணத்தால் ஏற்பட்ட ஒரு நகரம். மேட்டூர் அணையில் அங்கு பல தொழிற்சாலைகள் ஏற்பட்டன. சாதாரணமாக மேட்டூர் பஞ்சாயத்து இதை கவனிக்கவேண்டியது. ஆனால் இதற்கு விசேஷ கவனம் செலுத்தப்படவேண்டுமென்று மேட்டூர் டவுன்ஷிப் ஆக்ட் இந்த சபையினால் நிறைவேற்றப்பட்டு நடத்தப்பட்டு வருகிறது. அதே போல பவானிசாகர் புதிதாக அணைக்கப்பட்ட ஒரு நகரம். பவானி அணைக்கட்டின் காரணமாக ஏற்பட்ட ஒரு நகரம். அதற்குத் தனியாக சட்டம் செய்யவேண்டுமென்று இந்த சபையால் செய்யப்பட்டது. அதே மாதிரி குத்தாலம் ஒரு சுகாதார நிலையம். ஒரு சிறந்த நிலையம். போதுமான அளவு சுகாதாரம் முதலிய வகைகளிலெல்லாம் கவனிக்கப்படவேண்டுமென்றும், இதையெல்லாம் பஞ்சாயத்து மூலம் நிறைவேற்ற முடியாதென்றும் இந்த சபையினால் ஒரு சட்டம், குத்தாலம் டவுன்ஷிப் ஆக்ட் நிறைவேற்றப்பட்டது. இந்த மசோதாவில் ஒவ்வொரு பிராந்தியத்திற்கும் தனியாக சட்டம் செய்வதைத் தவிர்ப்பதற்கு வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதுவும் இந்த சபையின் ஆதரவோடு, இந்த சபையின் அபிப்பிராயத்திற்கிணங்க, இந்த சபையின் அபிப்பிராயத்தை ஏற்றுக்கொண்டு செய்யப்படுகிறது. ஒரு குறை சொல்லப்படுகிறது; அதாவது இதனால் பஞ்சாயத்தின் வருமானம் குறைகிறது என்று. இப்போது பெருந்தரை இருக்கிறது. அங்கு ஒரு ஸானடோரியம் இருக்கிறது. ஸானடோரியத்தில் அதிகாரிகளிருக்கிறார்கள். தொழிலாளர்

9th November 1957][Sri M. Bhaktavatsalam]

கனிருக்கிறார்கள். அதனால் நிறைய வருமானம் வருகிறது. புரொபெஷன் டாக்ஸ் முதலியவைகளால் வருமானம் வருகிறது. அது ஒரு பிராந்தியத்தின் ஓர் பகுதி. அந்தப் பஞ்சாயத்து ஒரு பெரிய பிராந்தியம். அந்தப் பிராந்தியத்தில் ஒரு பகுதி. இந்தப் பிராந்தியத்திலிருந்து வரும் பணத்தை மற்ற பிராந்தியங்களில் செலவு செய்யலாமென்று சொல்வது சரியல்ல. அந்தப் பிராந்தியத்தின் அபிவிருத்திக்காக அந்தப் பிராந்தியத்தின் வருமானம் செலவு செய்யப்படவேண்டும். சம்பந்தப்பட்ட மக்களுக்குச் செலவு செய்யப்பட்டவேண்டும். பஞ்சாயத்தில் ஒரு பகுதி மக்களுக்கு செல்வாக்கு இருந்து, மற்ற இடத்தில் இல்லை என்றால் அந்தப் பணத்தை அந்த இடத்திலேயே செலவு செய்துகொள்வார்கள். அப்படியில்லாமல் அந்தந்தப் பிராந்தியத்திற்குப் பயன்படவேண்டும். ஒரு பஞ்சாயத்தின் வருமானம் குறித்து கவனம் செலுத்தலாம். சர்க்காரும் அதில் கவனம் செலுத்தத்தான் செய்யும். அவ்வாறு பிரிக்கப்பட்டால் அப்படிப் பிரிக்கப்பட்ட இடத்திலும் ஸ்தல ஸ்தாபன நிர்வாகம் நடத்தப்படும். கிடைக்கக்கூடிய வருமானம் அந்தப் பிராந்தியத்தின் வளர்ச்சிக் காக, அந்தப் பிராந்தியத்தின் அபிவிருத்திக்காகப் பெரிதும் பயன்பட வேண்டுமென்பதுதான் அடிப்படையான கருத்து.

மற்றொன்று பஞ்சாயத்துக்களின் காலத்தை 3 ஆண்டுகளிலிருந்து 5 ஆண்டுகளாக மாற்றுவது. இப்போது இருப்பதை இந்த மசோதாவில் மாற்றி அமைத்து, அதை பொறுக்குக் கமிட்டியும் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறது. மூன்று ஆண்டுகளாக இருந்ததை ஐந்து ஆண்டுகளாக அதிகப்படுத்தியிருப்பது. முன்விபல் தோதல்கள், மற்ற தேர்தல்களெல்லாம் வேறு விஷயம். பஞ்சாயத்துத் தேர்தல் வருகிறது. சட்டசபை, பார்லிமெண்டு தேர்தல்கள் வருகின்றன. பஞ்சாயத்துத் தேர்தலை 3 ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை வைத்தால் அனுவசியமான செலவையும் மக்களுக்குத் தயக்கத்தையும் ஏற்படுத்தக்கூடும். ஆகையால் பஞ்சாயத்து அங்கத்தினர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டால் ஐந்து ஆண்டுகள் இருக்கலாம் என்பதுதான் கருத்து அதுதான் இந்த மசோதாவில் இருக்கிறது. லெலெக்ட் கமிட்டியும் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறது. கல்யாணசுந்தரம், மாற்று அறிக்கையில், 5 ஆண்டுகளென்றிருப்பதை ஒப்புக்கொள்ளக்கூடும், ஆனால் இரண்டு நிபந்தனைகளுக்குப்பட்டு என்று சொல்லியிருக்கிறார். ஒன்று இரகசிய வேட்டு முறை. மற்றொன்று தலைவர் தேர்தல். இதில் ஒன்றை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். தலைவர் தேர்தலைப்பற்றியவரை ஒப்புக்கொள்ள இயலவில்லை. பஞ்சாயத்துக்களைப் பொறுத்தமட்டில் 5 ஆண்டுகளிருப்பதே நலமென்பதுதான் அரசாங்கத்தின் அபிப்பிராயம். அதுவே தான் இந்த மன்றத்தின் அபிப்பிராயமாகவும் இருக்குமென்று நம்புகிறேன். இந்த வார்த்தைகளுடன் நான் பிரேரேபித்த இந்த மசோதாவை அங்கத்தினர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : கனம் மந்திரி அவர்கள் கொண்டு வந்த பிரேரேணை சபையின் முன்பு விவாதத்திற்கு வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

SRI M. KALYANASUNDARAM : There is an amendment to this given notice of by Sri Kothandaraman.

SRI A. NESAMONY : Sir, I rise on a point of order. The motion of this House which committed the Bill for consideration by the Select Committee did not authorize it to amend any section of the parent Act. The Committee was only to consider the amending Bill. Now the Select Committee has reported that section 113 of the Panchayats Act should be amended. I submit it is beyond the competence of the Select Committee to have recommended that amendment. It is a question of procedure and a matter affecting the privilege of the House. So, I request a ruling from the Chair whether under Rule 104 of the Assembly Rules, this report is in order.

[9th November 1957]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I would like to submit that, apart from the Select Committee considering this question, it is certainly open to this House to consider and accept the salutary amendment if the House is of that view. This point was raised before the Select Committee. In any case, it is certainly open to this House to consider the amendment.

MR. SPEAKER : I shall consider the point of order raised by Sri Nesamony and the explanation given by the Hon. Minister and give my ruling in a few minutes. Meanwhile, the House may go on with the general discussion. I presume that we can discuss the Bill for an hour and a half and then take it up clause by clause.

* SRI P. S. CHINNADURAI : மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, கிராம பஞ்சாயத்து திருத்த மசோதா சமர்ப்பிக்கப்பட்ட சட்டசபை ஆய்வுக் குழுவின் அறிக்கை இப்பொழுது சபையின் முன்பு சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆய்வுக் குழுவுக்குச் சென்ற பின்னர் திருத்த மசோதா ஜனநாயக பூர்வமான உரிய மாறுதல்கள் செய்யப்படுவதற்கு சந்தர்ப்பம் இருக்கும் என்று எதிர்பார்த்தவர்களில் நானும் ஒருவன். ஆனால் நான் மொற்றமே அடைந்தேன் என்று இந்த நேரத்தில் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்த திருத்த மசோதா வானது எவ்வாறு ஜனநாயகத்துக்குப் பொருத்தமானது என்று நினைப்பூட்ட கனம் அமைச்சர் அவர்கள் மிகவும் பிரயாசை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார். அவருடைய பிரயாசையை பாராட்ட வேண்டியதுதான். ஆனால் அவர் சபையில் முன்பாக சமர்ப்பித்துள்ள வாதங்கள் ஆதாரப் பொருத்தமானவையாக இல்லை. அது உண்மையிலேயே அவருடைய ஜனநாயக தத்துவத்தை பலப்படுத்துவதாக இல்லை என்பதனை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

(Temporary Chairman Sri K. Ramachandran in the Chair.)

இந்திய அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தின் 40-வது ஷரத்தின்படி பஞ்சாயத்துக்களை அமைக்கக்கூடிய ஒரு ஷரத்து சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த 40 ஆவது ஷரத்துக்கு முரணாக இவ்வாறு திருத்தம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று எடுத்துக்காட்டினால் அதை மறுத்து கனம் அமைச்சர் அவர்கள் இல்லை என்றும் அது ஜனநாயகத்துக்கு உட்பட்டது என்றும் குறிப்பிட்டார். ஆகவே என்னுடைய அபிப்பிராயத்தை இதில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இந்த திருத்த மசோதாவில் சில பஞ்சாயத்துக்களிலுள்ள பகுதிகளையோ சில குறிப்பிட்ட தொழிற்சாலைப் பகுதிகளையோ நீக்கி விடுவதற்கு விதி விலக்குச் செய்வதற்கான அதிகாரம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. இதுவரை இவ்வாறு ஒரு முறையை, அரசியல் அமைப்புக்கு எதிரான ஒரு முறையை, அமைத்து அதன்படி பஞ்சாயத்துக்களை அமைக்க வேண்டும் என்றும், சுய ஆட்சியை வெற்றிகரமாக நடத்துவதற்கு அதுதான் சிறந்த ஏற்பாடு என்றும் இம்முறை கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. அரசியல் அமைப்பின் 40 ஆவது ஷரத்து எந்தப் பகுதியையும் பஞ்சாயத்து பகுதியிலிருந்து விலக்கவேண்டும் என்று சொல்லவில்லை. ஆகவே இது ஏற்கெனவேயுள்ள 1950-ம் ஆண்டு ஏற்படுத்திய கிராம பஞ்சாயத்து சட்டத்துக்குப் புறம்பானதும் முரணானதும் ஆகும். அப்படிப்பட்ட ஒரு திருத்தம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. நம்முடைய அரசியல் அமைப்பு சட்டத்தின் 40-வது ஷரத்துக்கு இந்தத் திருத்தம் விரோதமானதாகும். அப்படி இந்த திருத்தம் இருக்கிறது என்பதை நான் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். சில குறிப்பிட்ட பகுதிகளை பிரித்துவைக்க வேண்டும் என்று கூறுவது எந்த வகையில் ஜனநாயகத்துக்குப் பொருத்தம் என்பதை இனி நாம் கவனிப்போம்.

பஞ்சாயத்து எரியாக்கள் என்பது ஏற்கெனவே ரெவினியூ கிராமங்களின் பாகமாக அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இனிமேல் எவ்வாறு அமைக்கப் போகிறோம்? திருத்தப்படுவதற்கு முன்பாகவே இதை ரெவினியூ கிராமத்துக்கு ஒரு பகுதியாகவோ அல்லது தனித்தனியாக 500 ஜனங்களுக்கு

9th November 1957] [Sri P. S. Chinnadurai]

என்று ஏற்படுத்தி, குறிப்பிட்ட பஞ்சாயத்துப் பகுதியிலிருந்து இன்னும் ஒரு சிறிய பகுதியை நீக்கி தொழிலாளர்கள் வசிக்கக்கூடிய காலனி என்று அமைத்து வைக்கவேண்டும் என்று சொல்வது பஞ்சாயத்து சட்டத்திற்கு ஒத்ததாக இருக்குமா என்று நாம் கவனிக்க வேண்டாமா? இப்படி ஒரு தனிப்பட்ட பகுதியை பிரித்து வைத்து பஞ்சாயத்து தொழிற்சாலை காலனி என்று அமைத்து அவர்களுக்கு ஒரு தனி பிரிவை அமைப்பது எவ்வாறு ஜனநாயகத்துக்குப் பொருந்தும். இப்படி தொழிற்சாலை பகுதி களில் வாறும் மக்களுக்கும் பஞ்சாயத்து வசதியைக் கொடுக்காமல் அவர்களை ஏன் இப்படி நடத்தவேண்டும் என்று எனக்குப் புரியவில்லை. ஒருக்கால் முதலாளிகள் அவ்வாறு விரும்பலாம். இப்படி தொழிலாளர் காலனி மக்களைப் பிரித்து வைத்தால் முதலாளிகளுக்கு வசதி செய்து கொடுப்பது போல் ஆகும் அல்லவா? இப்படி பகுதிகளைப் பிரிப்பதால் முதலாளிகள் விரும்புவதைச் செய்து கொடுப்பதாக ஆகிறது. இந்த அரசாங்கம் முதலாளிகளுக்கு ஆதரவு கொடுக்கிறது என்று சொல்வதற்கு இடம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே முதலாளிகளுக்கு வசதி செய்யும் பொருட்டு இதைச் செய்வதைக்கண்டு ஆச்சரியப்பட வேண்டியதாக இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட திருத்தம் அவசியம்தானா? முதலாளிகளை திருப்தி பண்ணுவதற்கு என்று கொண்டுவரப்படும் சட்டம் அவசியம்தானா? இப்படிப்பட்ட திருத்தம் கொண்டுவருவதற்கு ஏதாவது வற்புறுத்தல் இருக்கவேண்டும் என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இந்த நேரத்தில் ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

கோவை ஜில்லாவில் மதுக்கரை பகுதியில் (மதுக்கரை எனது தொகுதியில் உள்ளது.) ஒரு பஞ்சாயத்து அமைக்க வேண்டும் என்று மூன்று வருஷங்களுக்கு முன்னால் அங்குள்ள மக்கள் கோரினார்கள். அதன் பிறகு அங்கு பஞ்சாயத்தை அமைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. மறுநாள் தேர்தல் நடத்தி நிர்ணயம் செய்யவேண்டும் என்று ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. அந்தத் தேர்தலுக்கு முன்னதாக அங்கேயுள்ள முதலாளிகள் இந்தத் தேர்தலை நடத்த விடாமல் ஏதோ அமைதிக்கு பங்கம் வரும் போல் இருக்கிறது என்று ஆட்சேபனை சொல்லி அதன் பேரில் பஞ்சாயத்து தேர்தல் நிறுத்திவைக்கப்பட்டது. பிறகு பஞ்சாயத்து தேர்தல் நடைபெறவில்லை. மறுமுறையும் தேர்தலை நடத்தவேண்டும் என்று நிர்ணயம் செய்தார்கள். அப்பொழுது முதலாளிகள் வேறுவிதமான ஆட்சேபனையைக் கிளப்பினார்கள். மதுக்கரை சிமெண்ட் பாக்டரி காலனியை பஞ்சாயத்துப் பகுதியில் சேர்க்கக்கூடாது என்று அங்குள்ள முதலாளிகள் கூறினார்கள். ஏற்கெனவேயுள்ள 1950-வது பஞ்சாயத்து சட்டத்தில் இதற்கு வசதி இல்லை. அந்த வசதி இல்லாத காரணத்தால் அங்கு பஞ்சாயத்து தேர்தல் நடைபெறாமல் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டது. முதலாளிகளுடைய கோரிக்கையை நிறைவேற்றி வைப்பதற்கு 1950-வது வருஷத்திய சட்டத்தில் இடம் இல்லாத காரணத்தால் அந்த இடத்தில் பதினெந்தாயிரம் மக்கள் வாழ்கிற ஒரு பகுதி பஞ்சாயத்து பகுதி இல்லை என்று தடை செய்யப்பட்டிருந்தது. அதை உத்தேசித்துத்தான், அந்த தொழிலாளர் காலனியை பிரித்துவைக்கவேண்டும் என்பதற்காகத்தான், இப்படிப்பட்ட திருத்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மசோதா ஒருவாறு நிறைவேறினால் மதுக்கரை பஞ்சாயத்துக்கு தேர்தல் நடைபெறலாம். ஆனால் தொழிற்சாலை பகுதிகளில் தேர்தல் நடைபெறுது. இவ்வாறு ஒரு முதலாளியை திருப்தி பண்ணுவதற்காக, அவர்களுடைய கோரிக்கையை நிறைவேற்றுவதற்காக, ராஜ்யம் பூராவிலும் உள்ள பகுதிகளுக்கு இந்த திருத்த சட்டத்தைக் கொண்டுவருகிறார்கள். இது சரியானது அல்ல. நான் அடிக்கடி இந்த சட்டசபையில் ஸோஷலிசம் என்று சொல்லிக் கொண்டு வருவதைப்பற்றி கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்குக் கோபம் வருகிறது. ஆனால் அப்படி கோப்படுவதில் பிரயோசனம் இல்லை. இங்கே பேசப்படுவதில் மக்கள் திருப்தி அடைந்துவிடமாட்டார்கள். இங்கே செய்யப்படும் தீர்மானங்களில்தான் மக்கள் திருப்தி அடைவார்கள். வெறும் பேச்சினால் மட்டும் மக்கள் திருப்தி அடைந்து விடமாட்டார்கள் என்பதை மட்டும் இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

[Sri P. S. Chinnadurai] [9th November 1957]

இந்தத் திருத்த மசோதாவைப்பற்றி மக்கள் என்ன நினைப்பார்கள் ? தொழிலாளர்கள் காலனி என்பதை ஒதுக்கிவைத்து, பஞ்சாயத்துச் சட்டத் திலேயுள்ள சலுகை கிடைக்காத நிலைமை உண்டாக்கப்படுகிறது. இந்தத் திருத்தத்தை நிறைவேற்றி அமுல் நடத்தினால் அந்தப் பகுதி மக்கள் மாத்திரம் அன்றி தொழிலாளர்கள் காலனிகளில் வசிக்கும் மக்களும் என்ன நினைப்பார்கள் அரசாங்கத்தைப்பற்றி ? சோஷலிச பாதையில் செல்கிற அரசாங்கம் என்று முதலாளிகளுக்கு ஆதரவு கொடுத்து அவர்கள் பாதையில் சென்று கொண்டிருக்கிற அரசாங்கம் என்று ? அரசாங்கமே இதைத் தீர்மானித்துக்கொள்ளட்டும் என்று இந்த நேரத்தில் குறிப்பிடுகிறேன்.

அரசியல் சட்டத்தின் 40-வது பிரிவுக்கு விரோதமானது இந்தத் திருத்தம். விலேஜ் கமிட்டிகள் ஏற்படுத்துவது என்பதை நான் குறிப்பிடுகிறேன். இதை மிகவும் நுணுக்கமாக ஆராய்ந்து பார்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன். விலேஜ் கமிட்டி அமைப்பது பஞ்சாயத்து ஆகாது. பஞ்சாயத்து அமைக்கப்பட வேண்டுமென்று இருக்கிறதே தவிர, தனியாக எரியா கமிட்டி என்று அரசியல் சட்டத்திலே இல்லை. அதற்கு முரணான திருத்தம் அவசியம்தானா என்று நான் கேட்கிறேன்.

பஞ்சாயத்துத் தலைவர் தேர்தல் இப்பொழுது இருக்கிற முறை, மக்களே தலைவரைத் தேர்ந்தெடுப்பது. இனி வர இருக்கிற முறை அங்கத்தினர்கள் பார்த்து தலைவரைத் தேர்ந்தெடுப்பது. இதிலே எது நல்லது ? மக்களே பார்த்து தலைவரைத் தேர்ந்தெடுக்கிற முறைதான் சரியானது. அதுதான் பூரண ஜனநாயகத்திற்கு வழி செய்வதாகும் என்று நான் கருதுகிறேன். அதுவே ஜனநாயகம் அல்ல. அங்கத்தினர்களே தேர்ந்தெடுப்பதும் ஜனநாயகம்தான் என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுகிறார். நான் குறிப்பிட விரும்புவது எல்லாம் அவர்கள் குறிப்பிடுகிற ஜனநாயகத்திற்கும் நான் குறிப்பிடுகிற ஜனநாயகத்திற்கும் வித்தியாசம் இருக்கிறது. அவர்கள் குறிப்பிடுகிற ஜனநாயக அம்சத்தைக் காட்டிலும் நான் குறிப்பிடுகிற ஜனநாயக அம்சத்தில் ஒரு விரிவு இருக்கிறது. அதிக ஜனநாயக பூர்வமானது என்று மாத்திரம் நான் சொல்கிறேன். எது வேண்டும் நமக்கு ? குறுகிய ஜனநாயகமா ? விரிவான ஜனநாயகமா ? விரிந்த ஜனநாயக ஏற்பாட்டிலேயிருந்து குறுகிய ஜனநாயக முறைக்குச் செல்லவேண்டுமென்ற எண்ணம் நமக்கு ஏற்படுவது ஏன் ? அது நமது விரிந்த மனப்போவத்தைக் காட்டுமா ? ஆகவே, தலைவர் தேர்தலைப் பொறுத்தவரை, அங்கத்தினர்கள் தலைவரைத் தேர்ந்தெடுக்கும் முறை தவறானது. மக்களே தேர்ந்தெடுக்கும் முறைதான் சரியானது என்று நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

மக்களே பார்த்து தலைவரைத் தேர்ந்தெடுப்பதால் அங்கத்தினர்களுக்கு மதிப்பு இருக்காது என்ற ஐயம் இங்கே சொல்லப்படுகிறது. அந்த ஐயத்திற்கு அவசியம் இல்லை. அங்கத்தினர்கள் தான் அங்கே எதையும் முடிவு செய்கிறார்கள். அவர்கள் விரும்புகிற மாதிரிதான் பஞ்சாயத்துச் செயலகம் நடைபெறுகின்றன. ஆகவே, அங்கத்தினர்களுக்கு மதிப்பு அவர்கள் செயல்பூர்வமாகவே அங்கே கொடுக்கப்படுகிறது. ஏன் தலைவரை மக்களே தேர்ந்தெடுக்கவேண்டுமென்று சொல்கிறோம் என்றால், மக்களே பார்த்து அந்தக் கிராமத்தின் சிறந்த ஒரு மனிதனைத் தலைவராக தேர்ந்தெடுப்பதற்கு இருக்கக்கூடிய நேரடியான அதிகாரம் அவர்களுக்கு இருக்கவேண்டுமென்ற ஒரு காரணத்தால்தான். ஆகவே, இன்னும் அதிகமாக விளக்க விரும்பவில்லை. கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கு இது தெரியாத ஒன்று அல்ல. தெரிந்த ஒன்றுதான். தெரிந்த ஒரு விஷயமாக இருந்தும், எதனாலோ அவர்கள் வேறு ஒருவிதமான குறுகலான பாதையைக் கடைப்பிடிக்க முற்படுகிறார்கள். முன்னுக்குப் போவதற்குப் பதிலாக பின்னுக்குப் போக யத்தனிக்கிறார் என்று நான் சொல்வேன்.

அடுத்தபடியாக பஞ்சாயத்து ஆயுள் காலத்தை மூன்று ஆண்டுகளிலிருந்து ஐந்து ஆண்டுகளாக்கும் விஷயம். நான் ஏற்கெனவே இந்தச் சபையிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். மக்களுடைய சார்பி ஆயுள் காலம் குறைவாக இருக்கிற நம்முடைய நாட்டைப் போன்ற நாட்டிலே, அடிக்கடி மக்கள் தங்கள் பிரதிநிதிகளைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்குரிய ஒரு சந்தர்ப்பம்

9th November 1957] [Sri P. S. Chinnadurai]

அதிகமாக இருக்கவேண்டும். மக்கள் சராசரி ஆயுள் காலம் அதிகமாக இருக்கிற நாடுகளிலே கூட பிரதிநிதிகளுக்குரிய தேர்தல்கள் நான்கு ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை நடைபெறுகிறது. மூன்று ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை பஞ்சாயத்துத் தேர்தல் நடைபெறுவது அடிக்கடி தேர்தல் நடைபெறுவதாக இருக்குமென்று சுட்டிக்காட்டப்படுகிறது. அது சரியான தல்ல. நேற்றையதினம் இங்கு நடைபெற்ற விவாதத்தின்போது கனம் சர்க்கார் கட்சித் தலைவர் அவர்கள்கூட ஒப்புக்கொண்டார்கள், இந்தியாவிலே மக்களுடைய சராசரி ஆயுள்காலம் குறைவானது என்று; இப்படிப்பட்ட நாட்டிலே பள்ளிக்குச் செல்கிற பிள்ளைகளுடைய ஆரம்ப வயது ஐந்து என்று நிர்ணயிப்பது அவசியம் என்று. இப்படி வைத்துப் பார்ப்போமானால், அடிக்கடி தங்கள் பிரதிநிதிகளைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்குரிய அதிகாரம் மக்களுக்கு ஏற்கெனவே இருந்துவருகிறது. ஏற்கெனவே இருந்து வருகிற ஒரு அதிகாரத்தை நாம் எடுத்துக்கொள்வதா அல்லது அந்த அதிகாரத்தைக் கொஞ்சம் குறைத்து வைப்பது சரியானதா என்று தீர்மானிக்கவேண்டும். இது சரியானதல்ல என்பது கனம் அமைச்சருக்குத் தெரிந்ததுதான். மன்திலே இருக்கிறது. மனதார ஒப்புக்கொள்வார்கள். ஆனால், எதனாலோ தெரியவில்லை. ஐந்தாண்டுகளுக்கு நீடிக்கவேண்டுமென்று விரும்புகிறார். ஆகையால், இந்த உத்தேச திருத்தமானது உண்மையிலேயே ஜனநாயகத்திற்கு விரோதமானது என்றதான் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு இதனை அதிகரிக்க வேண்டிய நிலை எந்த நாட்டிலும் ஒருபொழுதும் ஏற்படவில்லை. இவ்வாறு ஏற்படுவதானது மக்களுடைய உரிமையைப் பேரிதும் பாதிக்கும் என்று வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆகவே, உத்தேசிக்கப்படுகிற இந்தத் திருத்தங்களைக் கைவிடுமாறு சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI K. PONNIAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை ஆதரித்து ஒருசில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். தலைவர், அங்கத்தினர்களால்தான் தேர்ந்தெடுக்கப்படவேண்டும், பொதுஜனங்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படக்கூடாதென்ற திருத்தத்தை நான் ஆதரிக்கிறேன். காரணம் என்னவென்றால், தலைவர் பொதுஜனங்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவுடன் அவர்கள் சர்வாதிகாரியாய் இருந்து அந்தப் பஞ்சாயத்தின் நன்மைகளையே கவனிப்பது இல்லை. அங்கத்தினர்கள் என்ன சொன்னாலும், அவர்கள் தனிப்பட்ட போக்கில் போகிறார்களே தவிர, அங்கத்தினர்களுடைய இஷ்டத்திற்கு ஒருபொழுதும் கட்டுப்பட்டுப் போவதாகத் தெரியவில்லை. வால்பாறை பஞ்சாயத்து போர்டிலே எந்த அங்கத்தினர்கள் என்ன சொன்னாலும், தங்களுடைய குறைகளை எந்த வழியிலே எடுத்துச் சொன்னாலும் பஞ்சாயத்துத் தலைவர் அவர்கள் அந்த விஷயத்தைக் கவனிப்பதே இல்லை. அவர் தொழிற்சங்கத் தலைவராக இருக்கிறார். தொழிற்சங்கத்தை வளர்ப்பதற்குப் பஞ்சாயத்து போர்டை உபயோகப்படுத்திக்கொள்கிறார்.

10-25
a.m.

அடுத்தபடியாக, பஞ்சாயத்து போர்டு நிதியிலிருந்து ஏழை மாணவர்களுக்கு உணவு போடப்படுகிறது. இது விஷயத்தில் தனக்கு வேண்டிய நபரின் குழந்தைகளுக்கு உணவைப் போட்டு அதன் மூலமாக தன்னுடைய செல்வாக்கைப் பெருக்கிக்கொள்கிறார். இதை அங்கத்தினர்கள் தெரிவித்தால் தலைவர் கவனிப்பதே கிடையாது. இது சர்வாதிகாரப் போக்காக இருக்கிறதே தவிர ஜனநாயகப் போக்குக்கு ஏற்றதாகத் இல்லை.

வால்பாறை பஞ்சாயத்து போர்டுக்கு என்று இடமே கிடையாது. பத்து, பதினைந்து ஏக்கரா கொண்ட இடம்தான் வால்பாறை பஞ்சாயத்து போர்டுக்கு உள்ளது. தொழில் பிராந்தியம், 50 எஸ்டேட்டுகள் இருக்கின்றன. அந்தப் பகுதியில் பஞ்சாயத்துக்குச் சொந்தமாக நிலங்களை ஆர்ஜிதம் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பஞ்சாயத்து போர்டு அங்கத்தினர்கள் என்ன தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்தாலும் பஞ்சாயத்து போர்டு தலைவர் அதை நிராகரித்துவிட்டுத் தன் இஷ்டப்படி காரியங்களை நடத்திக்கொண்டு போகிறார்.

[Sri K. Ponnian]

[9th November 1957]

பஞ்சாயத்து போர்டு தேர்தலை மூன்று வருஷத்திலிருந்து ஐந்து வருஷங்களுக்குத் தள்ளிப் போட்டிருப்பது ஒருவிதமான நன்மை என்றே நான் கருதுகிறேன். தேர்தல் நடந்து ஒருசில வருஷங்கள் வரையில் பஞ்சாயத்து போர்டில் தாராளமாக நடவடிக்கைகள் எடுத்துச் செய்யவே முடிவதில்லை. மூன்று வருஷங்களில் உறுப்படியான காரியங்கள் செய்ய முடிவது இல்லை. மூன்று வருஷத்திற்குமேல் இரண்டொரு வருஷம் அதிகமாகயிருந்தால், ஸ்தல ஸ்தாபனங்கள் நன்றாக வேலையைக் கற்றுக் கொண்டு, பொதுமக்களுக்குச் சேவை செய்வார்கள். அதன் பிரகாரம் ஐந்து வருஷமாக போட்டிருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன்.

பஞ்சாயத்து போர்டில் பள்ளிக்கூடங்கள் வைத்து நடத்தும்போது, பஞ்சாயத்து போர்டுகள் நடத்தும் பள்ளிகளுக்கென்று ஒரு மேற்பார்வை கல்வி அதிகாரி இருக்கவேண்டும். என்னுடைய பிராந்தியத்தில் 40, 50 பள்ளிக்கூடங்கள் பஞ்சாயத்தால் நடத்தப்பட்டிருந்தும், அவைகளை பஞ்சாயத்து அதிகாரிதான் கவனிக்கிறாரே தவிர, சர்க்காரால் நியமிக்கப்படும் கல்வி அதிகாரிகள் யாரும் கவனிப்பதில்லை. ஆகவே, பஞ்சாயத்து போர்டிலேயே கண்காணிக்கும் உத்தியோகஸ்தரைப் போடவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

10-30
a.m.

* SRI R. SWAMINATHA MERKONDAR: உதவித்தலைவர் அவர்களே, பஞ்சாயத்து திருத்த மசோதா மீது எனது அனுபவ விஷயங்கள் சிலவற்றைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். 1950-ம் ஆண்டுக்கு முன் இருந்த நிலைமை என்ன, பிறகு ஏற்பட்ட நிலைமை என்ன என்பதை என்னுடைய தாலுகா தொகுதியைப் பொறுத்தவரை சொல்ல விரும்புகிறேன். வல்லம் பஞ்சாயத்து போர்டில் ஏற்கெனவே மெம்பர்களைக் கொண்டு தேர்ந்தெடுத்த காலத்தில் மிகச் சிறந்த முறையில் ஆட்சி நடந்தது. இப்போது மக்களைக்கொண்டு தேர்ந்தெடுக்கும் காலத்தில், சர்வாதிகார ரீதியில் தலைவர் இறங்கியதன் பிறகு அவருக்கும் மெம்பர்களுக்கும், அவருக்கும் Executive Officer-க்கும் ஒற்றுமை கிடையாது. இந்த நிர்வாகம் தலைவராலேயே செய்யப்பட்டதால் இந்தமாதிரியான சர்வாதிகார ஆட்சி ஏற்படுகிறது என்பதைக் கண்கூடாகக் காண்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த 5 ஆண்டு காலத்தை 3 ஆண்டுகளாகக் குறைக்கவேண்டுமென்று அங்கத்தினர்கள் கூறுகிறார்கள். சட்டசபையை 5 ஆண்டுக்கு வைத்துக்கொண்டு ஸ்தல ஸ்தாபனங்களை மூன்று ஆண்டாக வைத்துக்கொள்வதன் அவசியம் என்ன? ஐந்தாண்டுகளுக்கு இருந்தால் தான் ஒரு திட்டத்தைப் பூர்த்தியாகச் செய்யமுடியும். மூன்றாண்டுக்கு மட்டுமிருந்தால் ஒரு நன்மையும் பயக்காது என்பது என் தாழ்மையான அபிப்பிராயம். தற்போது கிராமங்களில் உள்ள குளங்களை Revenue department-ல் எடுத்துக்கொண்டு அதிலிருந்து வருமானத்தை அவர்களே எடுத்துக்கொள்கிறார்கள். அதை மாற்றி பஞ்சாயத்து தான் குளங்களின் வருமானத்தை அடையவேண்டுமென்று செய்யக் கோருகிறேன்.

சில பிற்போக்கான, நிதி வசதிக் குறைவான பஞ்சாயத்துக் கிராமங்கள் பிற்போக்காகத்தான் இருக்க முடியும் என்பது என் தாழ்மையான கருத்து. நிதி நிலைமை காரணமாக ஜில்லா போர்டு நிர்வாகம் இருந்த காலத்தில் கூட பிற்பட்ட பகுதிகள் பிற்பட்டவையாகவே இருந்தன. அதற்குப் பொருளாதாரம் தான் காரணம். ஆகையால் பஞ்சாயத்துக் கிராமங்களுக்குத் தலைமை அதிகாரம் உள்ள யூனியனிடமிருந்து நிதி வசதி அடைய ஒரு சந்தர்ப்பம் கிடைத்தால்தான் பிற்பட்ட பகுதிகள் முற்போக்கு அடைய முடியும் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

ஒரு கனம் அங்கத்தினர் சொன்னார், பஞ்சாயத்து மெம்பர்களை வீலைக்கு வாங்கி விடுகிறார்கள் என்று. அவ்வளவு கேவலமாக கிராமத்திலுள்ள பஞ்சாயத்து போர்டு மெம்பர்கள் இருக்கமாட்டார்கள் என்றும் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். இக்காலத்தில் பணத்தைக் கொடுத்து ஓட்டை வாங்குவது என்ற மனப்பான்மை கொண்டவர்களே அவர்களிடம் ஏமாற்றம் அடைவார்கள் என்பது என் கருத்து; தேர்தலிலே

9th November 1957] [Sri R. Swaminatha Merkondar]

கண்ட உண்மை, ஜனநாயக உணர்ச்சியுள்ள காலத்திலே, ஜனங்களின் ஒட்ட வாங்கலாம் என்று நினைத்தால் அது நம்முடைய முறையில்தான் நடத்தையைத்தான் குறிக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அன்னியர் ஆட்சி வரும் காலத்திற்கு முன்பே பஞ்சாயத்து நிர்வாகம் இருந்தது நம் நாட்டில். நிர்வாகம் நேர்மையாக நடந்தது. சில முக்கியமான சந்தர்ப்பங்களில், கொலை கேசுகள் ஏற்பட்டாலும், பஞ்சாயத்தார்கள் நல்ல முறையிலே முடிவு செய்தார்கள் என்ற பெருமை நமக்கு இருந்தது. அப்படிப்பட்ட பெருமை தரக்கூடிய நிர்வாகம் அது. அப்படிப்பட்ட ஸ்தாபனங்களை ஐந்து வருஷங்களாவது வைத்திருந்தால் தான் நன்கு ஆலோசித்து திட்டங்களை வகுக்கமுடியும் என்று சொல்லிக் கொண்டு எனது உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* Sri M. P. SUBRAMANIAM : தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுது நம் முன் வைக்கப்பட்டிருக்கும் பஞ்சாயத்து திருத்த மசோதாவை கொஞ்சகாலத்திற்கு ஒத்தி வைக்கவேண்டுமென்று தெரிவித்தார்கள். அமைச்சர் அவர்கள் வருகிற பஞ்சாயத்து தேர்தல் காலத்திற்குள்ளாகவே இது சட்டமாக்கப்படவேண்டும் என்பதற்கான காரணத்தைக் காட்டினார்கள். நாங்கள் ஒத்திவைக்கவேண்டுமென்றதற்குக் காரணம், சர்க்கார் விடுத்தள்ள ஸ்தல ஸ்தாபனம்பற்றிய வெள்ளை அறிக்கையின் மீது நடந்த விவாதத்தின் போது அங்கத்தினர்கள் பல கருத்துக்களைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அவைகளை யெல்லாம் ஒன்றாக வைத்து, ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்கு ஒரு உருவம் கொடுத்து, எப்படி அமைக்கவேண்டும் என்பதைத் தீர்மானித்துதான் பஞ்சாயத்து அதிகாரம், முதலியவைகளை அமைக்க வேண்டும். ஏற்கெனவே உள்ள முறையை பெரியதொரு மாற்றம் செய்ய சர்க்கார் வெள்ளை அறிக்கை சமர்ப்பித்து இருக்கிறார்கள். அதில் கண்டபடி முதலில் பஞ்சாயத்து, அதற்கு மேல் ஒரு அமைப்பு, அதற்கு மேல் ஒரு அமைப்பு என்று மூன்று நாளுக்கு அமைப்புகள் ஒன்றுக்கொன்று தொடர்பு கொண்டு அதிகாரங்கள் பங்கிட்டு செல்வனே அடைய வேண்டுமென்கிற நேரத்திலே, அவைகளை மனக்கண் முன் வைத்து அமைக்கவேண்டுமே தவிர, பஞ்சாயத்தை மாதிரி தனியாக கொண்டு வருவது உகந்தது அல்ல. சற்று தள்ளிப் போடுங்கள் என்று சொல்லுகிறோம். பஞ்சாயத்துத் தேர்தல்களை இப்பொழுது அல்ல, இரண்டு ஆண்டு காலமாக ஒத்திப் போட்டு இருக்கிறார்கள் என்பது அமைச்சருக்குத் தெரியும். முன்பே மசோதாவைக் கொண்டுவந்திருக்க முடியும். வெள்ளை அறிக்கையை சில மாதங்களுக்கு முன்பே கொண்டுவந்திருந்தால், அங்கத்தினர்கள் தங்கள் கருத்துக்களைத் தெரிவித்து இந்த ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்கு ஒரு முழு உருவம் கொடுத்து அமைத்திருக்கலாம். அப்படிச் செய்யப்படாதது அரசாங்கத்தின் தவறு என்று குறைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக இரண்டாந்தர பஞ்சாயத்து வோட்டு முறையை பற்றியது. அது இரகசியமாக இருக்கவேண்டுமென்று சர்க்கார் உணர்ந்திருப்பதைக் கண்டு மகிழ்ச்சியடைகிறேன். ஆனால் தனிப்பட்ட பஞ்சாயத்துக்களுக்கு தேர்தல் முறையை ரூல்கள் மூலமாக செய்ய முடியும் என்று அமைச்சர் கூறியதை பொதுவாக ரூல்கள் மூலமாக இருக்கலாமே ஒழிய குறிப்பிட்ட பஞ்சாயத்துக்களுக்கு அவசியம் என்று கருதினால் அங்குமட்டும் இரகசிய முறை என்று இருக்கக்கூடாது. எல்லாப் பஞ்சாயத்துக்கும் இரகசிய முறை பொதுவானது என்று ரூல் போடவேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மூன்றாவதாக தலைவர் தேர்தலைப் பற்றியது. 1950-க்குப் பிறகு மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்போகிறோம் என்று விதி மாற்றப்பட்டு இருக்கிறது. 1950-க்கு முன்பு இருந்த நிலையை நாம் அடையவேண்டும் என்பது தான் மசோதாவின் குறிக்கோள். அதிலே இருக்கும் ஜனநாயகத் தன்மை அதிகமா குறைவா என்பதல்ல இப்பொழுது இருக்கும் பிரச்சனை. அதைப்பற்றி விவாதம் நடந்து விட்டது. ஆனால் நடை முறையிலே எது மக்களுக்கு, நாட்டுக்கு நல்லது என்பதுதான் நம் மனக்கண் முன்

[Sri M. P. Subramaniam] [9th November 1957]

வைத்துக்கொள்ள வேண்டியது. வெள்ளையறிக்கையிலே தேர்தல் முறையில் மாற்றம் வேண்டுமென்று கூறும்போது, கிராமப்பகுதிகளிலே மக்களே தேர்ந்தெடுப்பதாய் இருந்தால் கட்சிப் பிளவுகள் அதிகமாகவதற்கும், பிளவுகள் இல்லாத இடங்களில் புதிதாக பிளவுகள் ஏற்படவும் ஏதுவாக இருக்கிறது என்ற காரணத்தினால், அதை மாற்ற வேண்டுமென்று கூறியிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது மக்களாலேயே தேர்ந்தெடுக்கும் முறை கட்சிப் பிளவுகளை உண்டு பண்ண பயன்படுத்தப்படுகிறது என்று அமைச்சர் அவர்கள் கூறவில்லை. மெம்பர்களால் தலைவர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டுமென்றால், தலைவராக வர விரும்பும் ஒவ்வொருவரும் எவ்வளவோ முயற்சி செய்யவேண்டியவரும். தலைவராக வர விரும்புவோர் பத்து பேர் பத்து வார்டுகளில் நின்றால், போட்டி மிகப் பலமாக இருக்கும். பிளவு சக்திகள் அதிகமாகும் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். பிளவு சக்திகளை உண்டுபண்ணுவது புதிதாகக் கொண்டுவரப்படும் இந்த முறைதான்.

அடுத்தபடியாக, மறைமுகத் தேர்தலில் உறுப்பினர்களை தேர்ந்தெடுப்பது என்ற முறையில் என்ன விளைவுகள் ஏற்படும் என்பதை சற்று மனக்கண் முன் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். நகராண்மைக் கழக தலைவர் தேர்தல்களைப் பாருங்கள். ஒவ்வொரு தேர்தலில் தலைவராக வரக்கூடியவர்கள் ரூ. 50, 60, 70 ஆயிரம் செலவு செய்து வரவேண்டியிருக்கிறது. இன்னும் சொல்லப்போனால், கட்சி நிலை 15, 17 ஆக இருந்தால் தலைவர் தேர்தல் நேரத்தில் இந்த மறுதியான அங்கத்தினர்கள் எந்தப் பக்கம் சென்று விடுவார்களோ என்று அவர்களுக்கு பட் பட் என்று அடித்துக்கொள்ளும். அதற்காக என்ன செய்கிறார்கள்? ரூ. 100, 200, திபாவளி, பொங்கல் முதலியவைகளுக்குக் கேட்டால் கொடுத்துத் தான் தீரவேண்டும். பிரயோசனமில்லாத நிலத்தை வைத்துக் கொண்டு கூட ரூ. 5,000, ரூ. 6,000 கடன் கொடுக்கிறார்கள். தலைவர் பதவியைக் கைப்பற்ற போட்டி போடவேண்டுமென்றால் இந்த நிலைமையான் ஏற்படுகிறது. ஜனநாயக முறையில் நடக்கும் முனிசிபாலிட்டி தேர்தல் நிலை இதுதான். இந்த மறைமுகத் தேர்தல் இருந்தால் ஏழை மக்கள், பணம் செலவு செய்ய முடியாதவர்கள் தலைவர்களாக வர முடியாது என்பதை தாழ்மைபுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

உறுப்பினராக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட காரணத்தினால் உறுப்பினர்களுக்குப் பொறுப்பு இல்லை என்பதல்ல. தலைவர் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டாலும், தலைவரிடம் நம்பிக்கை இல்லை என்றால், அவரை நீக்க இந்த சட்டத்திலேயே ஒரு திருத்தம் செய்யலாம். உறுப்பினருள் 3-ல் 2-பங்கோ, 4-ல் 3-பங்கோ தலைவரை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்றால் தலைவர் மீது நம்பிக்கை இல்லாத தீர்மானம் கொண்டு வர இப்போது இருக்கும் சட்டத்தை திருத்தியமைக்கலாம். 1950-வது சட்டத்தைத் அமுலாக்க வேண்டும் என்பது முக்கியமான பிரச்சனை என்பதை தெரிவித்து கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த பஞ்சாயத்துக்களுக்கு ஆயுட்காலம் ஐந்து ஆண்டு என்று நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். சட்டசபைக்கு ஐந்தாண்டு, பாராளுமன்றத்திற்கு ஐந்து ஆண்டு, எதற்கெடுத்தாலும் ஐந்தாண்டு, ஐந்தாண்டு திட்டத்தை நிறைவேற்றுகிறோம், எதற்கும் மனதிற்கு முன்னால் வருவது ஐந்தாண்டு என்ற காரணத்திற்காக ஐந்தாண்டு காலவரை வைப்பது அவசியமில்லை என்பதை அமைச்சர் அவர்களுக்கு வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒரு ஸ்தாபனத்திற்கு ஒரு காலவரை குறிப்பிட வேண்டுமென்றால், அந்த ஸ்தாபனம் செய்யக்கூடிய வேலையைப் பொறுத்து அதை நிர்ணயிக்க வேண்டும். சட்ட சபைகளில் விவாதங்கள் நடத்தி திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு கொஞ்சம் காலம் பிடிக்கும், அவர்கள் எல்லாவற்றையும் விவாதித்து நல்ல சட்ட திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு வாய்ப்பு கொடுக்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான் அவர்கள் ஒரு காரியத்தை எடுத்து முடிக்கலாம் என்பதற்காக ஐந்தாண்டு காலவரை ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. பஞ்சாயத்துக்களுக்கு ஐந்து ஆண்டுகள்

9th November 1957] [Sri M. P. Subramaniam]

நீடிக்கக்கூடிய எந்த வேலையும் நிச்சயமாக இல்லை. அவர்களுக்கு தங்கள் காரியங்களைச் செய்வதற்கு அவ்வளவு காலம் வேண்டியதில்லை என்பதை கிராமப்புறத்திலிருந்து வந்த நாம் நிச்சயமாக அறிவோம். ஜனநாயகத்தில் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிறகு மக்களை மறந்து விடக்கூடிய மனப்பான்மை நம்மிடையே பெரும்பாலோரிடத்தில் இருக்கிறது. அவ்வளவுக்கு நாம் இன்னும் பக்குவப்படவில்லை. 'ரைட் ஆப் ரீகாலும்' நமது அரசியல் சட்டத்திலே கொடுக்கப்படவில்லை. ஆகையால் கூடுமானவரையில் சீக்கிரமாகவே மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் மறுபடியும் தேர்தலில் நின்று மக்களின் நம்பிக்கையை பெறுவதற்கு ஒரு வாய்ப்பு இருக்க வேண்டும். ஆதலால் இந்த பஞ்சாயத்துக்களுக்கு ஐந்து ஆண்டு காலவரையறை என்பதை மாற்றி மூன்று ஆண்டுகளாக திருத்த வேண்டும். அப்படி காலவரை மூன்று ஆண்டு இருப்பதில் ஒன்றும் தவறு வந்து விடாது. தேர்தலை அடிக்கடி நடத்தினால் செலவாகும் என்று அரசியலார் சொல்லலாம். ஜனநாயக அரசியல் அமைப்பில் நாம் செயல்பட வேண்டுமானால், செலவைப்பற்றி கவலைப்படக்கூடாது. அப்படிச் செலவாகிறதென்றால் ஒரு தனி மனிதரைப் போட்டு எதேச்சதி காரமாக நிர்வாகத்தை நடத்திவிடலாமே? அப்பொழுது சட்டசபை உறுப்பினர்களும் தேவையில்லை. பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களும் தேவையில்லை. இந்தக் கருத்தை நீடிக்கொண்டே போனால் சட்டசபை காலவரையறை என் பத்து ஆண்டுகளாக அதிகரிக்கக்கூடாது? இந்தக் கருத்தை வைத்துக் கொண்டு ஐம்பது ஆண்டுகளுக்குக் கூட காலவரையை நீடித்துக்கொண்டே போகலாம். அந்த முறை தவறு. இந்த பஞ்சாயத்துக்களுக்கு ஐந்தாண்டு காலம் அவசியமில்லை என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் உணர்ந்து அதை மூன்று ஆண்டு காலமாக திருத்து வார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

கடைசியாக, தொழிலாளர்கள் பகுதிக்கு பஞ்சாயத்து சட்டத்திலிருந்து விலக்களிக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். இதற்கு எடுத்துக்காட்டாக கடந்த சட்ட சபையிலே மூன்று இடங்களை குறிப்பிட்டார்கள். அதாவது: குற்றலும், கீழ் பவானி, மேட்டூர் டவுன்சிப் ஆகிய மூன்று இடங்கள். இவைகள் பஞ்சாயத்து சட்டத்துக்குள்ளாக்கப்பட வேண்டிய அவசியமில்லை என்று குறிப்பிட்டார்கள். இந்த முறை தவறு. நிரந்தரமாக அரசாங்கம் அதிகாரத்தை எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது. அவசியம் ஏற்படால் பின்பு சட்டசபையில் தீர்மானம் நிறைவேற்றி அந்த இடங்களுக்கு ஒரு கமிட்டி ஏற்படுத்தி, அந்தக் கமிட்டிக்கு பஞ்சாயத்து அதிகாரங்களைக் கொடுக்கலாம் என்று கொண்டுவரலாம். அப்படி தொழிலாளர்கள் பகுதிகளில் பஞ்சாயத்துகள் அமைக்காததற்கு காரணம், அந்தப் பிராந்தியங்களில் திறமையாகவும் விரைவிலேயும் முன்னேற்றங்கள் செய்ய பஞ்சாயத்தால் இயலாதனக் கூறலாம். பஞ்சாயத்து மெம்பர்களும் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுபவர்கள்தான். சட்டசபை மெம்பர்களும் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள்தான். பஞ்சாயத்து மெம்பர்களிடம் நம்பிக்கை வைக்கமுடியாதபோது, அதேபோல மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சட்டசபை மெம்பர்களிடம் எப்படி நம்பிக்கை வைக்க முடியும்? ஆகவே தொழிலாளர் பகுதிகளிலும் பஞ்சாயத்துகளை ஏற்படுத்தவேண்டும். வேண்டுமானால் அவசியமிருந்தால் குறிப்பிட்ட பஞ்சாயத்துகளுக்கு முனிசிபல் அதிகாரங்களை வழங்குவதற்கு, அதிக அதிகாரங்களை கொடுப்பதற்கு சட்டம் கொண்டுவரலாம். இன்னும் பார்க்கப்போனால் தொழிலாளர்கள் பகுதியில் இருக்கும் பஞ்சாயத்துகள்தான் மற்ற பஞ்சாயத்துகளை விட நன்றாக இயங்கும். அங்குள்ள தொழிலாளர்கள் கட்டுப்பாடுடன் நடந்து கொள்ளுவார்கள். அவர்களாலே நேரடியாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மெம்பர்களைக் கொண்ட பஞ்சாயத்து நிச்சயமாக நன்றாக நடக்கும். அவர்கள் அந்தப் பிராந்தியங்களுக்குத் தேவையான எந்தவிதமான காரியத்தையும் செய்யக்கூடும். ஆகவே, நிச்சயமாக, industrial, labour or institutional colony என்று சொல்லி அங்கே பஞ்சாயத்துகளை ஏற்படுத்தாமல் இருக்கக் கூடாது. அங்கு பஞ்சாயத்துகள் அமைக்கப்படவேண்டும். மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சட்ட சபை மெம்பர்களிடம் நம்பிக்கை வைக்கும்பொழுது, ஏன் அதே மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பஞ்சாயத்து மெம்பர்களிடம்

[Sri M. P. Subramaniam] [9th November 1957]

நம்பிக்கை வைக்கக்கூடாது? ஆகையால் நான் சொன்ன திருத்தங்களை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

10-40
a.m.

* SRIMATHI KAMALAMBUJAMMAL : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது நடைபெறுகின்ற விவாதத்தில், பஞ்சாயத்து தலைவர் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் முறையைப்பற்றியும், பஞ்சாயத்து ஆயுள் காலத்தைப் பற்றியும் அநேக அபிப்பிராய பேதங்கள் இருப்பதாக தெரிகிறது. பஞ்சாயத்து தலைவரை வார்டு வார்டாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அங்கத்தினர்கள் மூலமாகத் தான் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டுமென்று நான் மிகவும் வற்புறுத்துகிறேன். பஞ்சாயத்து தலைவரை தனியாக தேர்ந்தெடுத்து விட்டால் அவர்தான் இச்சைபடி தனக்கு சர்வாதிகாரம் இருப்பதாக நினைத்து நடந்து கொள்ளுவார். வார்டு வார்டாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அங்கத்தினர்கள் மூலமாக தலைவர் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவாரேயானால், அவர் மற்ற அங்கத்தினர்களுடைய அபிப்பிராயத்தைக் கேட்டு பஞ்சாயத்தை நல்ல முறையிலே நிர்வாகம் செய்வதற்குரிய பொறுப்பு உள்ளவராக இருப்பார். அவர் அங்கத்தினர்கள் மூலம் தேர்ந்தெடுக்கப்படாவிட்டால், அங்கத்தினர்களை உதாசீனம் செய்து, தானும் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படலாம், மற்ற அங்கத்தினர்களும் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள் என்று நினைத்து தனித்து எதேச்சாதிகாரமாக ஆட்சி கெடுத்துக் முடியும். அதுவும் அல்லாமல், அங்கத்தினர்களை ஒரு பக்கம் ஒதுக்கிவிட்டு, பஞ்சாயத்து தலைவரும் பஞ்சாயத்து ஆய்வுரூம் இருவரும் கூட சேர்ந்து, தலைவர் பஞ்சாயத்து ஆய்வுரை வசப்படுத்திக் கொண்டு தங்கள் இஷ்டம்போல் காரியங்களைச் செய்வதற்கு பெரிய சாதகத்தை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கும் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. பஞ்சாயத்து தலைவர் தனியாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டுமென்றால், வார்டு வார்டாக அங்கத்தினர்களை தேர்ந்தெடுக்க வேண்டியதில்லை. தலைவர் தனியாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிறகு, அவரே தனக்கு வேண்டிய அங்கத்தினர்களைக் கொண்ட ஒரு ஆலோசனை கமிட்டியை நியமித்துக் கொண்டு நிர்வாகத்தை நடத்திவிடலாம். தலைவருக்கு தனியாக ஒரு தேர்தல், அங்கத்தினர்களுக்கு தனியாக ஒரு தேர்தல் நடத்த வேண்டியதில்லை. கனம் சபிரமணியம் அவர்கள் அங்கத்தினர்கள் நம்பிக்கை யில்லா தீர்மானம் கொண்டு வரலாம் என்று குறிப்பிட்டார்கள். தலைவரை தேர்ந்தெடுக்க உரிமையில்தான் அங்கத்தினர்கள் எப்படி அவர் மீது நம்பிக்கையில்கூட தீர்மானத்தைக் கொண்டுவர முடியும்? மக்களால் தலைவர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டால் சிறந்த மனிதராக இருப்பார் என்று சொன்னார்கள். அப்படிப்பட்ட ஒரு சிறந்த மனிதர் ஏதாவது ஒரு வார்டிலே குடியிருக்கத்தான் வேண்டும். அங்கே ஒரு தனிப்பட்ட ஆளாக இருக்க முடியாது. சிறந்த மனிதர் ஏதாவது ஒரு வார்டில் நின்று தேர்வு பெற்று வந்தால், அவரைச் சுட்டாயமாக சிறந்த மனிதர் என்று மற்ற வார்டிலிருந்து தேர்வு பெற்று வந்த அங்கத்தினர்கள் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுப்பார்கள். சிறந்த மனிதர் என்றால் ஊரிலுள்ள எல்லோருக்கும் சிறந்த மனிதராகத்தான் இருப்பார். அவர் அந்த ஊரிலிருந்து வரக்கூடிய அங்கத்தினர்களுக்கும் சிறந்த மனிதராகத்தான் இருப்பார். ஆகவே வார்டு வார்டாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அங்கத்தினர்கள் மூலம் தலைவர் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவதால் எந்தவிதமான தவறும் ஏற்படுவிடாது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

‘இண்டஸ்ட்ரியல்’ எரியாவை தனியாக ஒதுக்கிவைக்கக்கூடாது, அவைகளையும் பஞ்சாயத்துக்குள் சேர்க்க வேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. அவைகளையும் பஞ்சாயத்துக்குள் சேர்த்தால் சிறு பஞ்சாயத்துகளை சமாளிப்பது மிகவும் கஷ்டமாகிவிடும். இண்டஸ்ட்ரியல் எரியா தனியாக இருந்து, அங்கு பஞ்சாயத்து ஏற்படுவது போல, ஒரு கமிட்டி ஏற்படுத்தி பஞ்சாயத்துகளுக்கு என்னென்ன உரிமைகள் கொடுக்கப்படுமோ, அம்மாதிரி அந்தப் பிராந்தியத்தில் எல்லா வசதிகளையும் செய்து கொடுப்பதற்கு போதுமான அதிகாரம் அந்தக் கமிட்டிக்குக் கொடுக்கப்படும். ஆகவே, இந்த முறையில் யாதொரு தவறும் ஏற்படுவிடாது, இது ஜனநாயகத்திற்கு முரண்பட்டதுமல்ல என்று நான் சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன்.

9th November 1957] [Srimathi Kamalambujammal]

தேர்தலை ஏன் உடனே நடத்த வேண்டும், இந்த விவாதத்திற்குப் பிறகு ஏன் தேர்தலை எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது என்று சில அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். தேர்தலில் இருக்கக்கூடிய ஒரு முறையை மாற்றி அமைக்கிறோமே தவிர, மற்றபடி எந்த விஷயமும் விவாதத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை. தேர்தல் இப்பொழுது ஒரு வருஷ காலமாக தள்ளிப்போடப்பட்டிருக்கிறது. சமீபத்தில் ஜில்லா போர்டுகள் காலம் கடந்து விட்டது. அப்படியிருக்கும்பொழுது ஸ்தல ஸ்தாபனங்களை கூட நிர்வாகம் செய்வதற்கு இல்லாமல், அங்கத்தினர்களுடைய பதவி காலம் கடந்து விட்டது. அப்படியிருக்கும்பொழுது ஸ்தல ஸ்தாபனங்களை நிர்வகிப்பதற்கு பிரதிநிதிகள் தேர்ந்தெடுக்கப்படவேண்டியது அவசியம். ஆகையால் தேர்தல்கள் உடனடியாக நடத்தப்பட வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயமும் கூட.

பதவி காலத்தை மூன்று ஆண்டுகளிலிருந்து ஐந்தாண்டுகளாக உயர்த்த திருத்தம் கொண்டு வந்திருப்பது மிகவும் பொருத்தமானது. ஏனென்றால் மூன்று வருஷ காலத்திற்குள்ளே எந்த பஞ்சாயத்தும் தனது நிர்வாகத்தை திறம்பட நடத்த முடியாது. ஐந்து வருஷ கால மாவது இருந்தால்தான் ஏதோ ஒரு காரியத்தை எடுத்துக் கொண்டு அதைச் செய்து முடிக்காமல் ஒரு காரியத்தை ஒரு முடியவான நிலைமைக்குக் கொண்டுவர ஐந்து ஆண்டுகள் பிடிக்கும். மேலும் நாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் வகுத்து நடத்திக்கொண்டு வருகிறோம் என்பதையும் அங்கத்தினர்களுக்கு ஞாபகப்படுத்துகிறேன். பஞ்சாயத்து தலைவர், வார்டு வார்டாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளின் மூலமாகத்தான் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும், பதவி காலம் ஐந்து வருஷங்களாக உயர்த்தப்பட வேண்டும் என்று வற்புறுத்திக் கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 10-50 a.m.

இந்தப் பஞ்சாயத்து திருத்த மசோதாவை பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்பி அதிலே ஒரு சில திருத்தங்களையும் கொடுத்து சபையின் முன்னிலை கொண்டுவரப்பட்டுள்ளது. பஞ்சாயத்து மசோதாவிலே முக்கியமான சில திருத்தங்கள் எந்த அடிப்படையிலே காணப்படுகின்றன என்பதை எனக்கு முன்னாலே பேசிய கனம் அங்கத்தினர்கள் எடுத்துக் காட்டினார்கள். தலைவரை நேரடியாக தேர்ந்தெடுப்பதா அல்லது மறைமுகமாக தேர்ந்தெடுப்பதா என்ற பிரச்சனை எதிர்க்கட்சிக்கும் ஆளும் கட்சிக்கும் இடையே மிகத் தீவிரமாக விவாதிக்கப்படுகிறது. எதிர்க் கட்சியில் சிலர் அது ஜனநாயகத்திற்கே புறம்பானது, கிராமத்தில் இருக்கும் மக்கள் யாரை விரும்புகிறார்களோ அவர்களை தேர்ந்தெடுக்கக்கூடிய உரிமை அவர்களுக்கு இருக்க வேண்டும், அப்படி அவர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டால்தான் ஜனநாயக பிரதிநிதியாக இருக்க முடியும் என்ற ஜனநாயகக் கொள்கையின் அடிப்படையில் தீவிரமாக போராடுகிறார்கள். ஆனால் உண்மை ஜனநாயகத்தினுடைய வேலைத் திறத்தை அவர்கள் மறந்துவிட்டார்கள் என்று நான் வருத்தப்படுகிறேன். ஜனநாயக தத்துவப்படி தலைவரை நேரிடையாகத் தேர்ந்தெடுப்பது வரவேற்கத்தக்கது. அதை யாரும் இல்லை என்று சொல்லவில்லை. ஆனால் ஜனநாயக ஆட்சியிலே “ரூல்ஸ் ஆப் தி மெஜாரிட்டி” என்பார்களே, அப்படி பஞ்சாயத்துத் தலைவரோடு பஞ்சாயத்து அங்கத்தினர்கள் ஒத்துப்போகக்கூடிய சூழ்நிலையை சிருஷ்டித்தால்தான் ஜனநாயக ரீதியாக எல்லாக் காரியங்களும் செம்மையாக நடைபெற முடியும். தலைவருக்கும், அங்கத்தினர்களுக்கும் தொடர்பு இல்லாமல் செய்துவிட்டால் தலைவர் தன் விருப்பப்படி எந்தக் காரியத்தையும் நடத்த முடியாது. ஜனநாயக முறைப்படி எல்லாக் காரியங்களும் நடைபெறுவதற்கு தலைவருக்கும், அங்கத்தினர்களுக்கும் ஒரு தொடர்பு, ஒரு ஒழுங்கு அவசியம் என்பதை எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் மறந்துவிட்டார்கள். தலைவரை நேரிடையாகத் தேர்ந்தெடுப்பது என்றால் என்ன பூசல் விளையும் என யோசிக்க வேண்டும். நேரிடையாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிற தலைவர், மக்களுடைய விருப்பத்திற்கு ஆளானவர்களாக இருக்கலாம், மக்களிடத்திலே நல்ல செல்வாக்கு உடையவராக இருக்கலாம், சிறப்பான பண்புகள் எல்லாம் உடையவராக இருக்கலாம், நல்லவர் என்று பொதுவாக எல்லோராலும்

[Srimathi T. N. Anandanayaki]

[9th November 1957]

பாராட்டிப் போற்றக்கூடியவராக இருக்கலாம். இருந்த போதிலும் கூட அவர் ஒரு கட்சியின் நோக்கத்தோடு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவராகவோ அல்லது, நல்லவர், செல்வாக்கு படைத்தவர் என்கிற ஒரு காரணத்தினாலே எல்லா ஜனங்களினாலும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவராகவோ இருந்து, அங்கத்தினர்கள் வேறு ஒரு கட்சியின் நோக்கத்தோடு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்களாக இருந்துவிட்டால் அந்த பஞ்சாயத்து போர்டு தலைவராகும், அங்கத்தினர்களுக்கும் ஒவ்வொரு கூட்டத்திலும் ஒரு போராட்டம் நடக்குமே தவிர காரியம் ஒன்று கூட வெற்றிகரமாக நடக்காது. இப்போது பல பஞ்சாயத்துகள் படுகிற பாட்டில் இருந்து அது நமக்கு நன்றாகத் தெரிகிறது. தலைவர் ஒரு கட்சி. அங்கத்தினர்கள் மற்றொரு கட்சி. அவ்வளவுதான். தலைவர் சொல்வதை அங்கத்தினர்கள் கைதூக்கி ஆதரித்தால்தான் ஒரு காரியத்தைத் தலைவர் செய்ய முடியும். அப்படியே அங்கத்தினர்கள் சொல்கின்ற காரியத்தைத் தலைவர் ஆதரித்தால்தான் செய்ய முடியும். முடிவில் ஒரு காரியமும் நடை பெற்று, ஆகையினாலே பஞ்சாயத்துத் தலைவர் நேரிடையாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவதற்குப் பதிலாக, தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அங்கத்தினர்களில் பெரும்பாலோரின் ஆதரவைப் பெற்று தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவராக இருந்தால் இந்தத் தலைவரின் கருத்துக்களை ஆதரிக்கக்கூடியவர்கள் சபையில் பெரும்பாலோராக இருப்பார்கள். அவர்களுடைய ஆதரவைக் கொண்டு பல காரியங்களை மக்களுக்குத் தலைவர் செய்யமுடியும். இல்லாவிட்டால் தலைவர் வேண்டும் என்பதை அங்கத்தினர்கள் வேண்டாம் என்பார்கள். அங்கத்தினர் வேண்டும் என்பதைத் தலைவர் வேண்டாம் என்பார். முடிவில் பஞ்சாயத்து போர்டின் நடைமுறை செயல்திறன்தான் பாதிக்கப்படும். இதை உணர்ந்துதான் அரசாங்கத்தார் பஞ்சாயத்து போர்டு அங்கத்தினர்களால் தலைவர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டுமென்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். அதிகப்படியான அங்கத்தினர்களின் ஆதரவைப் பெற்று ஒரு தலைவர் தேர்ந்தெடுக்கப்படும்போது, அந்த அதிகப்படியானவர்களின் ஆதரவோடு பல காரியங்களை நல்ல முறையில் செய்ய முடியும் என்பதை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது. இந்த நடைமுறை தத்துவத்தை, ஜனநாயகத் தத்துவத்தை, எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்கள் புரிந்து கொண்டார்கள் என்றால் இதை எதிர்க்கவே மாட்டார்கள் எனக் கருதுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக வரும்போது இந்த மசோதாவின் செக்ஷன் மூன்று, சப்-கிளாஸ் 2-ல்

“The Inspector may, by notification, exclude from a village any local area comprised therein, provided that the population of the village, after such exclusion, is not less than five hundred.”

இன்ஸ்பெக்டர் அவர்கள் 500 மக்களுக்குக் குறைவில்லாத ஒரு பிராந்தியத்தை பிரித்துவிடலாம். வில்லேஜ் சமிட்டியைப் போடலாம். 500க்கு மேலாக இருந்தால் அதையும் பஞ்சாயத்திற்கு வைக்கலாம் என்கிற அதிகாரத்தைக் கொடுத்திருக்கிறது.

இப்படி இன்ஸ்பெக்டர் கையில் முழு அதிகாரத்தையும் கொடுத்திருப்பது பல தொல்லைகளை உண்டாக்கும். அது நல்லது அல்ல என்று எண்ணுகிறேன். அதை அரசாங்கம் தன்னுடைய மேற்பார்வையில் செய்தால் அந்த சம்பளம் வாங்குகிற அதிகாரி தன் அதிகாரத்தை துஷ்பிரயோகம் செய்ய முடியாமல் இருக்கும். ஆகவே

“The Inspector may, by notification,”—என்பதை

“The Inspector may, by notification, and with the approval of the Government . . .”

என்று மாற்றி அமைக்கவேண்டும்.

இப்படி அரசாங்கமே ஒரு திருத்தம் செய்துவிட்டால் நன்றாக இருக்குமென்று நான் கருதுகிறேன். சம்பளம் வாங்கிக்கொண்டிருக்கிற அதிகாரிக்கு கிராமத்தில் இருக்கும்படியான நிலைமை, எப்படிப் பிரிப்பது என்பது தெரியாது. அதை அரசாங்கத்தின் அனுமதியுடன் செய்யவேண்டும்

9th November 1957] [Srimathi T. N. Anandanayagi]

என்று செய்தால் நன்றாக இருக்கும். அதை ஏன் பொறுக்குக் கமிட்டி யினர் மறந்துவிட்டார்கள் என்பது தெரியவில்லை. இப்போதாவது அதைத் திருத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேமாதிரியாக இண்டஸ்டிரியல் காலனி, ஹெல்த் ரிசார்ட் இதைப் பிரிக்கும் அதிகாரத்தையும் இன்ஸ்பெக்டர் அவர்களுக்கே கொடுத்திருக்கிறார்கள். குற்றமும் டவுன்ஷிப் ஆக்ட் கொண்டு வந்தோம். இந்த மாதிரியான நிலைமை ஏற்படாதிருக்க அவர்களுக்கே சற்று அதிகமான அதிகாரத்தைக் கொடுத்துவிட்டால் துரிதமாக அவர்கள் பல சீர்திருத்தங்களை, வசதிகளை அங்கே செய்துவிட முடியும். அவற்றை தனியாகவே பிரித்துவிடுவதில் தவறு கிடையாது என்று நினைக்கிறேன். எப்படி கண்டோன்மெண்டு பஞ்சாயத்துகள் என்று மிலிட்டரியில் வைத்து இருக்கிறார்களோ அப்படி இந்தப் பகுதிகளுக்குத் தனியாக வைத்துவிடவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக இப்போது இருக்கும் சட்டத்தின் 48-வது ஷரத்து 5-வது பிரிவுக்கு

“During the interval, if any, between the dissolution and the reconstitution of a panchayat or during the period of its supersession, as the case may be, the Inspector may appoint a person to exercise the powers and discharge the duties of the panchayat and of its president including where the president is also the executive authority, his powers and duties as such until the reconstitution of the panchayat. Any person other than the executive officer who is so appointed may, if the Inspector so directs, receive payment for his services from the panchayat.”

என்று திருத்தம் கொண்டு வருகிறார்கள். அதாவது பஞ்சாயத்து சரியான முறையில் நடக்கவில்லை என்றால் அந்த பஞ்சாயத்தையே கலைத்துவிட்டு திரும்பத் தேர்தலை நடத்த சர்க்காருக்கு அதிகாரம் உண்டு. அப்படிக் கலைத்துவிட்டு, புதிதாகத் தேர்தலை நடத்த பஞ்சாயத்து அமைக்கும் காலம் வரைக்கும் இடையில் உள்ள காலத்தில்

“The Inspector may appoint a person to exercise the powers and discharge the duties . . .”

என்று சொல்கிறார்கள். இது அளவுக்கு மீறி இன்ஸ்பெக்டருக்கு அதிகாரத்தைக் கொடுப்பதாக இருக்கிறது. இது ஜனநாயக தத்துவத்திற்கே புறம் பானதாக இருக்கும். அதோடு அவர் நியமனம் செய்கிற நபர் “a person” என்று இருப்பது ஆங்கிலத்தில் “வேக்” என்று சொல்வார்களே அப்படி இருக்கிறது.

“Any person other than the executive officer who is so appointed may, if the Inspector so directs, receive payment of his services from the panchayat.”

என்று அதற்குப் பிறகும் ஒரு வாக்கியம் இருக்கிறது. எக்சிசுட்டிவ் ஆபீசர் இல்லாத ஒரு நபரை அவர் போடுவதற்கு அனுமதி இருக்கிறது. அப்படிப் போடுகிற நபர் பஞ்சாயத்திடம் இருந்து, இன்ஸ்பெக்டரின் அனுமதியுடன் சம்பளம் பெறலாம் என்று இருக்கிறது. “a person” என்று பொதுவாக விட்டுவிடுவதைவிட “a non-official” என்று உத்தியோகப்பற்றற்ற நபர் ஒருவரையே, இருக்கக்கூடிய பஞ்சாயத்தில் உள்ளவர் யாராவது நன்றாக நடந்து கொள்வார் என்று தெரிந்தாலும் நியமிக்கலாம்—யாராக இருந்தாலும் நான் அபிஷியலாக இருக்கும்படியானவரைத்தான் நியமிக்கலாம் எனச் சட்டத்திலேயே தெளிவாகச் செய்துவிடவேண்டும். இல்லையென்றால் இன்ஸ்பெக்டர் தன்னிஷ்டம்போல் நியமிக்கிற “a person” என்ற ஒரு நிலைமையில் புதிதாகப் பல அரசியல் குழப்பங்கள் வந்து விடுமோ என்று அஞ்சுகிறேன். இன்ஸ்பெக்டர் அரசாங்க சிப்பந்தி. அவருக்கும் இந்த நியமனத்தால் தொல்லை உண்டாக்கூடாது. அவரும் அதி

[Srimathi T. N. Anandanayaki]

[9th November 1957]

காரம் இருக்கிறது என்ற காரணத்தினால் அரசியல் குழப்பத்தை உண்டாக்கும்படியாக நடந்துவிடக்கூடாது. ஆகவே அவருக்குக் கொடுக்கக்கூடிய அதிகாரத்தை நாம் வரையறைசெய்துவிடுவது தான் நல்லது என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இப்படிப்பட்ட சிறு திருத்தங்களை எல்லாம் சர்க்கார் செய்தால் அதில் உள்ள பல குறைபாடுகளை நீக்கிவிடலாம். இந்த மாற்றங்களை எல்லாம் அரசாங்கம் சிந்தித்துப் பார்த்து, முடிந்தால் சேர்த்துக்கொள்வார்கள் என்கிற நம்பிக்கையுடன் முடித்துக் கொள்கிறேன்.

***SRI K. SATTANATHA KARAYALAR :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த கிராம பஞ்சாயத்துத் திருத்த மசோதாவில் குறிப்பாக மூன்று விஷயங்கள் இருக்கின்றன. ஒன்று பஞ்சாயத்து தேர்தலை மூன்று ஆண்டுகளுக்குப் பதிலாக ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை நடத்துவது. இரண்டாவது, தலைவரை நேரிடையாகத் தேர்ந்தெடுப்பதற்குப் பதிலாக மறைமுகமாக அங்கத்தினர்களினாலேயே தேர்ந்தெடுக்கச் செய்வது, மூன்றாவது பஞ்சாயத்துக்குள் இருக்கும் சில பகுதிகளுக்கு விதிவிலக்கு அளிப்பது. இவை மூன்றுதான் இந்தத் திருத்த மசோதாவில் பிரதானமானது.

இதிலே தேர்தலை மூன்று ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை நடத்துவதற்குப் பதிலாக ஐந்து வருஷங்களுக்கு ஒரு முறை நடத்தவேண்டும் என்று சொல்வதற்குக் காரணம், தேர்தல் அடிக்கடி நடப்பதனால் கிராமங்களில் பல்வேறு சச்சரவுகள் உண்டாகின்றன என்பதுதான். இது சரியல்ல. கிராம மக்களை பொறுத்தவரையில் அடிக்கடி தேர்தல் வருவது—மூன்று ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை தேர்தல் நடப்பது என்பதை அதிகமாக வரவேற்பார்கள். சட்டசபைக்கே அப்படி இருந்தாலும் அதை வரவேற்பார்கள். மூன்று ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை தேர்தல் என்பது மிக குறுகிய காலம் என்று கூறப் பட்டது. அப்படி அடிக்கடி தேர்தல் வருவதனால் கிராம மக்களிடத்தில் அரசியல் விழிப்பு ஏற்படும் என்பதைத் தவிர அவர்களுக்கிடையே சாதி, அரசியல் சண்டைகள் வளருகின்றன என்பது நியாயமாகாது.

அடுத்தபடியாக தலைவர் தேர்தல் நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுப்பது ஜனநாயகத்திற்கு உகந்ததல்ல என்று கூறப்பட்டது. இது ஓரளவு சர்வாதி காரம் ஆகும் என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் பிரசங்கத்தில் ஒரு தொனிப்பு இருக்கிறது. ஆனால் இந்த விஷயம் அப்படி இல்லை. தலைவர் தேர்தல் நேரடியாக இருந்தால் அந்த வட்டாரத்தில் உள்ள எல்லா மக்களும் ஓட்டெடுப்பில் கலந்து கொள்வதற்கு சாத்தியமாக இருக்கும். அதனால் பொது மக்களையு அணிபிறகு பாத்திரம் ஆனவர்தான் தலைமை பதவிக்கு வரமுடியும். அப்படி இல்லாமல் அங்கத்தினர்சனரால் தலைவர் தேர்ந்தெடுக்கப்படவேண்டுமானால், இன்று நாட்டில் இருக்கும் நிலைமையில் அது அவ்வளவு சரியாக இருக்க முடியாது என்றுதான் சொல்ல முடியும்.

சாதாரணமாக ஒரு வார்டை எடுத்துக்கொண்டால் அங்கே பிராம்மணர்கள் இருந்தால் அவர்களிலிருந்து ஒருவரை தேர்ந்தெடுப்பார்களே தவிர மற்ற இனத்தாருக்கு ஓட்டளிக்கமாட்டார்கள். அதே மாதிரியாக ஒரு வார்டில் தேவர்கள் அதிகமாக இருந்தால், அங்கே தேவரைத் தான் தேர்ந்தெடுப்பார்கள். ஹரிஜனங்கள் அதிகமாக இருக்கும் வார்டிலும் அதேமாதிரியாகத்தான் ஹரிஜனனையே தேர்ந்தெடுப்பார்கள் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. நடைமுறையில் இவ்வாறு நடைபெறுவதை நாம் பார்க்கிறோம். எந்தக் கட்சியாக இருந்தபோதிலும் ஒரு அளவு ஜாதி அடிப்படையில்தான் தேர்தலுக்கு ஆள் நிறுத்துகிறார்கள் என்பது விளங்குகிறது. ஆனால் நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் தலைவர் இந்த ஜாதி அடிப்படையில் போட்டியிட முடியாது. ஜாதி அடிப்படையிலே மறைமுக தேர்தல் மூலம் வந்தவரை அங்குள்ள எல்லா மக்களுக்கும் தலைவராக கருதமுடியாது. ஆகவே தலைவரை நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுப்பதற்கு வழிவகை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

சில சமயங்களில் தலைவருக்கும் அங்கத்தினருக்கும் அபிப்பிராய பேதம் ஏற்படலாம் என்று குறிப்பிடப்பட்டது. ஆனால் எந்த எந்த விஷயத்திலே சாதாரணமாக அபிப்பிராய பேதம் எழுகிறது என சொல்லப்படவில்லை.

9th November 1957] [Sri K. Sattanatha Karalayar]

சில விஷயத்தில் அபிப்பிராய பேதம் ஏற்படலாம், அதாவது குடிதண்ணீர் குழாய் எந்த இடத்தில் வைப்பது, சந்தை எந்த இடத்தில் வைக்க வேண்டும் என்பதுபற்றி அபிப்பிராயபேதம் இருக்கலாமே தவிர மற்ற விஷயங்களில் அபிப்பிராய பேதம் ஏற்படுவதற்கு வழியே இல்லை. இது மாதிரி அபிப்பிராய வித்தியாசம் வரும்போது ஒரு தலைவர் அங்கத்தினர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருந்தால், அவர் இதுபோன்ற காரியங்களில் எந்த வார்டிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டாரோ அந்த வார்டு மக்களுக்கு நன்மை செய்யவேண்டும் என்ற கண்ணோட்டத்துடன் வேலை செய்வாரே ஒழிய அந்தப் பஞ்சாயத்திலுள்ள எல்லா மக்களுக்கும் நன்மை செய்ய வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு வேலை செய்யமாட்டார். ஆகவே பஞ்சாயத்து மக்களுக்கு பொதுவில் நன்மை செய்யக்கூடிய ஒருவரைத்தான் தேர்ந்தெடுக்கவேண்டும் என்பதை நாம் காண்கிறோம்.

பஞ்சாயத்துள்ள சில இடங்கள் இந்த மசோதாவிலிருந்து விதி விலக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அப்படி விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்ட இடங்களில் தனியாக ஒரு கமிட்டியை அமைப்பது என்றும் மசோதாவில் குறிப்பிடப்பட்டுக்கிறது. அதுமாதிரி விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டு குற்றலத்தில் டவுன்ஷிப் கமிட்டி ஒன்று ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. குற்றலத்தை தனியாக பிரித்து அதை ஒரு கமிட்டிக்கு விட்டால் நிர்வாகம் நன்றாக நடைபெறும் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது. அதற்காக என்று பணம் ஒதுக்கி அது அகில இந்திய ரீதியில் முக்கியத்வம் உள்ள இடம் என்று ஒரு சட்டம் கொண்டுவந்தார்கள். ஆனால் நடைமுறையில் என்ன நடக்கிறது? அங்கு எதிர்பார்த்த அளவிற்கு காரியம் ஒன்றும் நடைபெறவில்லை. 25 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டு அதற்கு ஒரு திட்டமும் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி கமிட்டி அமைத்து கிட்டத்தட்ட 1½ வருஷம் ஆகியும் நல்ல முறையில் அது வேலை செய்யாமல் பல்வேறு சிக்கல்கள் தோன்றி இருக்கின்றன. இது வரை சுமார் 30 ஆயிரம் ரூபாய்தான் அபிவிருத்திக்காக செலவிடப்பட்டிருக்கிறது. சமீப காலத்தில் குற்றலத்திற்கு சென்ற அங்கத்தினர்கள் ஒரு விஷயத்தை பார்த்திருக்கலாம். அங்கு அருவிக்கு போகும் பாதையில் மின்சார விளக்கு அமைக்க பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தும், அதற்கான நடவடிக்கை இன்னும் எடுக்கப்படவில்லை. இந்தக் குறையை நிறைவேற்றவேண்டுமென்று பஞ்சாயத்து இருந்த காலத்தில் இருந்தே சர்க்காருக்கு எழுதிக்கொண்டு இருக்கிறோம். ஆனால் இன்னும் நடைபெறவில்லை. இதற்கு இலாகாவிற்கு இலாகா இணைப்பு சரியாக இல்லாததுதான் காரணம். ஒரு சில இடங்களுக்கு விதிவிலக்கு கொடுக்கப்பட்டால் அந்த இடத்தில் நல்ல முறையில் பரிபாலனம் செய்வதற்கு ஒரு மெஷினரி ஏற்படுத்தினால் தான் அங்குள்ள சிக்கல்களை நிவர்த்திக்கலாம். சில தினங்களுக்கு முன் வெள்ளை அறிக்கையிது சாங்கோபாங்கமாக ஒரு நீண்ட விவாதம் நடந்திருக்கிறது. ஸ்தல ஸ்தாபனத்தை சீரமைக்க ஒரு கமிட்டி அமைக்கப் பட்டிருக்கிறது. அப்படி இருக்க இந்த மசோதாவை அரசாங்கம் அவசர அவசரமாக கொண்டுவருவதற்கு அவசியமே இல்லை. ஸ்தல ஸ்தாபன மந்திரி அவர்களுக்கு ஆலோசனை கூறுவதற்கு உள்ள குழுவின் யோசனையைக்கேட்டு இந்த விஷயத்தை முடிவு செய்வதில் தவறு ஒன்றும் இல்லை என்று சுட்டிக்காட்டி என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

II--(2) RULING RECHANGES MADE BY THE SELECT COMMITTEE
IN A SECTION NOT BEING AMENDED BY AN AMENDING BILL.

MR. SPEAKER : I am now giving my ruling on the point of order raised by the hon. Member Sri A. Nesamony. The point raised by the hon. Member is that Section 113 of the Village Panchayats Act is not one of the sections that is being amended by the Village Panchayats Amendment Bill and hence the select committee has traversed beyond the scope of the Bill in making certain amendments to Section 113 of the parent Act.

[Mr. Speaker] [9th November 1957]

Clause 9 of the Bill amends Section 112 of the parent Act. Section 112 confers powers on the Government to make rules for the purpose of carrying out the purposes of the Village Panchayats Act. Section 113 provides that the breach of any rules made under this Act is punishable and also provides, that rules made under Clause (3) of section 113, that all rules made under this Act shall be published in the *Fort St. George Gazette*. There is no provision to place the rules on the table of the House. It may also be recalled now that the Subordinate Legislation Committee in its First Report has recommended to the Government that all statutes embodying provision to place all the rules, notifications, etc., issued under the delegated powers to the Government be placed on the table of the House, and should be subject to such modifications as the House may make within a particular period. This recommendation of the Subordinate Legislation Committee has been accepted by the Government and wherever amending Bills are brought and wherever such provisions to lay the rules are not found in the Acts they are being amended in accordance with the recommendations made by the Subordinate Legislation Committee. Section 112 of the Village Panchayat Act provides for the making of the rules and section 113 of the Act provides for penalties for the breach of the rules. Sections 112 and 113 are allied sections and hence an amendment to Section 113 to the effect that all the rules made under this Act should be placed on the table of the House cannot be held to be entirely outside the scope of the Bill as introduced in the Assembly, though I admit that the hon. Member Sri A. Nesamony has some justification to raise this point of order.

Hence I rule that the Select Committee is in order to make an amendment to Section 113 of the Act also.

IV.—GOVERNMENT BILL—*cont.*

THE MADRAS VILLAGE PANCHAYATS (AMENDMENT) BILL, 1957 (L.A. BILL No. 16 of 1957)—*cont.*

SRI SAMI SAHAJANANDA: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சர்க்கார் ஏற்கனவே நீதியையும் நிர்வாகத்தையும் தனித்தனியாக பிரித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் பஞ்சாயத்து போர்டில் நீதியையும் நிர்வாகத்தையும் ஒன்றாக சேர்த்திருக்கிறார்கள். ஆகவே பஞ்சாயத்து போர்டுகளிலே அதன் தலைவர்களின் இஷ்டப்பிரகாரம்தான் நீதி நிர்மாணிக்கப்படுகிறது.

உதாரணமாக பண்ணப்பட்டிருக்கிறாமத்திலே ஒரு பையன் காலேஜிலே படித்திருந்தான். ஏனெக்ஷன் காலத்தில் அவன் கால்கிரகக்காக வேலை செய்திருந்தான். அதனால் அங்கிருக்கும் கம்யூனிஸ்ட்காரர்கள் அவன் மீது ஒரு கேஸ் போட்டு இரவு 11 மணிக்கு சம்மன் கொடுத்து போலீஸ் முன் ஆஜராக வேண்டியிருந்தது. அப்படி இருந்தும் பஞ்சாயத்து கோர்ட்டு நீதி வழங்கவில்லை, சாதாரணமாக அங்கே பொதுமக்களுக்கு போதுமான கல்வி வரவில்லை. அதனால்தான் சரியானபடி நீதி வழங்க முடியவில்லை. அதேமாதிரியாக சிதம்பரம் தாலுக்காவிலே ஒரு கிராமத்து பஞ்சாயத்து போர்டில் இருக்கும் தலைவர் பஞ்சாயத்து ஆபீசரை தன் கைக்குள் வைத்துக்கொண்டு தன் இஷ்டப்படி நீதி வழங்கிக்கொண்டு வருகிறார்கள்.

9th November 1957] [Sri Sami Sahajananda]

ஆகவே பஞ்சாயத்திற்கு நீதி வழங்கும் அதிகாரம் இருக்கக்கூடாது. மூன்று வருஷத்திற்கு மேல் பஞ்சாயத்து போர்டின் ஆயுளை நீடிப்பது அவ்வளவு நல்லதல்ல. முன்பு கிராமங்களில் கை தூக்கி எலெக்ஷன் நடந்தது. இந்த ஐந்து வருஷம் என்பது மூன்று வருஷமாக இருக்க வேண்டும் என்றுதான் நான் அபிப்பிராயப்படுகிறேன். மேலும், சில இடங்களில் ஹரிஜனங்கள் வாயில்லாப் பூச்சிகளாக இருக்கிறார்கள். சேரிகளில்தான் மெஜாரிட்டி ஜனங்கள் இருக்கிறார்கள். ஆனால், கிராமங்களில் மைனாரிட்டியினராய் இருப்பவர்கள்தான் அதிகாரத்தை கையில் வைத்துக்கொண்டு அம்மக்களுக்கு வேண்டிய நன்மை செய்வதில்லை. ஆகவே, பஞ்சாயத்து போர்டுகளை சரியானபடி கண்காணிக்க வேண்டியது மிகவும் அவசியம். ஆகையினால், இந்த பஞ்சாயத்து போர்டின் ஆயுள் மூன்று வருஷங்களுக்கு மேல் நீடிக்க வேண்டியதில்லை என்றும் நீதியை அவர்கள் கையில் ஒப்படைக்கக்கூடாதென்றும் சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : தலைவர் அவர்களே, கிராமப் பஞ்சாயத்து மசோதாவின் பேரில் பல அங்கத்தினர்கள் பல அபிப்பிராயங்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். தேர்தல் முறையைப் பற்றியும், தலைவரை தேர்ந்தெடுக்கக் கூடிய முறையைப் பற்றியும் பஞ்சாயத்திற்கு இருக்க வேண்டிய அதிகாரங்களைப் பற்றியும், இதபோன்று பலவித அபிப்பிராயங்களை சொல்லியிருந்தபோதிலும் இப்பொழுது அது செலக்ட் கமிட்டிக்கு விடப்பட்டு, அதில் விவாதம் செய்யப்பட்டு ஏற்கனவே கனம் அமைச்சரவர்கள் எந்த ஒரு அபிப்பிராயத்தைக் கொண்டிருந்தார்களோ அந்த அபிப்பிராயத்தை நிறைவேற்றக்கூடிய தன்மையில் தான் செலக்ட் கமிட்டியிலும் கூட முடிவு எடுத்து இங்கு கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள் என்றுதான் நினைக்க வேண்டியிருக்கிறது. இதை ஏன் நான் குறிப்பிடுகிறேன் என்றால், ஆரம்ப பத்திலே, இந்த மசோதாவிலே, வேர்ட்டு முறை மறைமுகமாக இருக்கக் கூடிய ஒரு முறையை கொண்டு வந்து விடுவதின் மூலமாக எதிர்கட்சியில் இருக்கக்கூடியவர்கள் பலவித அபிப்பிராயங்களை சொல்லலாம், அதிலிருந்து ஒரு அபிப்பிராயத்தை அவர்களுக்கு விட்டுக் கொடுப்பது போல் இதை நிறைவேற்றினோம், எடுத்துக் கொண்டோம் என்று சொல்வதற்காகத்தான் இது ஒன்றை மட்டும் செலக்ட் கமிட்டிக்கு விட்டு அதை மட்டிலும் ஏற்றுக்கொண்டு மற்றவைகளை நிராகரிக்கக் கூடிய நிலைமையில் வந்திருக்கிறது என்பதை நாம் பார்க்கிறோம். இன்று பல பஞ்சாயத்து போர்டுகள் எத்தனையு, எந்த முறையில் இன்று நடைபெற்று வருகிறது என்று பார்ப்போம். ஸ்டாண்டர்ட்களால் தோந்தெடுக்கப்பட்ட அங்கத்தினர்களால் தலைவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட போதிலும், தலைவர்கள் சர்வாதி காரப் போக்கில்தான் இன்று நடந்துகொண்டு வருகிறார்கள், அதைப் பற்றி குறிப்பாக பலர் பலவித அபிப்பிராயங்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை, எதிர்கட்சியில் இருக்கக் கூடியவர்கள் மட்டுமல்ல, ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களும் தெட்பத் தெவிடாத எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். விளாத்திருத்தலில், அங்குள்ள பஞ்சாயத்து போர்ட் தலைவர்கள் ஆயிரக் கணக்கான ரூபாய் கையாண்டிருக்கிறார். அதைப் பற்றி அங்குள்ள அங்கத்தினர்களும் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். அந்த கிராமத்தில் உள்ள மக்களும் அதற்காக கிளர்ச்சி செய்திருக்கிறார்கள். அப்படி இருந்த போதிலும், அக்கிராமத்தில் இருக்கக்கூடிய மக்கள் பேரிலும், அங்கத்தினர்கள் பேரிலும் நடவடிக்கை எடுக்கக்கூடிய தன்மையில்தான் இருந்து வந்திருக்கிறதேயொழிய அதற்குப் பதிலாக ஆயிரக்கணக்கில் ரூபாயைக் கையாண்ட அந்த பஞ்சாயத்து போர்ட் பிரிசிடென்டேடேல் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுத்ததாகத் தெரியவில்லை. வருஷக்கணக்கில் அந்த நிலை ஏற்பட்டும் இன்றைக்கும் அவர் தலைவராகத்தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த பஞ்சாயத்து போர்ட் தலைவர் ஒரு காங்கிரஸ் காரர் என்ற ஒரு காரணத்திற்காக வேண்டி இந்த நிலை நீடித்துக் கொண்டு வரப்படுகிறது என்று அங்குள்ளவர்கள் சொல்கிறார்கள். அது, பலமுறை இந்த சட்டசபையில் ஞாபகத்திற்கு கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. அதிகாரிகளின் ஞாபகத்திற்கும் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளது. இப்படி நேரடியாக மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட தலைவரே இந்த நிலையில் இருக்கிறார்

11-12
a.m.

[Sri V. K. Kothandaraman] [9th November 1957]

என்றால், இப்பொழுது மறைமுக வோட்டு முறை வந்தபோதிலும்கூட ஐந்து அங்கத்தினர்களிலிருந்து ஆறு அல்லது ஏழு அங்கத்தினர்களுக்கு மேல் போக முடியாது என்ற ஒரு நிலையிருக்கிறது. அப்படி ஏழு மெம்பர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால், நான்கு பேர்களை ரொம்ப சுலபமாக 50 அல்லது 100 ரூபாய் கொடுத்து 200 அல்லது 300 ரூபாய் செலவு செய்து தலைவராக வந்து விடுகிறார் என்று சொன்னால் ஐந்து வருஷகாலம் கல்லுப்பிள்ளையார் மாதிரி என்னை யாராலும் அசைக்க முடியாது, நான் சொல்வதைத்தான் நீங்கள் கேட்க வேண்டும் என்று ஒரு சர்வாதிகாரம் நடத்துவதற்காகத்தான், இன்று மறைமுக வோட்டு ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு இருந்த போதிலும் அங்கத்தினர்கள் மூலம் இன்று தலைவரைத் தேர்ந்தெடுக்க சந்தர்ப்பம் இருந்தபோதிலும் தவறு செய்யக் கூடிய தலைவரை அந்த ஸ்தானத்தில் இருந்து நீக்குவதற்காக வேண்டி அவர் பேரில் நம்பிக்கையிலல்லாத தீர்மானம் கொண்டு வருவதற்கான ஒரு சந்தர்ப்பமாவது இதன்படி இருக்கிறதா என்று பார்த்தால் இதுவும் இல்லை என்று தான் பார்க்கிறோம். ஆகவே இதுபோன்று ஒரு நிலை இருக்குமானால் இன்றைக்கு இருப்பதை விட மிகவும் மோசமான ஒரு நிலைக்குத்தான் கொண்டு போகக் கூடிய அளவு நிலை ஏற்படும். இதற்காக பல உதாரணங்களை எடுத்து காட்டினார்கள் அமைச்சர் அவர்கள். அதற்கு நான் சொல்லுகிறேன் 1888-ம் ஆண்டிலே வெள்ளையன் ஆட்சியிலே எந்தமாதிரியான சட்டங்களை இயற்றினார்களோ அதே அடிப்படையில் தான் இன்றைக்கும் சட்டங்கள் இருக்கின்றதேயொழிய அவன் போட்ட கோட்டை தாண்டி முடியாத ஒரு நிலைதான் இன்று இருக்கிறது. அடிப்படை மாறுதல்கள் ஏதாவது ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறதா என்றால் இல்லை என்றுதான் சொல்லமுடியும். ஆயிரம் வருஷத்திற்கு முந்தி உள்ளதை, கல்களில் செதுக்கப்பட்டுள்ளதையும், கல் வெட்டுகள் மூலம் உள்ளதையும் உதாரணமாகக் காட்டி ஆயிரம் வருஷங்களுக்கு முன்பே இப்படித்தான் இருந்தது, ஆகவே இதுதான் நல்லது என்ற தன்மையில், அது பிரதிபலிக்கக் கூடிய தன்மையில்தான் இருக்கின்றதேயொழிய, நாம் இருபதாம் நூற்றாண்டில் இருக்கிறோமா அல்லது 9-வது நூற்றாண்டில் இருக்கிறோமா என்று நினைக்கக்கூடிய முறையில் தான் இன்றைய நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, இன்று விஞ்ஞானம் வளரக் கூடிய இந்தக் காலத்தில், பகுத்தறிவு வளரக் கூடிய இந்தக் காலத்தில் நாம் முன்னேக்கிச் செல்வதற்குப் பதில் ஆயிரம் ஆண்டுகள் முன் நடந்ததை உதாரணமாகக் காட்டி இதுதான் சரி என்று சொல்லக் கூடிய நிலைமையில் இருந்தால் அது ஜனநாயகத்திற்கு நேர் விரோதமாக இருக்கக்கூடிய நிலைமையாகும் என்பதைத் தான் நான் எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன். ஆகவே மறைமுக வோட்டு முறை ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருந்தபோதிலும், இன்று தலைவர்கள் தவறு செய்கிறார்கள் என்றால் அவர்களை அந்த ஸ்தானத்தில் இருந்து அகற்றக் கூடிய நிலைமையில் நிலை இல்லை. ஆகவே, இன்று தவறு செய்யக் கூடிய தலைவரை அப்பதவியிலிருந்து அகற்றுவதற்கு வேண்டிய விதத்தில் ஒரு சட்டம் கொண்டு வர வேண்டும். அந்த நிலை இருக்குமானால் தலைவர்கள் அங்கத்தினர்களின் ஆலோசனையைப் பெற்று, அவர்களின் உதவியையும் பெற்று நல்ல முறையில் இயங்கக் கூடிய அளவிற்கு நாம் பஞ்சாயத்து போர்டுகளுக்கு ஒரு சந்தர்ப்பத்தைக் கொடுப்பது போலாகும். ஆகவே, பஞ்சாயத்துகளுக்கு பரிபூரண அதிகாரம் ஓரளவில் கொடுத்தாகவேண்டும். அதிகாரிகளை நியமித்து அதிகாரிகளிடம் அதிகாரங்களைக் கொடுத்துவிட்டால் பஞ்சாயத்து போர்ட் தலைவரும், அங்கத்தினர்களும் ஆயுத பூஜை காலத்தில் வைக்கப்படும் கொலுவில் உள்ள கொலு பொம்மைகள் மாதிரி இவர்களையும் உட்காரவைப்பது போலாகும். பொருளாதாரம் மிக மோசமாயிருக்கும் இச்சந்தர்ப்பத்தில் அடிக்கடி அதிகாரிகளைப் பார்ப்பதோ, அல்லது சென்னைக்கு வந்து மந்திரிகளைப் பேட்டி காண்பதோ அல்லது அந்தந்த ஜில்லாவிலுள்ள அதிகாரிகளை பேட்டி காணக்கூடிய அளவில் தான் இந்த சந்தர்ப்பம் இருக்க முடியும். பஞ்சாயத்து உருப்படியாக நடக்க முடியாது, என்று தெரிவித்துக் கொண்டு மறைமுக வோட்டு முறை மாத்திரம் இருந்தால் போதாது, தவறு செய்யும் தலைவரை பதவியில் இருந்து அகற்றுவதற்குள்ள ஒரு நிலைமை இருக்க வேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொண்டு, அங்கத்தினர்களை நேரடியாக மக்கள் தேர்ந்தெடுக்கும் முறைதான் சரி

9th November 1957] [Sri V. K. Kothandaraman]

யானது என்றும் சொல்லிக்கொண்டு, பஞ்சாயத்துகளுக்கு பரிபூரண அதி காரம் கொடுக்கவேண்டுமென்றும் சொல்லிக்கொண்டு எனது பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI A. S. DURAISWAMI REDDIAR : கனம் சபா நாயகர் அவர்களே, இந்த பஞ்சாயத்து மசோதாவில் அங்கத்தினர்களை நேரடியாக தேர்ந்தெடுப் பதா அல்லது பஞ்சாயத்து போர்டு அங்கத்தினர்களால் தேர்ந்தெடுப்பதா என்பதுதான் முக்கியமான விஷயம். இதற்கு முந்தி நேரடியாக தேர்ந் தெடுக்கப்படவேண்டும் என்று இந்த காங்கிரஸ் சர்க்காரால்தான் சொல்லப் பட்டது, அதே காங்கிரஸ் சர்க்காரால்தான் இப்போது பஞ்சாயத்து போர்டு அங்கத்தினர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படவேண்டும் என்று சொல்லப்படுகிறது. இதில் எந்தவிதமாக இருந்தபோதிலும் சர்க்காருக்கு இதனால் யாதொரு பாதகமும் இல்லை, சாதகமும் இல்லை. சர்க்கார் இதுவரையிலும் அவர் களுடைய நேரிடையாக அனுபவத்தின் பேரிலும், அதிகாரிகளுடைய ரிப் போர்ட்டின் பேரிலும் தெரிந்துகொண்ட அனுபவத்தின் பேரிலும் இந்த முறை சரியாக இல்லை என்று நினைத்துதான் இந்த திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இந்த பஞ்சாயத்து சம்பந்தமாக எனக்கு நேரடியாகத் தெரிந்த அனுபவத்தில் காரியங்களைப்பற்றி சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். நான் பஞ்சாயத்து போர்டு நிர்வாகம் செய்து வரும் கிராமத்தில் அதிலும் மேஜர் பஞ்சாயத்தில்தான் நான் இருந்து வருகிறேன். அங்குள்ள பஞ்சாயத்து போர்டில் அநேக வருஷகாலமாக ஒரு ஆள் தான் தலைவராக இருந்து வருகிறார்கள். அந்த தலைவரைப் பற்றி அந்த கிராமத்திலும் நல்ல அபிப்பிராயம் இல்லை. தேர்தல் நடக்கும்போதே அந்த கிராமத்தில் அவரை எதிர்த்த அங்கத்தினர்களை எல்லா வார்டுகளிலும் நிறுத்தினார். அப்போதும் அவரையே திரும்பவும் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுத்தார்கள். நேர் எதிரிடையான அங்கத்தினர்களும் இருந்து வந்தார்கள். சாதாரண மாக பஞ்சாயத்து போர்டில் பிரஷிடென்டே ஆஜண்டாவைக் கொண்டுவந்து கூட்டத்தை நடத்துவது வழக்கமாக இருந்தது. இவ்விதம் எந்த விஷயம் வந்தாலும் அதற்கு ஸாங்ஷன் செய்யக்கூடாது என்று தேராளனையில் அங்கு நடந்து வருகிறது. இவ்விதமாக அந்த பஞ்சாயத்து இதே ரீதியில் தான் 20 வருஷகாலமாக நடந்து வருகிறது. அங்கு பஞ்சாயத்து தலைவராக இருப்பவரிடம் அங்குள்ள கிராமத்தாருக்கும் மிகுந்த பயம். அவரை எதிர்த்து யாரும் நிற்பதில்லை. இந்த நிலைமையில்தான் தலைவராக வருகிறாரே தவிர, வேறு ஒருவிதமான செல்வாக்கும் கிடையாது. அங்கு எந்த விஷ யம் வந்தாலும் ஸாங்ஷன் செய்வது கிடையாது. பஞ்சாயத்துபோர்டு தலைவ ருக்கும், பஞ்சாயத்து போர்டு அங்கத்தினர்களுக்கும் தகராறு இருந்து கொண்டே வருகிறது. அங்குள்ள எக்ஸ்ப்யூட்டிவ் ஆபீஸர் எப்பொழுதும் பஞ்சாயத்து தலைவரின் பக்கத்தில்தான் இருந்து வருகிறார்கள். பஞ்சாயத்து தலைவருடைய தயவு எக்ஸ்ப்யூட்டிவ் ஆபீஸருக்கு இருக்கவேண்டும். இவ்வித மாக இருந்து வருகிறது. இதல்லாமல் அங்கு ஏதாவது எல். டி. ஏ. க்களில் இருந்து ஏதாவது வேலை வந்தால் அந்த கிராமத்தை வாங்கி பஞ்சாயத்து தலைவரே கட்டிடங்களை கட்டியிருக்கிறார். அவைகளைத் திறப்பதற்கு அப்போ துள்ளவர்கள் வரவில்லை. கழிந்த மந்திரி சபை இருந்தபோது கட்டப்பட்ட கட்டிடத்தை இப்போது மந்திரி சபையார் திறந்து வைத்தார்கள். இவ்வித மாக பஞ்சாயத்து போர்டு அங்கத்தினர்களுக்கு பல கஷ்டங்கள் இருந்து வரு கின்றன. பஞ்சாயத்து போர்டு தலைவராக வருவதற்கு எலக்ஷன் நடந்தால் ஒரு அங்கத்தினரை மெஜாரிட்டியாக பலம் இருக்கக்கூடிய ஒருவரை நிறுத்தி வைக்கிறார்கள். எதிராகவும் இரண்டு மூன்று பேர்களையும் நிறுத்தி வைக் கிறார்கள். நம்பிக்கை கூடுதலாக இருப்பவர்களை மாதிரிம் அதற்கான அங்கத்தினர்கள் ஆதரிக்கிறார்கள். அங்கத்தினர்கள் நம்பிக்கைக்கு தகுந்த வாறு தலைவரைத் தேர்ந்தெடுத்தால் நிர்வாகம் (smooth) சுமுகமாக நடக்கும். ஆலந்தூர் பஞ்சாயத்து போர்டில்தான் இவ்விதமாக தகராறுகள் நடக்கிறது என்று நினைத்திருந்தேன். ஆனால் அநேக பஞ்சாயத்து போர்டு களிலும் தலைவருக்கும் அங்கத்தினர்களுக்கும் தகராறுகள் இருந்து வரு வதாக கேள்விப்படுகிறேன். ஆகவே பஞ்சாயத்து போர்டு அங்கத்தினர் களுக்கு பணம் கொடுத்து மாற்றிவிடுவார்கள் என்று சொல்லப்பட்டது. அவ்விதம் அங்கத்தினர்களுக்கு கொடுக்க வேண்டுமென்றால் ஆயிரக்

[Sri A. S. Duraiswami Reddier] [9th November 1957]

கணக்கில் கொடுக்கவேண்டும். அவ்விதம் பார்த்தாலும் வோட்டர்களுக்கு எட்டு அணு வீதம் கொடுத்தாலே மாற்றிவிடலாம். ஆகவே பஞ்சாயத்து போர்டு மெம்பர்களால் தேர்ந்தெடுத்தால்தான் நிர்வாகம் நல்லதாக நடக்கும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். ஆகவே இந்த விதத்தில் கொண்டுவந்திருக்கும் திருத்தத்தை நான் ஆதரிக்கிறேன். இரண்டாவதாக பஞ்சாயத்து போர்டுகளில் கை தூக்கி வோட்டுப் போடக்கூடிய ஒரு தகராறு இருந்துவருகிறது. இதை மாற்ற வேண்டும் என்று அரசாங்கமும் ஓரளவு ஒத்துக்கொண்டார்கள். இதை விதிகளில் மாற்றம் செய்யவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். இதை விதிகளில் மாற்றம் செய்தால் மாத்திரம் போதாது. லோக்கல் போர்டு சட்டத்தில் கொண்டு வரவேண்டும். அவ்விதம் கொண்டு வராமல் விதிகளில் மாத்திரம் இருந்தால் சில கிராமங்களில் கை தூக்கி வோட்டுப் போடக்கூடிய முறை இருக்கலாம் என்று வந்துவிடும். இதனால் சில கெட்ட நடவடிக்கை உள்ளவர்களுக்குத்தான் அல்லது பலாத்காரம் உடையவர்களுக்குத்தான் அங்கு செல்வாக்கு ஏற்படும். ஆகவே ரகசிய வோட்டு முறை இருக்க வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம்; ஆகவே இந்த முறையைச் சட்டத்தில் சேர்க்க வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம் என்பதைச் சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

11-26
a.m.

SRI K. RAMACHANDRAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த பஞ்சாயத்து பில்லைப் பொறுத்தவரையிலும் இதை பொறுக்கு கமிட்டிக்கு அனுப்பி திரும்பி வந்த பிறகாவது இந்த முக்கியமான பிரச்சனை, அதாவது நேரடியாக ஜனங்களே பிரவரிடண்ட்டை தேர்ந்தெடுக்க வேண்டுமென்கின்ற முறை வந்ததில்லம் என்று எதிர்பார்த்தோம். ஆனால் அரசாங்கம் இந்த விஷயத்தில் அசையவில்லை என்ற ஒரு நிலைமையான இப்பொழுது தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதில் ஒரு விஷயம், அதாவது ரகசிய வோட்டு முறை வேண்டும் என்பதை அரசாங்கம் ஒப்புக்கொண்டு விட்டது பாராட்டத்தக்கது. அந்த காரணத்தால் ஜனங்களே நேரடியாக தேர்ந்தெடுத்தால் கட்சி பிரதி கட்சிகள் உண்டாகும் என்றும், அதற்கு இட மில்லாதவாறு செய்வதற்காகத்தான் இவ்விதம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் எந்தக் கட்சியிலுமில்லாத சிலரால் பல நன்மைகளை அடைய முடியும், கட்சிப் பிரதி கட்சிகளுக்கு அப்பாற்பட்டுக் கூட சில நபர்கள் பொதுமக்களுக்கு அல்லது அந்தந்த கிராமங்களுக்கு நன்மை செய்யக்கூடியவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் பாக்கிறோம். அவர்கள் எந்தக் கட்சியிலும் சேராதவர்களாக இருக்கலாம். அப்படிப்பட்டவர்களுடைய சேவை இந்த கிராமத்திற்கு வேண்டுமானால் அவர்கள் நேரடியாக எலக்ஷன் இருந்தால்தான் வர முடியும். ஆகவே திறமை படைத்தவர்கள் இம்மாதிரி பதவிகளில் வரவேண்டுமானால் டயரக்ட் எலக்ஷன் வேண்டியிருக்கிறது. திறமை படைத்தவர்களை ஒதுக்கக்கூடிய இந்த இண்டயரக்ட் எலக்ஷன் முறை வரவேறத்தக்கதாயில்லை. 1950-ம் ஆக்ட்டுக்கு முன்னாலும் அங்கத்தினர்கள் தேர்ந்தெடுத்து வந்தார்கள். அதன் பின்னால் இப்போது ஐந்தாறு வருடங்களாக ஜனங்கள் தேர்ந்தெடுத்து வந்தார்கள். அப்போது எல்லாம் அதனுடைய முறையில் கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டன என்று சொல்வதற்கில்லை. ஆகவே மறுபடியும் பழைய முறையில் போவதில் ஏதோ அடிப்படையான கருத்து இருக்கிறது என்று தான் நான் சொல்லுவேன். எனென்றால், அவசியமில்லாத இந்த பிரச்சனையில் இந்த அரசாங்கம் இவ்வளவு ஆணித்தரமாக ஆதரிப்பதை நிர்ப்பு வன் எடுத்துதான் நான் நினைக்கிறேன். இந்த ரகசிய முறையில் பொது மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டால்தான் நல்ல திட்டங்களை எல்லாம் நல்ல முறையில் அமுல் செய்ய வசதியாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். இதிலே நேரடியாக தேர்தல் வந்துவிடுமானால் பொதுமக்கள் எட்டையே தேர்தலிலுள்ள லஞ்ச ஊழல்களையும், ஜாதி வெறி தாண்டவ மாடுவதும் இல்லாமல் போகும். அதோடு நல்ல முறையில் தலைவர் வருவதற்கும் உதவியாக இருக்கும். இதை வற்புறுத்தும்பொழுது இண்டயரக்ட் எலக்ஷனை வற்புறுத்தும்பொழுது நம்பிக்கையில்லாத தாமதம் கொண்டுவருகின்ற முறையை இந்த பொறுக்கு கமிட்டி

9th November 1957] [Sri K. Ramachandran]

கொண்டு வருவார்கள் என்று நினைத்தோம். அதையும் காணவில்லை. நேரடியாக எடுத்து பார்த்தோமானால் பஞ்சாயத்து மெம்பர்கள் பொது மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள். அவர்களால் பஞ்சாயத்து தலைவர் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார். அவ்விதம் தேர்ந்தெடுத்தபிறகு ஐந்து வருஷத் திற்கு நாம் அவரை ஒன்றும் செய்யமுடியாது. அவர் ஏதாவது தவறு செய்தாலும் கூட அவரை வெளியேற்ற இவர்களுக்கு அதிகாரம் கிடையாது. அதேசமயத்தில் ஐ.எல்.பி. நீக்கலாம். சர்க்காருக்கு நேரடியாக கீழே இருக்கிறது ஐ.எல்.பி. சட்டத்தைப் பார்த்தால், சர்க்கார், ஐ.எல்.பி., அதன்பின் பஞ்சாயத்து தலைவர், அதன்பின் மெம்பர்கள், என்கின்ற முறையை பார்த்தால் ஜனநாயகத்தை அமல் செய்யமுடியாத நிலையில் இருக்கிறது. பஞ்சாயத்து முறையைப்பற்றி சொன்னார்கள். பஞ்சாயத்துகளில் என்ன இருந்தது. பல ரிக்கார்டுகளை நான் பார்த்திருக்கிறேன். யார் எந்த பார்ட்டியாக இருந்தாலும் அங்கு செல்வாக்குடன் இருப்பவர்களை பஞ்சாயத்து தலைவர்களாக தேர்ந்தெடுத்திருப்பதை பார்த்திருக்கிறேன். ஒரு சிலர் ஒரே முறையில் தங்களுடைய கருத்துகளை சொன்னார்கள். ஏதோ போட்டியை தவிர்ப்பதற்காக நேரடியாக தேர்ந்தெடுப்பதை மாற்றுகிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் அவ்விதம் முன்னால் எல்லாம் இல்லாமல் நேரடியாக தேர்ந்தெடுக்கக்கூடிய முறை இருந்திருக்கிறது. அதை கனம் மந்திரி அவர்களுக்கு சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அந்த முறையிலும்—பஞ்சாயத்து முறைக்கு சரியான முறையாக இது என்று பார்த்தாலும்—கண்டிப்பாக பஞ்சாயத்து போர்டு தலைவர் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவராக இருக்கவேண்டும் என்பதை வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். பஞ்சாயத்து போர்டு தலைவரை ஜனங்கள் தேர்ந்தெடுப்பதால் ஒரு ஆபத்தும் வரப்போவதில்லை. நாம் ஜனநாயகத்திற்குக் கட்டுப்படுத்தான் அந்த ஸ்தாபனத்தை நடத்தப்போகிறோம். தலைவர் ஒருவர் மட்டும் பஞ்சாயத்து போர்டை நடத்த முடியாது என்பது ரொம்பவும் வெளிப்படையாகத் தெரிந்த உண்மை. எல்லா அங்கத்தினர்களும்—கூடியவரை மெஜாரிட்டி அங்கத்தினர்கள்—தலைவரை ஆதரித்து வந்தால்தான் அவர் பஞ்சாயத்து போர்டை நடத்த முடியும். ஆகையால், பஞ்சாயத்து போர்டு தலைவரை மக்கள் தேர்ந்தெடுப்பதில் ஏதோ ஆபத்து இருக்கிறதென்பதை அரசாங்கம் வலிய வலிய எடுத்துச்சொன்னாலும் அதை நம்புவதற்கில்லை. இந்தக் காரணங்களால் பஞ்சாயத்து போர்டு தலைவரை மக்கள் நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும். அப்படி இல்லாமல் தலைவர் மறைமுகத் தேர்தலில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டுமென்றால், அவர் தலைவராக இருக்கவேண்டாம் என்று மற்ற அங்கத்தினர்கள் கருதும் சமயத்தில் அவரைக் குறித்து நம்பிக்கையில்லாத தீர்மானம் கொண்டுவருவதற்காவது மசோதாவில் வகை செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : கனம் சபாநாயகர் 11-30 a.m.

அவர்களே, இந்த மசோதாவின் ஒவ்வொரு ஷரத்தையும் எதிர்க்க வேண்டிய நிலையில் நான் இருக்கிறேன் என்பதை முதலில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். முக்கியமாக, நம் பஞ்சாயத்துச் சட்டத்தில் பஞ்சாயத்துத் தலைவரை நேரடியாக ஜனங்களே தேர்ந்தெடுப்பது என்ற ஒரு நல்ல அம்சம் இருக்கிறது. அதை இப்போது அரசாங்கத்தார் மாற்ற விரும்புகிறார்கள்; வெகு அவசரமாகவும் மாற்றுகிறார்கள்; பொதுக்குக் கமிட்டியிலும் அதற்கு முன்பும் நாங்கள் ஆட்சேபணைகளை எடுத்துச் சொன்ன போதிலும் “ஆலோசிக்கிறோம்” என்று அந்த சமயத்தில் வாக்குறுதி கொடுத்துவிட்டு, இப்போது ஆலோசனைக்குப் பிறகு என்ன காரணத்தினாலோ கொஞ்சம் கூட விட்டுக்கொடுக்க முடியாது என்று மந்திரிசபையின் சார்பில் கனம் உள்விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். இதற்கு மேல், எதிர்க் கட்சிக்கு வேறு வழியில்லை. ஆகவே இப்போது இந்த மசோதாவைப் பூராவும் எதிர்க்கவேண்டிய நிர்ப்பந்தத்தில் நாங்கள் இருக்கிறோம்.

கனம் போலீஸ் அமைச்சர் அவர்கள் காலையில் பேசும்போது ஜனநாயகத்தைப் பற்றி சில புதிய கருத்துக்களை சபை முன்வைத்தார்கள். அப்போது, தேர்தல் மூலம் சர்வாதிகாரம் ஏற்படும் என்றும், தேர்தல்

[Sri M. Kalyanasundaram] [9th November 1957]

சுமுகமாகப் போவதுதான் ஜனநாயகத்தின் மேன்மை என்றும் கூறி நமக்கு அவர் சில பாடங்கள் சொல்லிக்கொடுத்தார். அவருடைய அந்த அபிப்பிராயம், ஜனநாயகத்தைப்பற்றி அவர் கொண்டிருக்கும் மனோபாவத்தின் விளைவு ஆகும். தேர்தல், ஜனநாயகம் முதலியவைகள் எல்லாம், தாங்கள் சட்டசபைக்கு வந்து மந்திரிகளாகிவிட்ட பிறகு, தங்களுடைய பிரச்சங்கங்களை நிகழ்த்துவதற்கும் அவைகள் பத்திரிகைகளில் பிரமாதமாக வருவதற்கும் ஏற்பட்டவை என்று கருதும் சிலர், ஜனநாயகம் என்பதை உணர்வது ரொம்பக் கஷ்டமானது. நான் நினைப்பது : “ஜனநாயகம் என்பது, ஜனங்கள் உற்சாகமாக தேர்தல் காரியத்தில் பங்கெடுத்துக்கொள்வது மட்டுமல்ல. தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதி தன்னைத் தேர்ந்தெடுத்த ஸ்தாபனம், தேர்ந்தெடுத்த மக்கள் ஆகியவர்களுடம் விஸ்வாசத்துடனும் பற்றுதலுடனும் இருந்து அவர்கள் கொடுக்கும் வேலைத் திட்டங்களை அவர் நிறைவேற்றும் சூழ்நிலை இருக்கும்படி செய்ய வேண்டுமென்பதுதான் ஜனநாயகத்தின் முக்கிய அம்சம்.” அப்படிப் பார்த்தால், பஞ்சாயத்து சட்டம் முன்னால் போகிறதா அல்லது பின்னால் போகிறதா என்பதைக் கனம் மந்திரி அவர்கள் கூட தெரிந்துகொள்ள முடியும். அப்படிப் பார்த்தால், மசோதாவில் குறிப்பிட்டுள்ள தலைவர் தேர்தல் முறை ஜனங்களை உற்சாகப்படுத்துமா? அது ஜனங்களை ஒருக்காலும் உற்சாகப்படுத்தாது. ஜனங்களால் தலைவர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டால், அந்தத் தலைவரின் நிர்வாக நடவடிக்கைகளில் ஜனங்களின் லட்சியம் பிரதிபலிக்கும். அந்த நிலையில் அவருடைய நடவடிக்கைகளுக்கு ஜனங்கள் அதிகமாக ஆதரவு கொடுப்பார்கள். அப்படிப்பட்ட பஞ்சாயத்து ஜீவனுள்ளதாகவும், மக்களின் எண்ணத்தைப் பிரதிபலிப்பதாகவும் இருக்கும். ஜனங்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பஞ்சாயத்து போர்டு அங்கத்தினர்கள் தலைவரைத் தேர்ந்தெடுத்தால், உண்மையில் ஜனங்களின் எண்ணத்தைப் பிரதிபலிப்பவர்கள் தலைவராக வரமுடியாது; தலைவராக வருபவர் ஜனங்களிடம் செல்வாக்கை இழந்தவராக இருப்பார்; செல்வாக்கை இழந்த அப்படிப்பட்ட தலைவர் ஐந்து வருஷ காலம் பதவியிலிருப்பது விரும்பத்தக்கது அல்ல; ஜனங்களிடையே நம்பிக்கையையும் செல்வாக்கையும் இழந்த அவர் ஐந்து வருஷ காலம் பதவியில் இருந்தால், அவர் ஜனங்கள் மீது உட்கார்ந்துக்கொண்டிருப்பவராகவே இருப்பார். ஏதோ பஞ்சாயத்து போர்டு நடக்கிறது என்ற கேள்விக்கிடமாகத்தான் அது இருக்கும். இந்த தேர்தல் முறை ஜனநாயகத்துக்கு விரோதமானது. தேர்தல் முறையில் ரகசிய வோட்டு முறையை அரசாங்கத்தார் ஒப்புக் கொண்டுள்ளபோதிலும், அவர்கள் கொண்டுவர விரும்பும் இந்த மறைமுகத் தேர்தல் முறை ஜனநாயகத்திற்கு விரோதமானது ஆகும். இந்த முறை கிராமத்தில் ஒற்றுமையைக் கெடுக்கக்கூடியது என்பதை கனம் மந்திரி அவர்களுக்கு எடுத்துச்சொல்ல விரும்புகிறேன். சில தினங்களுக்கு முன்பு ஜாதி வித்தியாச எண்ணங்களைக் கலைய வேண்டுமென்று கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். நாட்டிலுள்ள நிகழ்ச்சிகளும் அதைத் தான் எடுத்துக்காட்டுகின்றன. கிராமத்திலுள்ள பொதுமக்கள் தலைவரைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டுமென்ற முறை இருந்தால்தான், தலைவராக வரக்கூடியவர் கிராமத்திலுள்ள ஒவ்வொரு பிரஜையிடமும் செல்வார், வோட்டுக் கேட்பதற்காக. அந்த நிலையில் ஜாதி வித்தியாச எண்ணங்கள் குறையும்; மக்களிடையே ஒற்றுமை ஏற்படும். பஞ்சாயத்து சபையைச் சேர்ந்த அங்கத்தினர்கள் பஞ்சாயத்துத் தலைவரைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டுமென்ற முறை இருந்தால், தலைவராக வரக்கூடியவர் எல்லா ஜனங்களிடமும் வோட்டுக் கேட்பதற்குச் செல்லமாட்டார். அந்த நிலையில் “எல்லா மக்களும் தன் மக்கள்” என்ற எண்ணம் தலைவருக்கு ஏற்படாது. ஆகவே இப்போதுள்ள நோடித் தேர்தல் முறையை எடுப்பது தவறு. நோடித் தேர்தல் முறையை நீக்கி மறைமுகத் தேர்தல் முறையைக் கொண்டு வருவதை “பஞ்சாயத்து ஜனநாயகம்” என்ற முறையில் செய்கிறேன் என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்வதை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. “இப்போதுள்ள முறை எங்களுக்குச் சங்கடமாக இருக்கிறது; ஆகவே இந்த முறையைக் கொண்டுவருகிறோம்” என்று சர்க்கார் சொன்னால் அதை நான் புரிந்துகொள்ள முடியும். இதற்கு முன்பு, “ரோட்டான்ஸ்போர்ட் அதாரிடி” போன்ற ஸ்தாபனங்களில் உத்தியோகப்

9th November 1957] [Sri M. Kalyanasundaram]

பற்றற்றவர்கள் இருக்கவேண்டுமென்று நாங்கள் சொன்னபோது, அது சர்க்காருக்கு சங்கடமாக இருந்தது. பஞ்சாயத்துத் தலைவர் தேர்தல் மறைமுக முறையில் இருப்பது பஞ்சாயத்துஜனநாயகம் என்றும், இந்தக் கருத்தை ஆயிரம் வருஷங்களுக்கு முன்பு செதுக்கப்பட்ட கல்வெட்டிலிருந்து எடுத்து சபையில் சமர்ப்பிக்கிறேன் என்றும் கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்வதை என்னால் ஒப்புக்கொள்ள முடியவில்லை. இது ஜனநாயகம் அல்ல; ஜனநாயகத்தின் பெயரால் இது இப்போது செய்யப்படுகிறது.

மேலும், பஞ்சாயத்து போர்டு அங்கத்தினர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பஞ்சாயத்து போர்டு தலைவர் பஞ்சாயத்து சபையின் நம்பிக்கைக்கு பாத்திர மற்றவராக ஆகிவிட்டால், அப்போது அவரை பதவியிலிருந்து சபை அங்கத்தினர்கள் நீக்குவதற்காவது மசோதாவில் சர்க்கார் வகை செய்திருக்கிறார்களா? அதுவும் இல்லை. தவிரவும், தலைவரின் பதவிக்கு காலத்தை ஐந்து வருஷங்களாகவும் அதிகரித்திருக்கிறார்கள்.

மசோதாவில், பஞ்சாயத்து போர்டு தலைவர் தேர்தலை மறைமுக முறைக்கு கொண்டுவருகிறார்கள்; மறைமுகமாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட தலைவர் பஞ்சாயத்து சபையின் நம்பிக்கையை இழந்த காலத்தில் அவரை பதவியிலிருந்து நீக்குவதற்கு சபை அங்கத்தினர்களுக்கு அதிகாரம் கொடுக்கப்படவில்லை; தலைவரின் பதவிக்காலத்தை ஐந்து வருஷங்களாகவும் அதிகரித்திருக்கிறார்கள். பஞ்சாயத்து போர்டு தலைவரை பதவியிலிருந்து நீக்குவதற்கு ஓர் அதிகாரிக்கு மட்டும் அதிகாரம் உண்டு; “இன்ஸ்பெக்டர் ஆப் லோகல் போர்ட்ஸ்”-க்கு மட்டும் அந்த அதிகாரம் உண்டு. இதுதான் “ஜனநாயகம்”; சிறந்த பஞ்சாயத்து ஜனநாயகம்,” என்றும், இதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்றும் சொன்னால், எப்படி இதை ஏற்றுக் கொள்வது என்று எங்களுக்குத் தெரியவில்லை. ஆகையால், இந்த மசோதாவை எங்கள் கட்சியின் சார்பில் அடியோடு எதிர்க்கிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

*SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதா சம்மந்தமாக, ஆரம்பத்தில் என்னுடைய அபிப்பிராயங்களை பூராவும் சொல்லியிருக்கிறேன். இப்போது இரண்டொரு விஷயங்களை மட்டும் சொல்லிவிட்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன். முதன் முதலாக, பஞ்சாயத்து போர்டு தலைவரை பஞ்சாயத்து போர்டு அங்கத்தினர்கள்தான் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டுமென்று நான் சொன்னேன். இப்போதும் அதே அபிப்பிராயத்தைத்தான் சொல்ல விரும்புகிறேன். காரணம், தலைவரை ஜனங்கள் தேர்ந்தெடுக்கும் முறையிலும் சில கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. ஆகையால் பஞ்சாயத்து தலைவர் மறைமுக முறையில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டுமென்றுதான் இப்போதும் நான் அபிப்பிராயம் படுகிறேன். ஆனால், அம்மாதிரித் தேர்ந்தெடுக்கப்பட தலைவரைக் குறித்து அவசியமானபோது பஞ்சாயத்து போர்டு அங்கத்தினர்கள் நம்பிக்கையில்லாத தீர்மானம் கொண்டுவருவதற்கு மசோதாவில் வகை செய்யப்பட வேண்டும். அப்படி இல்லாவிட்டால் அந்த நிர்வாகம் ஒரு சர்வாதிகாரமாகத்தான் இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நம்பிக்கையில்லாத தீர்மானத்திற்காக ஷரத்து மசோதாவில் இருக்க வேண்டியது அவசியம். தங்களுக்கு எதிராக நம்பிக்கையில்லாத தீர்மானம் கொண்டுவருவது போன்ற நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படாது என்ற எண்ணத்தில் பல பஞ்சாயத்து போர்டு தலைவர்கள் நிர்வாகத்தை சரிவர நடத்தமாட்டார்கள் என்பது என் தாழ்மையான அபிப்பிராயம். ஆகையால், கண்டிப்பாக நம்பிக்கையில்லாத தீர்மானம் சம்மந்தமான “க்லாஸ்”-ஐ மசோதாவில் புகுத்த வேண்டுமென்றுதான் நான் சொல்கிறேன்.

சர்க்கார் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள்கூட இம்மாதிரியான ஒரு திருத்தத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதிலிருந்து என்ன தெரிகிறது என்றால் அவர்களுடைய கட்சியில்கூட அப்படிப்பட்ட அபிப்பிராயம் இருக்கிறது என்று தெரிகிறது. அதைக்கண்டு நான் சந்தோஷப்படுகிறேன். அதனால் சர்க்கார் இதை எப்படியாவது அங்கீகாரம் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளு

[Sri V. K. Ramaswami Mudaliyar] [9th November 1957]

கிறேன். இம்மாதிரியான ஒரு சந்தர்ப்பத்தை அவர்கள் கொடுக்காவிட்டால் நாங்கள் எதையும் எதிர்க்கும்படியாக நேரிடும் என்பதை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். நாங்கள் மறைமுகத்தேர்தல் வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டோம். அது அவசியம் என்று கருதி அதை சர்க்கார் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த முறையைக்கண்டிப்பாக அமுலுக்குக் கொண்டுவரவேண்டும் என்பதையும் ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றியும் சந்தோஷம். ஐந்து வருஷங்களுக்கு ஒரு முறை தேர்தல் கூடாது என்று நான் ஏற்கெனவே சொல்லி இருக்கிறேன். அப்படி இல்லாமல் மூன்று வருஷங்களுக்கு ஒரு முறை இருக்கவேண்டும் என்று சொன்னேன். அப்படி இருந்தால்தான் தலைவர்களுக்கு ஒரு அச்சமும் பயமும் இருக்கும். அப்பொழுது தான் அவர்கள் நல்ல முறையில் வேலை செய்வார்கள். அவர்களுடைய வேலைகள் சரிவர நடைபெறுவதற்கு சந்தர்ப்பம் ஏற்படும். தொடர்ந்தார்போல் அவர்கள் இருந்தால் பஞ்சாயத்து தலைவர்கள் சரியானபடி பணியாற்ற மாட்டார்கள் என்பது என்னுடைய தாமதமையான அப்பிப்பிராயம். இதையும் சர்க்கார் அங்கீகரிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு மூன்று வருஷங்களுக்கு ஒரு முறை தேர்தல் நடத்தும்படியான ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

11-40
a.m.

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்

களே, கனம் அங்கத்தினர்கள் இந்த விவாதத்தில் கலந்து கொண்டு தங்களுடைய கருத்துக்கள் பலவற்றை வெளியிட்டதற்கு நான் அவர்களை பாராட்டுகிறேன். அப்படி கருத்துக்களை வெளியிடும்போது அரசாங்கத்தின் அப்பிராயத்தையும் விளக்கிக் கூறினார்கள். அவர்கள் சொன்னதையே மீண்டும் மீண்டும் வற்புறுத்தி விவாதித்தார்கள். தலைவரை நேரடியாக பஞ்சாயத்து வோட்டர்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும். அதுதான் ஜனநாயக முறை, அதில் தான் ஜனநாயகம் இருக்கிறது, மற்ற முறை ஜனநாயகத்துக்கு முரண்பாடானது என்பதைப் பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். ஜனநாயகம் என்ற வார்த்தைகள் வெகு சலபமாக அடிக்கடி கூறப்படுகின்றன. ஜனநாயகம், சோஷலிஸம், முதலாளித்துவம் முதலிய வார்த்தைகள் இப்பொழுது அடிக்கடி இங்கே கையாளப்படுகிறது. ஆட்சியாளர்களுக்கு ஜனநாயகம் தெரியாது என்றும் அவர்கள் பத்தாம் பசலியைச் சேர்ந்தவர்கள் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. இப்படியெல்லாம் சொல்வது சலபம் தான். நான் ஏதோ உத்தரமேரூரைப்பற்றி சொன்னபோது பத்தாம் பசலி பேச்சாக இருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டது. அதைப்பற்றி நான் எதற்காகச் சொன்னேன் என்பதைப்பற்றிக் கூட புரிந்து கொள்ளாமல் இங்கே பேசப்படுகிறது. பத்தாம் பசலி முறையில் பேசுவதாகச் சொல்வது மிகவும் சலபம். கம்ப்யூனிஸ்டு கட்சித் தலைவர் பேசிய காலத்தில் ஜனநாயகத்தைப் பற்றிப் பேசினார். ஜனநாயகம் என்ன என்பதைப்பற்றி பாடம் கற்றுக்கொள்ள நான் தயாராக இருக்கிறேன். அதில் எனக்கு பரிபூரண நம்பிக்கை இருக்கிறது. அவருடைய கட்சியில் அவர்களுடைய தலைவர்களை எப்படி தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். அல்லது ரஷ்யாவில் அவர்களுடைய தலைவர்களை எப்படி தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள், அல்லது ஆளும் கட்சியை எப்படி தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள். அதுவும் ஜனநாயக முறைதான். ஓரளவு இங்கிலாந்திலும் ஜனநாயக முறையில் தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள். அங்கேயெல்லாம் எப்படி தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள் என்பதைப்பற்றி அவருக்கு நன்றாகத் தெரிந்திருக்கும். அவர் அதை நேரில் பார்த்திருக்கலாம். அவர் அப்படி பார்த்த விட்டாலும் டெலிவிஷன் மூலமாக பார்த்திருக்கலாம். அப்படி அவர் பார்த்திருப்பதால் அவரிடமிருந்து தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். அவர் எப்படியெல்லாம் அவருடைய டெலிவிஷன் மூலமாக தெரிந்துகொண்டிருக்கிற என்பதை அவரிடமிருந்து கற்றுக்கொள்ள வேண்டும். எங்களுக்கு கொஞ்சம் ஜனநாயகத்தைப்பற்றி தெரியும். பூராவும் தெரிந்துவிட்டதாக நாங்கள் கருதவில்லை. இன்னும் கற்றுக்கொள்ள தயாராக இருக்கிறோம். ஜனநாயக நம்பிக்கையில் எனக்கு குறைவில்லை என்பதை மட்டும் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

9th November 1957]

[Sri M. Bhaktavatsalam]

தலைவர்கள் தேர்தல் முன்னுக்குப் போகவேண்டும் பின்னுக்குப் போகக்கூடாது என்று சொன்னார்கள். பின்னுக்குப் போவதை ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடாது என்றும் சொன்னார்கள். முன்னுக்குத்தான் பேரே வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். முன்னுக்குப் போய்விட்டு மறுபடியும் பின்னுக்குப் போய், அவ்வாறு முன்னுக்கும் பின்னுக்கும் போவது என்பது கூடாது என்பதான் நான் சொல்லுகிறேன். அதற்கு நாம் பின்னுக்குப் போவதே நல்லது. ஒரு பக்கத்தில் தலைவரை நேரடியாக தேர்ந்தெடுத்து விட்டு இன்னொரு பக்கத்தில் அங்கத்தினர்கள் மூலமாக தேர்ந்தெடுக்கவேண்டும் என்று சொல்வது சரியாக இல்லை. அதனுட்தான் பின்னுக்குப் போவது நல்லது என்று சொல்லுகிறேன். ஒரு பக்கத்தில் அங்கத்தினர்கள் தலைவர்களை தேர்ந்தெடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லி விட்டு மற்றொரு பக்கத்தில் வாக்காளர்கள் தேர்ந்தெடுக்கவேண்டும் என்று சொல்வது சரியல்ல. இது எப்படி இருக்கிறது என்றால் ஒரு ஜட்கா வண்டி முன்னுக்கும் பின்னுக்கும் போவது போல் இருக்கிறது. அந்த நிலைமை ஏற்படக்கூடாது என்பதுதான் எங்களுடைய கவலை.

தலைவர்களை ஒரு சில வார்டுகளிலிருந்து தேர்ந்தெடுத்துவிட்டு அந்த தலைவரே சில அங்கத்தினர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கவேண்டும் என்று சொல்வதும் ஜனநாயகம்தான். அவரே அங்கத்தினர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து அவரே ஆலோசகராக இருந்து அதிகாரத்தை நடத்துவதாக இருந்தால் அது வேறு விஷயம். அதுவும் ஜனநாயகம் இல்லை என்று சொல்ல முடியாது. அது பஞ்சாயத்து ஆட்சி அல்ல. தனி ஒரு மனிதர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு ஆட்சிபுரிவது என்பது பஞ்சாயத்து ஆட்சி என்று சொல்லமுடியாது. பல மக்களால் பல பிராந்தியங்களிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வந்த அங்கத்தினர்கள் நடத்தும் ஆட்சிக்குத்தான் பஞ்சாயத்து ஆட்சி என்று சொல்வது. ஆகையினால் எதையோ மனதில் வைத்துக்கொண்டு குழப்பத்தை ஏற்படுத்தக் கூடாது என்பதைத் தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட தலைவர் தவறுகளையும் செய்திருக்கிறார்கள். அது எந்தக் கட்சியிலும் இருக்கிறது. எனக்குத் தெரியும் ஒரு காங்கிரஸ் அல்லாதார் எல்லா வாக்காளர்களாலும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர் ஒரு சில இடங்களில் தவறுதல்கள் செய்திருக்கிறார். அப்படி நடைபெற்றும் வருகின்றன. இத்தகைய புகார்கள் வருகின்றன. அது எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். நேரடியாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டாலும் அவர்களும் தவறுகள் செய்வது உண்டு. ஆனால் தவறுகள் நடந்தால் அதற்கு நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ள சட்டத்தில் இடம் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இன்னொரு அபிப்பிராயமும் தெரிவிக்கப்பட்டது. அது இந்த மசோதாவில் இல்லை. அதாவது நம்பிக்கை இல்லாத தீர்மானம் கொண்டு வரலாம் என்று வைக்கப்பட்டால் போதும் என்று சொன்னார்கள். அதைப்பற்றி நாங்கள் அனுபவத்தில் பார்த்திருக்கிறோம். நம்பிக்கை இல்லாத தீர்மானம் என்று ஒன்றை வைத்துவிட்டால் நம்பிக்கை இல்லாத தீர்மானம் கொண்டு வருவதிலேயே காலம் கழிந்து போய்விடும். அப்படிப்பட்ட ஒரு தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்து வோட்டுகள் சேகரிப்பதிலேயே காலம் கழிந்துபோய்விடும். ஜனநாயக முறைப்படி ஒரு மெஜாரிட்டி இருக்க வேண்டும் என்றும் ஐந்தில் மூன்று பங்கு தீர்மானம் செய்தால் போதும் என்றும் சொல்வப்படுகிறது. அப்படி ஐந்தில் மூன்று பங்கு தீர்மானம் செய்தால் போதும் என்றும் சொல்வதிலேயே காலம் கழிந்து போய்விடும். எல்லோரும் தான் சொல்வவேண்டும். முனிசிபாலிட்டியைப்பற்றி சொல்ல வேண்டிய தில்லை, அது வேறு விஷயம். நமக்கு கிராம பஞ்சாயத்துக்கள் நல்ல முறையில் நடைபெறவேண்டும். கிராமங்களிலுள்ள கட்சிகளை மாற்றி அமைக்கவேண்டும். அதற்கு பஞ்சாயத்து துணைபுரியவேண்டும். அந்த நோக்கத்தான் தான் இதில் ஈடுபட்டிருக்கிறோம். அதனால் தான் நம் பிக்கை இல்லாத தீர்மானம் கொண்டு வருவதற்கு இடம் கொடுக்கவில்லை. அது இல்லாமல் இருப்பது நல்லது என்று அரசாங்கம் கருதுகிறது. தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிறகு தலைவரிடம் நம்பிக்கை இல்லையென்றால் அவரை

[Sri M. Bhaktavatsalam] [9th November 1957]

நீக்குவதற்கு வேறு எவ்வளவோ வழி இருக்கிறது. பட்ஜெட்டை நிறைவேற்றாமல் தள்ளி விடலாம். இன்னும் மோசமான நிலைமை ஏற்பட்டால் அதை அதிகாரிகளுக்குத் தெரியப்படுத்தி அவர் மூலமாக தலைவரை நீக்குவதற்கு இதில் இடம் இருக்கிறது. அதுபோதும் என்பது அரசாங்கத்தினுடைய கருத்து. ஆகவே நம்பிக்கையிலாத தீர்மானம் கொண்டு வருவதற்கு விதி இருக்கவேண்டும் என்பது அவசியம் இல்லை. அது வேண்டாம் என்று தான் நான் சொல்லுகிறேன்.

இரண்டாவதாக, ஒரு பஞ்சாயத்துப் பகுதியிலிருந்து தொழிற் பகுதிகள் பிரிக்கப்படுவதைப்பற்றி கனம் அங்கத்தினர் சின்னதுரை அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அதிலே எதோ தொழிலாளர் முதலாளிகள் பிரச்சினையைப் பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். அந்தப் பிராந்தியத்தில் வசிக்கும் தொழிலாளர் நன்மையை ஒட்டி—தொழிலாளர் தலைவர் நன்மை வேறு—அந்தப் பிராந்தியத்தில் கிடைக்கும் வருமானம் அந்தப் பிராந்தியத்திலேயே செலவிடப்படவேண்டும் என்பதுதான் திட்டம். முதலாளிகளும் தொழிலாளிகளுக்கு எவ்வளவு வசதியைச் செய்துகொடுப்பதற்கு முடியுமோ அவ்வளவு வசதிகளையும் அபிவிருத்திகளையும் செய்வதற்கு வழி செய்யப்படுமாம். பஞ்சாயத்து மூலமாக நடைபெறுவன நடைபெறக்கூடும். தொழில் அதிபர்கள் யாராயிருந்தாலும் சரி, கூட்டுறவு முறையில் நடைபெறுவதாய் இருந்தாலும் சரி, அவர்களைக் கொண்டு எவ்வளவு அபிவிருத்தி செய்யவேண்டுமோ அவ்வளவு செய்யவேண்டும். சில பஞ்சாயத்துக்களில் தொந்தரவு இருக்கலாம். இருந்தாலும் அவர்களைக் கொண்டு எவ்வளவு வேண்டுமோ அவ்வளவு செய்யலாம். கிடைக்கும் வருமானம் அங்குள்ள மக்களுக்குத் தான், தொழிலாளர் பகுதியாக இருந்தால் தொழிலாளர்களுக்குத்தான். அவர்களுக்கு முற்றிலும் பயன்படலாம். அந்த நோக்கத்துடன் தான் இதைத் தனியாகப் பிரிப்பது. தொழிலாளர் பகுதி மட்டும் இம்மாதிரி பிரிக்கப்படுவது அல்ல, சாண்டோரியம் பகுதிகளும் பிரிக்கப்படுகின்றன, பஞ்சாயத்து எல்லையிலிருந்து. இதனால், ஜனநாயகம் ஒன்றும் கெட்டுப் போகவில்லை. அங்கேயும் ஒரு ஸ்தல ஸ்தாபன நிர்வாகம் நடைபெறுகிறதே தவிர, அரசாங்கமே நேராக அதிகாரிகளை நியமித்து நிர்வகிப்பது என்ற வகையிலே அல்ல.

பஞ்சாயத்துக்களுக்கு நீதி நிர்வாகம் இருப்பதைப்பற்றி கனம் அங்கத்தினர் சாமி சக்ஷானந்தா குறிப்பிட்டார்கள். அதிலே இரண்டு அபிப்பிராயங்கள் இருக்கின்றன. அந்தந்தப் பிராந்தியத்திற்கு ஏற்றவாறு, அங்கங்கே நடக்கும் நடைமுறைக்கு ஏற்றவாறு, சில இடங்களில் பஞ்சாயத்துக்கோர்ட்டு இருப்பது சௌகரியமாக இருக்கலாம். சில இடங்களில் அசௌகரியமாக இருக்கலாம். சில இடங்களில் பிடிக்காமல் இருக்கலாம். ஸ்தல ஸ்தாபனங்களின் கையில் நீதி நிர்வாகம் சேர்க்கக்கூடாது என்பது என்னுடைய சொந்த அபிப்பிராயம். அரசாங்கம் ஜாயிண்ட் கமிட்டி போட்டிருக்கிறது. பொதுவாக, ஸ்தல ஸ்தாபன நிர்வாகத்தைப்பற்றி கனம் அங்கத்தினர் தன்னுடைய அபிப்பிராயத்தைத் தெரிவித்த பிறகு, அரசாங்கம் நன்கு பரிசீலனை செய்து, நீதி விஷயத்தை அடியோடு பஞ்சாயத்திலிருந்து அகற்றிவிடலாம் என்பது பொதுவான அபிப்பிராயமாக இருந்தால் அந்த அம்சத்தை அரசாங்கம் நிச்சயமாக யோசிக்கும்.

பஞ்சாயத்து போர்டு அங்கத்தினர்களின் பதவிக் காலம் மூன்று வருஷங்கள் இருக்க வேண்டுமா, ஐந்து வருஷங்கள் இருக்கவேண்டுமா என்பதைப்பற்றி பேசினார்கள். ஒரு அங்கத்தினர் அவர்கள், சொன்னார்கள்—தேர்தலுக்கு நிற்கிறவர்களுக்கு வேண்டுமானாலும், கஷ்டம் இருக்கலாம், ஆனால் மக்களைப் பொறுத்தவரையில் தேர்தல் சீக்கிரம் சீக்கிரம் வருவதை வரவேற்பார்கள் என்று நானும் கவனித்திருக்கிறேன். கூர்ந்து கவனித்திருக்கிறேன். தேர்தலுக்கு நிற்கிறவர்களுக்கு கொண்டாட்டமாக இருக்கிறது என்றுகூடச் சொல்லலாம். அதிலும் தேர்தலில் பண்பட்டவர்கள். ஆனால், மக்களுக்குத் தொல்பயமாகத் தான் இருக்கிறது. தேர்தல் வந்துவிட்டதே என்று கவலைப்படுகிறார்கள். என்னென்றால் தேர்தலில் எத்தனை தொல்பய மக்களுக்கு? மக்கள் தான் அதிகமாக உதிக்

9th November 1957] [Sri M. Bhaktavatsalam]

கப்படுகிறார்கள். மொத்தத்திலே கிராமப் பஞ்சாயத்து நிர்வாகம் சீராக நடைபெறவேண்டுமானால், தேர்தல் ஐந்து வருஷங்களுக்கொருமுறை இருப்பது நல்லது. ஐந்து வருஷங்களுக்கு ஒரு முறை தேர்தல் இருப்பதை விட மூன்று வருஷங்களுக்கு ஒரு முறை தேர்தல் நடத்துவது அதிக ஜனநாயகத் தன்மை வாய்ந்தது இல்லையா என்று ஒரு அங்கத்தினர் குறிப்பிட்டார். அப்படியானால் வருஷத்திற்கொரு முறை தேர்தல் நடத்தினால் அதிக ஜனநாயகத் தன்மை வாய்ந்ததாக ஆய்விடுமா? ஆகவே, தேர்தலைப் பொறுத்தவரையில் இதற்கு ஒரு வரம்பு இருக்கவேண்டும். ஐந்து வருஷம் சரியாக இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன். அந்த வகையிலே மூன்று வருஷங்கள் என்று இருப்பதை ஐந்து வருஷங்களாக நீடிக்கவேண்டும் என்ற ஒரு திருத்தம் இதிலே வந்திருக்கிறது.

டவுன்ஷிப் ஏற்பட்டதிலே என்ன நடந்து விட்டது என்று கனம் அங்கத்தினர் கரையாளர் அவர்கள் சொன்னார்கள். குற்றாலத்தைப்பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். அங்கே நானும் கவனித்திருக்கிறேன். முன்பு சாதாரண பஞ்சாயத்தாக இருந்த காலத்தில் இருந்ததைவிட டவுன்ஷிப் வந்த பிற்பாடு எவ்வளவோ அதிக அபிவிருத்தி ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதற்குமேல் செய்வதற்கு பணம் வேண்டும். பஞ்சாயத்தாக இருந்தால் மட்டும் அதிகப் பணம் வந்து விடாது. பஞ்சாயத்தாக இருப்பதைவிட டவுன்ஷிப்பாக இருப்பதினால் வசதி அதிகமாகியிருக்கிறது. காரிதமாக அபிவிருத்தி செய்ய முடியும் என்பதற்கு குற்றாலம் டவுன்ஷிப் ஒரு எடுத்துக்காட்டாக விளங்கும் என்று கவனிப்பவர்களுக்குத் தெரியும்.

ரகசியமாக வோட்டு போடுவதைப்பற்றி அரசாங்கம் யோசனைசெய்து அந்த அபிப்பிராயத்தை ஏற்றுக்கொண்டுவிட்டது. விதிகளிலே எவ்வாறு மாறுதல் ஏற்படும் என்று சொன்னேன். ஸ்ரீ எம். பி. சுப்ரமணியம் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அப்படி விதியை மாற்றுவதென்றால், ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்துக்கும் தனித்தனியாக விதி இல்லை. எல்லாப் பஞ்சாயத்துக்களுக்கும் ஒரே விதி தான். அப்படிச் செய்வதுதான் பொருத்தமே தவிர குறிப்பிட்ட பஞ்சாயத்துக்கென்று தனித்தனி விதி இல்லை. இப்பொழுது அரசாங்கத்தினுடைய அபிப்பிராயம் விதியிலே தான் வோட்டு முறை இருக்கிறது. சட்டத்தை மாற்றவேண்டிய அவசியம் இல்லை. சட்டத்தில் புதிதாக பிரிவு கொண்டுவரவேண்டிய அவசியம் இல்லை. பொதுவான இந்த அபிப்பிராயத்தை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்கிறது. கனம் அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் ஏகமனதாக, ரகசிய வோட்டு முறை வேண்டுமென்று பொதுவாகக் கூறினதை நான் வரவேற்கிறேன். பகிரங்கமாக வோட்டு கொடுப்பது இன்னும் அதிக ஜனநாயக முறைக்கு உகந்ததாக இருக்கலாம்.

பஞ்சாயத்து போர்டு தலைவரை மக்களே நேரிடையாகத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும் என்றும், அங்கத்தினர்கள் தலைவரைத் தேர்ந்தெடுத்தால் அங்கத்தினர்களைத் தம் பக்கம் சேர்க்க தலைவர் முயற்சி செய்துவிடுவார் என்று சொல்லப்பட்டது. அதுதான் உயர்ந்த கொள்கை, சரியான நவீன கொள்கை, அதுதான் உண்மையான ஜனநாயகம் என்று சொல்லப்பட்டது. நான் சொல்கிறேன்—அப்படியானால் ரகசியத் தேர்தல் முறைப்பட்ட வார்டு வார்டாகத் தான் தேர்தல் நடத்த முடியும். அந்த அளவுக்கு இது குறைவுதான். அவர்களுடைய கண்ணோட்டப்படி கொஞ்சம் ஜனநாயகக் குறைவுதான். ரகசிய வோட்டு முறை நல்லது என்று கனம் அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் உணர்வார்கள். ரகசிய வோட்டு முறையில் வார்டு வார்டாகத் தான் செய்யவேண்டும். ரகசிய வோட்டு முறையிலே உள்ள சௌகரியத்தை உணர்ந்து அரசாங்கமும் அந்த அபிப்பிராயத்தை ஏற்றுக் கொள்கிறது. அரசாங்கத்தினுடைய அபிப்பிராயமும் அதுதான்.

இது தான் பதிலளிக்கும் வகையிலே நான் முக்கியமாகக் குறிப்பிட விரும்பியது. மற்றப்படி இன்னும் திருத்தங்கள் பிரேரேபிக்கப்படும் போது அப்பொழுது மேலும் ஏதாவது சொல்லவேண்டியிருந்தால் சொல்கிறேன். இத்தோடு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

[9th November 1957]

MR. SPEAKER : The question is—

‘ That the Madras Village Panchayats (Amendment) Bill, 1957 (L.A. Bill No. 16 of 1957), as amended by the Select Committee be taken into consideration.’

The Motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clause 2 was put and carried.

Clause 3.

MR. SPEAKER : The Motion is—

‘ That Clause 3 do stand part of the Bill.’

1. SRI N. K. PALANISAMI : Sir, I move—

To the proposed new sub-section (1) of section 3 of the Principal Act *add* the following as proviso two.

“ provided further that if by such declaration of any area as a village, the area within the limits of the Panchayat is affected, the concurrence of that Panchayat shall be obtained previously.”

The amendment was duly seconded.

2. SRI V. SANKARAN : Sir, I move—

After clause (c) of the proposed sub-section (2) of section 3 of the principal Act, *add* the following—

“ (d) Before issuing a notification under clause (a) or under clause (b) read with sub-section (1) or under clause (c), the Inspector shall give the panchayat or panchayats which will be affected by the issue of such notification a reasonable opportunity for showing cause against the proposal and shall consider the explanations and objections, if any, of such panchayat or panchayats.”

The amendment was duly seconded.

3 SRI M. KALYANASUNDARAM : Sir, I move—

At the end of the proposed sub-section (2) of section 3 of the principal Act, *add* the following proviso, viz.—

“ Provided that any person or persons residing in the areas affected by the notifications issued under sub-sections (1) and (2), may appeal to the Government within ninety days against such notifications, and the orders of the Government thereon shall be final ”

SRI N. K. PALANISAMI : Sir, I second it.

9th November 1957]

4. SRI M. KALYANASUNDARAM : Sir, I move—

For clause (b) of the proposed sub-section (2-A) of section 3 of the principal Act, *substitute* the following—

“ In regard to any area excluded under clause (a), having a population of more than 500, the Government shall by notification constitute a Colony Committee.”

SRI N. K. PALANISAMI : Sir, I second it.

5. SRI M. KALYANASUNDARAM : Sir, I move—

In the proposed sub-section (2-A) of section 3 of the principal Act for the words “ village committee ” wherever they occur *substitute* the words “ Colony Committee ”.

SRI N. K. PALANISAMI : Sir, I second it.

6. SRI M. KALYANASUNDARAM : Sir, I move—

In clause (c) of the proposed sub-section (2-A) of section 3 of the principal Act *delete* the words “ in pursuance of such resolution ”.

SRI N. K. PALANISAMI : Sir, I second it.

SRI M. JAGANNATHAN : On a point of order, Sir. Is it necessary that the seconder should know the implications of the amendment or should he mechanically second it?

MR. SPEAKER : It is presumed that the seconder knows the implications of the amendment.

7. SRI M. KALYANASUNDARAM : Sir, I move—

In item (2) of clause (c) of the proposed sub-section (2-A) of section 3 of the principal Act for the word “ appointed ” *substitute* the word “ elected ”.

SRI N. K. PALANISAMI : Sir, I second it.

8. SRI V. SANKARAN : Sir, I move—

Delete clause (e) of the proposed sub-section (2-A) of section 3 of the principal Act.

SRI K. VINAYAKAM : Sir, I second it.

9. SRI M. P. SUBRAMANIAM : Sir, I move—

Delete the proposed sub-section (2-A) of section 3 of the principal Act.

SRI A. GOVINDASAMY : Sir, I second it.

[9th November 1957]

10. SRI A. GOVINDASAMY : Sir, I move—

'In item (2) of clause (c) of the proposed sub-section (2-A) of the principal Act for the word "appointed" substitute the word "elected".'

SRI M. P. SUBRAMANIAM : Sir, I second it.

MR. SPEAKER : Now clause 3 and the amendments are before the House for discussion.

SRI N. K. PALANISAMI : ஒரு பஞ்சாயத்தில் ஒரு பகுதியை எடுத்துக்கொள்வதற்கு Inspector சரியான காரணங்கள் சொல்லி அதை செய்வார்கள் என்று ஏற்கனவே அமைச்சர் அவர்கள் ஒப்புக்கொண்டார்கள். உண்மையாக அதை அந்தப் பகுதி மக்கள் ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்களா இல்லையா, ஒப்புக்கொள்ளவில்லை என்றால் Inspector அதன் படி நடப்பாரா இல்லையா என்பதற்கு உத்தரவாதம் இல்லை. நியாயமான காரணம் என்று பஞ்சாயத்துபோர்டு ஒத்துக்கொண்டால் அம்மாதிரி செய்யலாம். பஞ்சாயத்து போர்டு அனுமதி கொடுக்க மறுத்தால் என்ன ஆவது? ஆகவே என் திருத்தம் அவசியம். அதை ஒத்துக்கொள்ளுமாறு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Would you permit me, Sir, to reply then and there, as there are a number of amendments? As soon as a Member, who moves his amendment, explains his amendment, you may permit me to offer the Government's remarks.

MR. SPEAKER : The Hon. Minister may take my suggestion. If the Hon. Minister is going to reply as soon as the mover of the amendment speaks, it may deprive the other Members of their chance to speak. All the Members may speak and then I will put the amendments to vote clause by clause. Every Member can speak on the various amendments.

* SRI M. P. SUBRAMANIAM : நான் கொடுத்திருக்கும் திருத்தம் உட்பிரிவுகள் 2 (a), (b), (c) இவைகள் நீக்கப்படவேண்டுமென்பது. தொழில் பகுதிகளை சட்டத்தின் கீழ் இல்லாமல் தனியாக அமைக்கவேண்டுமென்பது சர்க்கார் கோரிக்கை. இது ஜனநாயகத்துக்கு உகந்தது அல்ல. அப்பகுதிகளும் சட்டத்தின் கீழ் அமையவேண்டுமென்பது என் திருத்தத்தின் கருத்து. அமைச்சர் அவர்கள் மக்கள் நன்மைக்கே இந்த கமிட்டிகள் அமைக்கிறோம் என்றார்கள். மக்களின் நன்மைக்கு மட்டுமல்ல பஞ்சாயத்து ஏற்படுவது. அது மக்களாலேயே நடைபெறவேண்டும் என்பதுதான் நோக்கம்.

"Government for the people and by the people also. It is not only for the people" மக்களுக்காக மட்டும் நடைபெறவேண்டும் என்பதல்ல மக்களாலேயே நடைபெறவேண்டுமென்பதுதான். மக்களுக்காக நடைபெறவேண்டுமென்றால், அமைச்சரைவிட ஒரு I.C.S. அதிகாரியே போதுமானது. வேறு அதிகாரியை வைத்து திறமையாக நடத்தலாம். ஜனநாயகம் என்று, மக்களாலேயே இருக்கவேண்டுமென்பது எல்லோருடைய விருப்பம். அமைச்சர் இந்தக் கருத்தில் மாறுபட்டு இருக்கமாட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன். இதில் சங்கடங்கள் எழலாம். சில குறையாடுகளுக்கு ஆளாகலாம். முன்னேற்றங்கள் தடைபடலாம். அந்தத் தடை, சற்று விரிவாக்கிப்பார்த்தால், இங்கேயே இருக்கிறது. ஒரு சட்டம் வரவேண்டுமென்றால், 14 நாட்களுக்கு முன்பே பிரசுரிக்கவேண்டும், பிறகு

9th November 1957] [Sri M. P. Subramaniam]

சட்டசபைக்கு வரவேண்டும், பிறகு செலக்ர கமிட்டிக்குப்போய், 5—10 நாட்கள் விவாதம் நடைபெறவேண்டும். இதிலெல்லாம் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. ஆகையால் சர்வாதிகார ஆட்சியானால் ஒருநாளுக்குள்ளேயே இதையெல்லாம் செய்து முடிக்கலாம் என்று சொல்லலாம். சர்வாதிகார ஆட்சி என்றவுடனேயே மக்களுக்கு விரோதமாகப் போக வேண்டுமென்ப தில்லை. சர்வாதிகார ஆட்சியால் மக்களுக்கு நன்மையும் ஏற்படலாம் தீமையும் ஏற்படலாம். ஏன் நன்மையே ஏற்படக்கூடாது? சர்வாதிகார ஆட்சிமுறை இரண்டு விதம். அதிகாரிகளின் இருந்து அதிகாரம் செலுத்தத் தேவை இருக்கலாம். ஆனால் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டவர்கள் ஆட்சியே சிறந்தது. அதுதான் நம் பண்பாட்டிற்கும் சரி, ஜனநாயகத்துக்கும் சரி, மிகவும் உகந்தது. ஆகவே அதிகாரத்தை மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளுக்குக் கொடுப்பதில் தவறு இல்லை. அதிகமான அதிகாரம் வேண்டுமென்றால் நான் கூறியதால் இப்போது இருக்கும் சட்டத்திலோ, வேறு சட்டத்திலோ வழி வகை செய்து கொள்ளலாம்.

கடைசியாக, அவசியப்படும் நேரத்தில் கீழ் பவானி, குற்றாலம் இவை களுக்கு சட்டம் கொண்டு வந்தது போலவாவது அவ்வப்போது அவ சியம் நேர்ந்தால் சட்டசபை தெரிந்து கொள்ளும். வகையில் சட்டம் கொண்டு வரவேண்டும். இப்போது இருக்கும் வகையில் செய்தால் சட்டசபைமுன் வராமலே போகலாம். அல்லது விதிகள் போட்டபிறகு வரலாம். ஆகையால், இவைகளெல்லாம் முன்பே சட்ட சபைக்கு வர வழி வகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : என் முதல் இரண்டு திருத்தங்களும் Inspector-க்குக் கொடுக்கப்படும் அதிகாரம் சம்பந்தப்பட்டது. அவர் நீண்டதால் ஒரு ரெவின்யூ கிராமத்தையே இரண்டு மூன்று கூறுகப் பிரிக்கலாம். அப்படிப் பிரித்த பகுதியை தங்களுக்கு எது உசிதம் என்று தோன்றுகிறதோ அந்த அடிப்படையில் பக்கத்துப் பஞ்சாயத் தோடு சேர்க்கலாம். நான் கொடுத்திருக்கும் Proviso-வை ஏற்றுக் கொண்டால் பாதிக்கப்பட்ட ஜனங்கள் மூன்று மாத காலத்திற்குள் Inspector-ஆல் பிறப்பிக்கப்பட்ட உத்திரவின் மீது சர்க்காரிடத்தில் அப்பீல் செய்துகொள்ள சந்தர்ப்பம் கொடுக்கும். Inspector என்ன உத்திரவிடுகிறாரோ அதுவே உறுதியானது என்பது இப்பொழுது இருக்கும் சட்டத்தின் அர்த்தம். அப்படி இருக்கக் கூடாது என்பதுதான் என் திருத்தத்தின் கருத்து. அதில் சர்க்காருக்கு ஆட்சேபணை இருக்க முடியாது. அப்பீல் செய்ய மக்களுக்கு உரிமை வேண்டும். ஆதலால்,

‘Provided that any person or persons residing in the areas affected by the notifications issued under sub-sections (1) and (2), may appeal to the Government within ninety days against such notifications, and the orders of the Government thereon shall be final.’

இந்த திருத்தத்தை ஒத்துக்கொள்ள ஆட்சேபணை இருக்காது என்று நம்புகிறேன்.

இன்னொன்று, Labour Colony ஐப் பிரிப்பது பற்றியது. அவை களைப் பிரிப்பது நல்லதல்ல. அவர்களுக்கு அதிகமான வசதிகள் ஏற்படுகின்றன. அதனால் பிரிந்திருக்கலாம் என்று அமைச்சர் கூறினா் கள். பிரமாதமான வசதிகள், பஞ்சாயத்துக்கள் செய்ய முடியாத வசதி கள் செய்யப்பட்ட Labour Colony களை நான் இதுவரைப் பார்த்த தில்லை. Railway Colony ஒன்று தவிர, முதலாளிகளாலோ, தனியப்பட்ட வர்களாலோ கட்டப்பட்ட காலனிகளில் பஞ்சாயத்துக்களால் கொடுக்க முடியாத அளவுக்கு சலுகைகளோ வசதிகளோ கிடைப்பதாக என்னால் ஒப்புக்கொள்ள முடியவில்லை. இந்த சந்தர்ப்பத்தில் டௌன்ஷிப் தனி யாக இருப்பதைக் குறிப்பிட்டார்கள். மேட்டூர், குற்றாலம், பவானி போன்ற இடங்களுக்கு Township Act கொண்டு வந்தது ஒரு விதம்.

[Sri M. Kalyanasundaram] [9th November 1957]

ஆனால் ஒரே பஞ்சாயத்தின் கீழ் இருக்கக் கூடிய Labour Colony ஐப் பிரிக்க வேண்டும் என்பதை ஆட்சேபிக்கிறோம். மெஜாரிடி பலம் அவர்களுக்கு இருக்கிறது. Select Committee யிலும் அதைக் காட்டி விட்டார்கள். அதை வைத்துக்கொண்டு இந்த சட்டத்தையே இப்படியே நிறைவேற்றப்பொகிறோம் என்று செய்தாலும் செய்யட்டும். ஆனால் இதில் இருக்கும் குறைபாட்டை மட்டும் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். 500-க்கு மேற்பட்ட ஜனத் தொகை உள்ள காலனியில் ஒரு காலனி கமிட்டி வேண்டும். அது தேர்தல் மூலமாக அமையவேண்டும். இப்பொழுது “persons who shall be members of the Village Committee or the manner in which they shall be appointed” என்று இருக்கிறது. அது முதலாவியாலா, கலெக்டராலா, அல்லது பஞ்சாயத்து ஆபீஸராலா? அவர்களால் appoint பண்ணக்கூடிய Committee எப்படி இருக்கும்? இது நியாயமானது என்று சொல்லலாம். ஆனால் இவை ஜனநாயக அடிப்படையில் இருக்க வேண்டுமானால் தேர்தல் மூலமாக இவைகள் உருவாக வேண்டுமென்று சட்டத்திலேயே இருக்கவேண்டும். விசேஷ திருத்தத்தின் மூலம் செய்வது சரியல்ல. காலனி கமிட்டிகளை மில் முதலாளிகளோ தனிப்பட்ட சொந்தக்காரர்களோ அமைக்க அதிகாரம் இருக்கக் கூடாது. ஆகவே என் திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ளுமாறு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

12-10
p.m.

SRI V. SANKARAN : Mr. Speaker, Sir, the amendments that I have suggested are of a very formal nature and I am sure the Government will have no hesitation in accepting them. My two amendments are to the effect that clause (e) of sub-section (2-A) should be deleted and that the provisions contained therein should be taken and linked with sub-section (2) of Clause 3 as clause (d). Clause (e) of sub-section (2-A) reads as follows :—

“(e) Before issuing a notification under clause (a) or under clause (b) of sub-section (2) read with sub-section (1) or under clause (c) of sub-section (2), the Inspector shall give the panchayat or panchayats which will be affected by the issue of such a notification a reasonable opportunity for showing cause against the proposal and shall consider the explanations and objections, if any, of such panchayat or panchayats.”

So the above sub-clause deals with what the Inspector has to do or what steps he has to take before issuing a notification excluding any specified area from a village.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : On a point of order, Sir. This amendment is not before the House. It was not properly moved and seconded.

MR. SPEAKER : I allowed it as a special case. It has been duly seconded.

SRI V. SANKARAN : So my point is that these provisions have nothing to do or have any connection with sub-section (2-A). On the other hand, they will have reference only to sub-section (2). Therefore, my submission is that in the natural order of things and sequence, this provision has to be linked with sub-section (2) as clause (d) and that in consequence, clause (e) of sub-section (2-A) may be deleted. This amendment is a formal one and I hope the Government will accept my amendments.

9th November 1957]

* SRI A. GOVINDASAMY : நியமித்தல் என்ற வார்த்தைக்குப் பதிலாக தேர்ந்தெடுக்கப்படவேண்டும் என்ற வார்த்தையைப் போடவேண்டும் என்று கனம் கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் வலியுறுத்தினார்கள். அதே கருத்தைத்தான் நான் மீண்டும் வலியுறுத்துகிறேன். நியமனம் என்ற நிலைமை வரும்பொழுது, அவர்களுக்கு இஷ்டப்பட்டவர்களை, சர்க்காருக்கு சாதகமாக உள்ள கட்சியினரை நியமிக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும் என்ற காரணத்தினால், தேர்தல் முறை அவசியம் என்ற காரணத்தினால் “தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட” “எலெக்ட்” என்ற வார்த்தையைப் போடவேண்டுமென்று நான் வலியுறுத்துகிறேன்.

12-20
p.m

* SRI P. S. CHINNADURAI : மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, பஞ்சாயத்து பகுதியிலே இருந்து “லேபர் அண்டு இண்டஸ்ட்ரியல் காலனியல்” என்ற சில பகுதிகளை ஒதுக்குவதற்கு வகை செய்வதற்குரிய அரசாங்கத்தின் திருத்தத்தைக் குறித்து நான் ஏற்கெனவே என்னுடைய கருத்தின் ஒரு பகுதியை வெளியிட்டிருக்கிறேன். எவ்வாறு இந்தத் திருத்தமானது முதலாளித்துவப் போக்கிற்கு உதவி செய்வதாக அமைந்துள்ளது என்பதை நான் ஏற்கெனவே குறிப்பிட்டேன். இதில் பொதிந்துள்ள அரசியல் அம்சத்தையும் எடுத்துக்கூறத் தவறக்கூடாது என்று கருதுகிறேன். பல தொழிலாளர்கள் வசிக்கக்கூடிய பகுதிகளிலே காங்கிரஸுக்கு செல்வாக்கு இல்லாமல் எதிர்க்கட்சிக்கு செல்வாக்கு இருக்கிறது என்பதை இந்த சபையின் கவனத்திற்கு கொண்டு வர விரும்புகிறேன். அடுத்தபடியாக தொழிலாளர் வசிக்கின்ற பகுதியிலே பஞ்சாயத்துக்களெல்லாம் பெரும்பாலும் எதிர்க்கட்சியில் அங்கம் வகிக்கின்ற நபர்கள் தான் தலைவர்களாகவும், மேம்பர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். குறிப்பாக கோவையில் தொழில் பிராந்தியத்திலுள்ள பஞ்சாயத்துகளில் அனைத்திலும் காங்கிரஸைச் சேர்ந்த ஒருவர்கூட தலைவராக வருவதற்கு இயலாத நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்தப் பகுதியைச் சுற்றியிருக்கின்ற தொழிலாளர்கள் பகுதி பஞ்சாயத்துகள் அனைத்திலும் காங்கிரஸ் கட்சிக்கு எதிரான பஞ்சாயத்து தலைவர்கள் இருக்கிறார்கள். பஞ்சாயத்துகளுக்கு உரிய வருமானத்தில் கணிசமான ஒரு பகுதி தொழிலாளர்கள் காலனியிலிருந்து வருவதாகும். இந்தத் திருத்தமானது ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு அமுலாக்கப்பட்டால், நிச்சயமாக இந்தப் பஞ்சாயத்துகளுக்கு வருகின்ற வருமானத்திலிருந்து கணிசமான ஒரு பெரிய தொகை இல்லாமல் போய்விடக்கூடும். அதன் மூலமாக இந்தப் பகுதியிலே பஞ்சாயத்து மேற்கொள்ளவேண்டிய அபிவிருத்தி வேலைகளுக்கு மிகப் பெரிய தடை ஏற்பட்டுவிடக்கூடும். ஆகவே இந்தப் பஞ்சாயத்துக்கு தொல்லை கொடுக்கக்கூடிய ஒரு நிலையிலே அமைந்துள்ள திருத்தமானது அரசியல் வகையிலே பகை தீர்த்துக்கொள்ளுவதற்காக கொண்டுவரப்பட்ட திருத்தம் என்பதை நான் குறிப்பாக சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இது சரியானது அல்ல. பலவீனமாய் இருப்பவர்கள் எதிர்ப்புதற்குரிய சக்தி இல்லாத நிலைமையிலே, தற்காலிகமாக சக்தியற்று இருக்க நேர்ந்த சமயத்தில் பகை தீர்த்துக்கொள்ள முற்படுவது அரசியல் கணியத்திற்கு ஒவ்வாது என்று இந்த நேரத்திலே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்தத் திருத்தம் எவ்வாறுள்ளது என்பதை கனம் கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் எடுத்துக் காட்டினார்கள். அரசாங்கம் எவ்வளவு குறுகிய நோக்கத்தோடு இந்தத் திருத்தத்தைக் கொண்டு வருகிறார்கள் என்பது இதனால் புலப்படுகிறது. காலனியில் வசிக்கின்ற மக்கள் தேர்ந்தெடுக்கும் உரிமையை பெறுவதற்கு ஒத்துக்கொள்ளாத நிலைமையில் “நியமனம்” என்ற வார்த்தையைப் புதுத்துகிறார்கள். இந்த நேரத்தில் ஒன்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். பொறுக்கு கமிட்டி விவாதத்தின் போது நியமனத்திற்குப் பதிலாக எலெக்ட்ஷன் முறையை ஒப்புக்கொள்ளுவதற்கு சர்க்கார் கட்சித் தலைவர் உடன்பட்டார்கள். அதற்குரிய ஏற்பாடுகளை செய்வதற்கும் அவர்கள் சம்மதித்தார்கள். ஆனால் எந்தக் காரணத்தைக் குறித்தோ இப்பொழுது அந்த கூற்றிலிருந்து பின்னுக்குப் போகவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டது என்பது புரியவில்லை. ஆகவே இந்தத் திருத்தம் தவறானது. முதலாளித்துவத்திற்கு ஆதரவு கொடுக்கக்கூடியது. அரசியல் வகையிலே வஞ்சம் தீர்த்துக்கொள்ளுவதற்கு

[Sri P. S. Chinnadurai] [9th November 1957]

ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இவைகளையெல்லாம் யோசித்து இந்தத் திருத்தத்தை இந்தச் சபை நிராகரிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இந்தத் திருத்தங்களைப்பற்றி விவாதிக்கும்போது கூட கடைசியிலே பேசிய கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்கு ஆவேசம் வந்துவிட்டது. அவரை எனக்கு சட்டசபை மெம்பராக வருவதற்கு முன்பே நீண்ட நாளாகத் தெரியும். அவருக்கு இப்பொழுது ஒரு “ஆப்ஸெஷன்” என்று சொல்லவேண்டும். ஏதோ அழுத்தம் திருத்தமாக கணியம் இல்லை, அது இல்லை, இது இல்லை என்று சொல்லிவிடுவதால் தன்னுடைய கடமையை ரொம்ப சாமர்த்தியமாக திறைவேற்றிவிட்டதாக ஒரு சிலரால் பாராட்டப்படுவார்கள் என்ற எண்ணத்திலே அவர்கள் இவ்வாறு பேசுகிறார்கள் போலும். இந்த விவாதத்திலே இவ்வளவு வார்த்தைகள் பேசுவதற்கு அவசியமில்லை. பேசினாலும் அது பற்றி கவலை இல்லை. யாருக்கு கட்சி பலம், எந்த இடத்தில் இருக்கிறது? இவர்களுக்கு இருக்கிறதா என்று கேட்கிறேன். சாதாரண மில்லில் வேலை செய்பவர்களுக்கிடையே எத்தனை சண்டை? எத்தனை பலாத்தாரம்? இதெல்லாம் உண்டாவது கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். கனம் அங்கத்தினரே இதனால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களே எத்தனையோ முறை என்னிடம் வந்து புகார் சொல்லியிருக்கிறார்கள். திருத்தத்தின்மீது அபிப்பிராயத்தை எந்த அங்கத்தினரும் பலமாகச் சொல்லவில்லை. ஆனால் இந்த மாதிரி வார்த்தைகளையெல்லாம் பிரயோகிப்பது அவசியமில்லை என்றுதான் சொல்லுகிறேன். பலத்த குரலில் சொல்லிவிட்டால் மாத்திரம் அதற்கு வேண்டிய சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தி விட முடியாது. இந்த மன்றத்திலுள்ள அங்கத்தினர்கள் நிலைமையை சீர்தூக்கிப் பார்த்து புரிந்துகொள்ளக்கூடிய அற்றல் உள்ளவர்கள் என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்தத் திருத்தம் கொண்டுவந்ததில் ஒன்றும் அரசியல் நோக்கம் இல்லை, அரசியல் கண்ணோட்டமில்லை என்பதை அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரையிலும் மீண்டும் இந்தச் சபையிலே சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். பஞ்சாயத்து சரியான முறையில் நடைபெறவேண்டும். பாதிக்கப்பட்ட மக்கள் என்றால் அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதி ஏற்படவேண்டும். யாரிடமிருந்து பண வசதி ஏற்படுகிறதோ, வருமானம் ஏற்படுகிறதோ அந்த வருமானம் அவர்களுக்கே செலவிடப்படவேண்டும். சராசரம் இருக்கக்கூடாது. குறைந்த வருவாய் உள்ளவர்கள் நிறைய வருமானம் உள்ள இடத்தில் இருந்து சராசரப் பார்க்கக்கூடாது. எந்த எந்த இடத்தில் இருந்து வருமானம் வருகிறதோ அது அந்த அந்த இடத்தில் உள்ள மக்களுக்கே பயன்படவேண்டும் என்கிற ஒரு காரணத்தினாலேயே சர்க்கார் இப்படிச் செய்திருக்கிறது. அந்த ஒரு காரணத்தினால் தான் அநேகம் திருத்தங்களை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாமல் இருக்கிறது.

இப்போது முதலிலேயே பிரேரித்த ஸ்ரீ பழனிசாமி அவர்களுடைய திருத்தம் சாதாரணமாக லேபர் விஷயம் ஒன்றும் இல்லை. ஆனால் ஒரு பஞ்சாயத்து பகுதியில் இருந்து பிரிப்பது என்றால் அப்படிப் பிரிப்பதற்கு முன்பாக அந்தப் பஞ்சாயத்தினுடைய அனுமதியைப் பெறவேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள்.

To the proposed new sub-section (1) of section 3 of the principal Act, add the following as proviso 2 :—

Provided further that if by such declaration of any area as a village, the area within the limits of the panchayat is affected, the concurrence of that Panchayat shall be obtained previously.”

இதை ஒத்துக்கொண்டால் என்ன ஆகும்? ஒரு பஞ்சாயத்துக்குள் 500 ஜனங்களுக்குமேல் உள்ள ஒரு பகுதி அதிக வருமானம் உள்ள பகுதியாக இருக்கும். அதைத் தனியாகப் பிரியவிட்டால் பஞ்சாயத்தின் வருமானம் குறையும் என்று அவர்கள் எதிர்ப்பார்கள். இந்தப் பகுதியில் வரும்

9th November 1957] [Sri M. Bhaktavatsalam]

பணத்தைக்கொண்டு, எல்லாப் பகுதிகளுக்கும் அதிக வசதி செய்து கொடுப்பதாக இருப்பதனால் இதைப் பிரிப்பது என்றால் அவர்கள் அனுமதி தர மறுப்பார்கள். பிரிக்கப்படுவேண்டுமென்ற இவர்கள் கோரிக்கை நியாயமாக இருக்கும். ஆகவே யாருக்கு அக்கறை இருக்கிறதோ அவர்களுடைய சம்பந்தத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு இதைச் செய்வது என்றால் முடியாத காரணம். ஆகையால் அந்தத் திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்வதற்கு இல்லை என்று கருதுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக திரு. சங்கரன் அவர்கள் ஒரு திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். மூன்றாவது ஷரத்துக்கு. அதற்குப் பிறகு திரு. கல்யாண சுந்தரம் அவர்களும் அதே ஷரத்துக்கு ஒரு திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதாவது கிராமத்தைப் பிரிக்கும்போது, அதனாலே யானால் காவது பாதுகாப் ஏற்பட்டால் அவர்கள் அரசாங்கத்திற்கு அப்பீல் செய்து கொள்வதற்கு வழி இருக்கவேண்டும் என்பதற்காகக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஒவ்வொன்றுக்கும் அப்பீல் செய்துகொள்ள வழி இருக்கிறதென்றால் ஏராளமான அப்பீல்கள் வந்துவிடும். ஏராளமான பஞ்சாயத்துக்களை தூர்தமாக அமைக்கவேண்டுமென்றால் பல அப்பீல்கள் வந்து விட்டால் மாதக் கணக்கில் தாமதமாகிவிடும். இந்த திருத்தத்தை ஒத்துக் கொள்வதற்கில்லை. ஆனால் இந்த ஷரத்துக்கே திரு. சங்கரன் கொடுத்த திருச்சுரூபடியான திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்கிறேன், அதாவது—

After clause (c) of the proposed sub-section (2) of section 3 of the principal Act, add the following :—

“(d) Before issuing a notification under clause (a) or under clause (b) of sub-section (2) read with sub-section (1) or under clause (c) of sub-section (2) the Inspector shall give the panchayat or panchayats which will be affected by the issue of such notification a reasonable opportunity for showing cause against the proposal and shall consider the explanations and objections, if any, of such panchayat or panchayats.”

என்பதில் ஒரு இன்ஸ்பெக்டர் உத்தரவு போடுவதற்கு முன்னால் பாதிக்கப் படுகிறவர்கள் என்ன சமாதானம் சொல்லுகிறார்கள் என்பதைக்கேட்டு அவர்கள் சொல்லிக்கொள்வதற்கு ஒரு வாய்ப்பை அளித்து அவர்கள் சொல்வதைக் கேட்டு முடிவு செய்ய வேண்டுமென்பது சரியானது. அதற்கு அவகாசம் வேண்டுமென்பதை ஒத்துக்கொள்கிறேன். ஆனால் அந்தத் திருத்தத்தை ஒத்துக்கொள்ளும் போது ஒரு திருத்தம். அதாவது அவருடைய திருத்தத்தில் வரும்படியான “of sub-section (2)” என்பதையும், அதே போல் அடுத்து வரும்படியான “of sub section (2)” என்பதையும் எடுத்து விடலாம். அதை எடுத்துவிட்டு அந்தத் திருத்தத்தை ஒப்புக்கொள்கிறேன்.

அப்புறம் இந்த மசோதாவின் மூன்றாவது ஷரத்துக்கே திரு. கல்யாண சுந்தரம் கொடுத்திருக்கும்படியான திருத்தம் அதாவது—

“In clause (c) of the proposed sub-section (2-A) of section 3 of the principal Act, delete the words ‘in pursuance of such resolution’.

இதை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன்.

அவர்களுடைய மற்ற இரண்டு திருத்தங்களையும், ஆளுவது, ஏழாவது திருத்தங்களை எடுத்துக்கொண்டால் அதில் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

For clause (b) of the proposed sub-section (2-A) of section 3 of the principal Act, substitute the following :—

“In regard to any area excluded under clause (a) having a population of more than 500, the Government shall by notification constitute a Colony Committee.”

[Sri M. Bhaktavatsalam] 9th November 1957]

“ In the proposed sub-section (2-A) of section 3 of the principal Act, for the words ‘ village committee ’ wherever they occur, *substitute* the words ‘ Colony Committee ’.”

அதிலே வில்லேஜ் கமிட்டி என்று வரும் இடங்களில் எல்லாம் “ காலனி கமிட்டி ” என்று போடவேண்டும் எனச் சொல்கிறார்கள். காலனி கமிட்டி என்பதற்குப் பதிலாக “ டவுன்ஷிப் கமிட்டி ” என்று அவர் திருத்திக் கொள்வதாய் இருந்தால் அந்தத் திருத்தங்களை அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொள்ளும்.

அதற்கு அப்புறம் ஒன்பதாவது திருத்தம் ஸ்ரீ கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள்—

“ In item (2) of clause (c) of the proposed sub-section (2-A) of section 3 of the principal Act for the word ‘ appointed ’ *substitute* the word ‘ elected ’.”

இதை ஸ்ரீ கோவிந்தசாமி அவர்கள் வற்புறுத்தியிருக்கிறார்கள். “ அப்பாயின்டெட் ” என்பதற்குப் பதிலாக அவர்கள் “ எலெக்டெட் ” என்று போடவேண்டும் எனச் சொல்கிறார்கள். சில இடங்களில் தேர்தலே நடைபெறாமல் இருக்கலாம். அதை ஒட்டி “ எலெக்டெட் ” என்று போடுவது சரியில்லை என்று சர்க்கார் கருதுகிறது. ஆனால் “ எலெக்டெட் ” என்பதற்குப் பதிலாக “ சோஸன் ” என்று போட்டுவிட்டால் சரியாக இருக்குமென்று நினைக்கிறேன். எலெக்டெட், சோஸன் இரண்டும் ஒன்று தான். எலெக்டெட் என்பதை விட சோஸன் என்பது உயர்ந்தது. சோஸன் என்றுவிட்டால் நாமநேஷன் இருக்கலாம், அப்பாயின்டெட் இருக்கலாம், எலெக்டெட் இருக்கலாம். ஆகவே “ அப்பாயின்டெட் ” என்பதற்கு பதிலாக, எலெக்டெட் என்று போடுவதற்கு பதிலாக “ சோஸன் ” என்று போட்டுவிட்டால் என்றுசொல்கிறேன்.

அப்புறம் திரு சங்கரன் கொண்டு வந்திருக்கும்படியான “ *Delete clause (e) of the proposed sub-section (2-A) of section 3 of the principal Act.* இந்தத் திருத்தத்தையும் நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். இதற்கே திரு. எம். பி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் ‘ *Delete the proposed sub-section (2-A) of section 3 of the principal Act* ’ என்று கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதைவிட திரு. சங்கரனுடைய திருத்தம் மொத்தமாக இருக்கிறது. அதுதான் இரண்டு க்கும் வித்யாசம். ஆகையால் திரு. சங்கரனுடைய திருத்தத்தை ஏற்றுக் கொள்கிறேன்.

(Sri S. Lazar rose.)

MR. SPEAKER : The Hon. Minister has already replied.

SRI S. LAZAR : Sir, on a point of order. I find that the amendment given notice of by Sri Sankaran is almost embodied in sub-clause (f) of the proposed sub-section 2 (A) which says—

“ Before issuing a notification under clause (a) or under clause (b) of sub-section (2) read with sub-section (1) or under clause (c) of sub-section (2) the Inspector shall give the panchayat or panchayats which will be affected by the issue of such notification a reasonable opportunity for showing cause against the proposal and shall consider the explanations and objections, if any, of such panchayat or panchayats.”

9th November 1957]

MR. SPEAKER : The hon. Member is raising a point of order that there is no necessity for the amendment of Sri Sankaran since the provision contained in the amendment is embodied in the Bill itself. But I do not find any (f) here under the proposed sub-section.

SRI S. LAZAR : I am sorry, Sir. It is sub-clause (e).

MR. SPEAKER : I think both are same. Sub-clause (e) and Sri Sankaran's amendment are identical.

SRI M. KALYANASUNDARAM : Both are not same. Sub-clause (e) refers to notifications issued by Government under sub-section 2 (A).

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : In view of the provisions of sub-clause (e) referred to by the hon. Member, Sri Lazar, I would rather think that we need not have the amendment moved by Sri Sankaran.

SRI V. SANKARAN : Sir, I would like to point out that the sub-clause (e) under the proposed sub-section 2-A should be deleted because the effect of sub-clauses (a), (b) and (c) of the proposed sub-section 2, sub-section 1 and sub-section 2-A (c) should be cumulative. The provision should be brought under and linked with sub-section 2. In the natural order and sequence of provisions, it should come under sub-section 2 and not under 2-A. It wholly pertains to sub-clauses (a), (b) and (c) of sub-section 2.

MR. SPEAKER : He wants sub-clause (e) under sub-section 2-A to be brought under sub-section 2 as sub-clause (d). I think I am correct.

The Hon. Minister is accepting amendments 4, 8 and 10. He is willing to accept amendment 6 if the words "Township Committee" are substituted for the words "Colony Committee", amendment 7 if the words "Township Committee" are substituted for the words "Colony Committee", and amendment 9 if the word "chosen" is substituted for the word "elected".

SRI M. KALYANASUNDARAM : I accept the amendment suggested by the Hon. Minister to my amendments 6, 7 and 9.

MR. SPEAKER : I shall put the amendments to vote one by one. The first amendment is the amendment of Sri N. K. Palanisami.

SRI N. K. PALANISAMI : My amendment is a very reasonable one.

MR. SPEAKER : The hon. Member has no right of speech now. He can only say whether he withdraws or not.

SRI N. K. PALANISAMI : I am not withdrawing.

[9th November 1957]

MR. SPEAKER : The question is—

To the proposed new sub-section 1 of section 3 of the principal Act, *add* the following as proviso two;

“ Provided further that if by such declaration of any area as a village, the area within the limits of the panchayat is affected, the concurrence of that panchayat shall be obtained previously ”.

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER : The question is—

After clause (c) of the proposed sub-section (2) of section 3 of the principal Act, *add* the following :—

“ (d) Before issuing a notification under clause (a) or under clause (b) read with sub-section (1) or under clause (c), the Inspector shall give the panchayat or panchayats which will be affected by the issue of such notification a reasonable opportunity for showing cause against the proposal and shall consider the explanations and objections, if any, of such panchayat or panchayats.”

The amendment was put and carried.

MR. SPEAKER : The question is—

At the end of the proposed sub-section (2) of section 3 of the principal Act, *add* the following proviso, viz. :—

“ Provided that any person or persons residing in the areas affected by the notifications issued under sub-sections (1) and (2), may appeal to the Government within ninety days against such notifications, and the orders of the Government thereon shall be final.”

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER : I shall put the amendment of Sri M. Kalyanasundaram as amended to vote. The question is—

For clause (b) of the proposed sub-section (2-A) of section 3 of the principal Act, *substitute* the following :—

“ In regard to any area excluded under clause (a) having a population of more than 500, the Government shall by notification constitute a Township Committee.”

The amendment was put and carried.

MR. SPEAKER : I shall put the amendment of Sri M. Kalyanasundaram as amended to vote. The question is—

In the proposed sub-section (2-A) of section 3 of the principal Act, for the words “ village committee ” wherever they occur, *substitute* the words “ Township Committee.”

The amendment was put and carried.

9th November 1957]

MR. SPEAKER : The question is—

In clause (c) of the proposed sub-section (2-A) of section 3 of the principal Act, *delete* the words “ in pursuance of such resolution. ”

The amendment was put and carried.

MR. SPEAKER : I shall put the amendment of Sri M. Kalyanasundaram as amended to vote. The question is—

In item (2) of clause (c) of the proposed sub-section (2-A) of section 3 of the principal Act, for the word “ appointed ” *substitute* the word “ chosen ”.

The amendment was put and carried.

MR. SPEAKER : The question is—

Delete clause (e) of the proposed sub-section (2-A) of section 3 of the principal Act.

The amendment was put and carried.

MR. SPEAKER : The question is—

Delete the proposed sub-section (2-A) of section 3 of the principal Act.

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER : The next amendment is the amendment of Sri A. Govindasamy. But it is the same as the amendment moved by Sri M. Kalyanasundaram and accepted by the House.

SRI A. GOVINDASAMY : I beg leave of the House to withdraw my amendment.

The amendment was, by leave, withdrawn.

Clause 3 as amended was put and carried.

Clause 4 was put and carried.

Clause 5.

SRI N. K. PALANISAMI : Sir, I move—

At the end of sub-section (1) of section 10 of the principal Act, *add* the following as the first proviso and renumber the existing proviso as proviso two :

“ provided that the term of office of member and president shall terminate if the majority of the electorate which elected the concerned member declare that the person is not satisfactorily discharging his duties. ”

SRI M. P. SUBRAMANIAM : I second the amendment.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I am sorry I am unable to accept the amendment. I have already explained the reason for it.

The amendment was put and lost.

Clause 5 was put and carried.

[9th November 1957]

Clause 6.

12-36
p.m.

SRI M. KALYANASUNDARAM : இது பூராவும் சட்டத்தின் 21, 22-வது செக்ஷனை திருத்தக்கூடியது. அதாவது அங்கத்தினர்கள் தங்களுக்குள் இருந்து தாங்களாகவே தலைவரை தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும், என்று சட்டத்தை திருத்துகிறார்கள். இந்த செக்ஷன் பூராவும் தான் முக்கியமானது. ஆகவே, இதை நான் ஆட்சேபிக்கிறேன். ஸ்ரீ எம். பி. சுப்பிரமணியம்—இந்த திருத்தத்தைப் பற்றி எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் விளக்கமாக சொன்னார்கள். தலைவரை தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை அரசாங்கம் ஏன் ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. இதில் நம்பிக்கை இல்லாத தீர்மானம் கொண்டு வர முடியாது, என்று சர்க்கார் தரப்பில் சொன்னார்கள். ஒரு முறை அங்கத்தினராக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு விட்டால் அவரை நீக்குவதற்கு வழிவகை செய்ய முடியாது. இரண்டு நிலையும் ஒன்றுதான். ஆகவேதான் தலைவர் கீழ் நம்பிக்கையிலலாத தீர்மானம் கொண்டு வருவது பற்றி இந்த திருத்தம் கொண்டு வரப்பட்டது. இதை ஆதரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

SRI N. K. PALANISAMI : உதக மண்டலத்தில் நடந்த மாகாண மந்திரிகள் மாநாட்டிலே இந்தக் கருத்து வலியுறுத்தப்பட்டு தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது. பல மாகாணங்களிலிருந்து வந்து ஸ்ரீநகரில் கூடிய மாநாட்டில் கூட பஞ்சாயத்துகளுக்கு அதிக அதிகாரம் வேண்டும் என்று தீர்மானிக்கப்பட்டது. இது ஒப்புக் கொள்ளப்பட்ட விஷயம். இதை சரிவர நடத்தவில்லை, என்று சர்க்கார் ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. சாதாரணமாக ஜனங்கள் நம்பிக்கையும், ஊக்கமும் கொள்வதற்கு இந்த விதிவிலக்கு உதவிகரமாக இருக்கும். ஆனால் சர்க்கார் இதை மாற்றுவதற்கு ஒத்துக் கொள்ளவில்லை.

12-38
p.m.

SRI A. GOVINDASAMY : பஞ்சாயத்து தலைவர் தேர்ந்தெடுக்கும் திருத்தத்திலே மக்கள் தான் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும், என்ற கருத்தை வலியுறுத்தி 56 பஞ்சாயத்து தலைவர்களின் கை எடுத்திட தங்களுடைய கருத்தை தெரிவித்திருக்கிறது. ஒட்டு மொத்தமாக எல்லாப் பஞ்சாயத்து யூனியன்களுமே தீர்மானித்து இருக்கிறது. தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் தலைவர் ஸ்ரீ ராஜாராம் அவர்கள் தலைமையில் கூடிய பஞ்சாயத்து மாநாட்டிலே கூட இந்தக் கருத்தை வலியுறுத்திச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். “பஞ்சாயத்து செய்தி” என்று பத்திரிகை கூட இதை வலியுறுத்தி இருக்கிறது. இந்தப் பழைய முறையைத்தான் திருத்த வேண்டும் என்று சொல்லும்போது அரசாங்கம் பிடிவாதமாக இதை ஒத்துக் கொள்ளாத காரணத்தால் நான் இதை எதிர்க்கிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த பிரச்சனையைப் பற்றி இரண்டு முறை நான் விளக்கிக் கூறியிருக்கிறேன். சர்க்காரின் அபிப்பிராயத்தைப் பற்றியும், சர்க்காருடைய நிலையைப்பற்றியும் இதில் பிடிவாதம் ஒன்றுமில்லை. தமிழ் நாட்டு காங்கிரஸ் தலைவரே தலைவராக இருந்த கமிட்டியே நேர்முகமாக தேர்தல் நடத்த வேண்டுமென்று கூறப்படுவதாக அங்கத்தினர் குறிப்பிட்டதில் இருந்து இதில் கட்சி ரீதியில் இதில் ஒன்றும் அபிப்பிராய பேதம் ஏற்படவில்லை என்பது அவர்களுக்கு விளங்கியிருக்கும். ஆனால் நிர்வாக பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டிருப்பவர்கள் நிர்வாகத்தில் இருக்கிற சிக்கலை ஆராய்ந்துதான் இதை நேர்முகமாக நடத்துவது அவ்வளவு சரியல்ல என்று அரசாங்கம் கருதுகிறது. இப்பொழுது அவர்கள் சொன்னார்கள், பஞ்சாயத்து தலைவர்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து அபிப்பிராயம் சொன்னார்கள் என்று. பஞ்சாயத்து அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் என்ன சொல்கிறார்கள்? பஞ்சாயத்து அங்கத்தினர்களும் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் அல்லவா? அது ஜனநாயகம் அல்லவா? விவாதத்திற்கு எதையும் சொல்லலாம். அரசாங்கத்திற்கு ஒருவிதமான பிடிவாதமும் இல்லை. அல்லது இதுபற்றி ஒரு குறிப்பிட்ட கொள்கையோ இல்லாமல், பஞ்சாயத்து ஒழுங்காக நடைபெற வேண்டும், அதற்குரிய வகை அமைக்க வேண்டுமென்று ஒரே கண்ணோட்டத்துடன் தான் நன்கு ஆராய்ந்து இந்த முடிவிற்கு வந்திருக்கிறது. ஆகவே, இந்தத் திருத்தத்தை அங்கத்தினர்கள் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

9th November 1957]

MR. SPEAKER : The question is—

That clause 6 do stand part of the Bill.

The motion was put and the House divided thus—

Ayes.

1 Sri B. Bhaktavatsalu Naidu.	41 Srimathi P. K. R. Lakshmikantham.
2 „ M. Alagirisamy.	42 „ A. S. Ponnammal.
3 „ K. S. Ardhanareswara Gounder.	43 „ Rajathi Kunchithapatham.
4 „ M. A. B. Arumughasamy.	44 Sri C. Muthiah Pillai.
5 „ V. S. Arunachalam.	45 „ T. M. Nallaswami.
6 „ W. P. A. R. Chandrasekharan.	46 „ G. Narayanaswami Naidu.
7 „ A. E. Chandrasekhara Nayagar.	47 „ A. Nesamony.
8 „ R. Chidambara Bharathi.	48 „ K. P. Palaniswamy.
9 „ A. Chinnasami.	49 „ K. G. Palaniswamy Gounder.
10 „ T. T. Daniel.	50 „ K. Periannan.
11 The Hon. Sri K. Kamaraaj Nadar.	51 „ K. Ponnian.
12 „ M. Bhaktavatsalam.	52 „ M. Ramachandra Reddi.
13 „ M. A. Manickavelu.	53 Srimathi A. Suares.
14 „ P. Kakkan.	54 Sri K. L. Ramaswami.
15 Sri P. G. Karuthiruman.	55 „ S. Sadasivam.
16 „ D. Dasarathan.	56 „ S. C. Sadayappa Mudaliar.
17 „ A. S. Duraiswami Reddiar.	57 „ S. Samikannu Padayachi.
18 „ N. Ekambara Mudali.	58 „ S. Sangili.
19 „ T. P. Elumalai.	59 „ V. Sankaran.
20 „ G. Gomathisankara Dikshitar.	60 „ T. V. Sannasi.
21 „ V. Govindaswami Naidu.	61 „ M. S. Selvarajan.
22 „ C. G. Gurumurthi.	62 „ T. Sivagnanam Pillai.
23 „ P. Jayaraj.	63 „ M. K. Somasundaram.
24 „ R. Kandasami.	64 „ A. R. Subbiah Mudaliar.
25 „ M. Kandasami Kandar.	65 „ R. Subramaniam.
26 „ T. Karia Gounder.	66 „ K. S. Subramania Gounder.
27 „ K. Karuthappa Gounder.	67 „ R. Swaminatha Merkondar.
28 „ S. Khadir Sheriff.	68 „ T. S. Swaminatha Odayar.
29 „ V. K. Krishnamurthy.	69 „ N. R. Thiagarajan.
30 „ R. Krishnasami Gopalar.	70 „ P. Urkavalan.
31 „ P. Kuppasami.	71 „ G. Vagheesam Pillai.
32 „ S. Lazar.	72 „ K. Vasudevan.
33 „ B. K. Linga Gowder.	73 „ A. Vedarathnam Pillai.
34 „ T. Manavalan.	74 „ V. Vedayyan.
35 „ K. B. S. Mani.	75 „ K. Vinayakam.
36 „ P. G. Manickam.	76 „ K. R. Viswanathan.
37 „ A. Mariappan.	77 „ O. Venkatasubba Reddi.
38 The Hon. Sri V. Ramiah.	78 „ M. William.
39 Srimathi Hemalettha Devi.	79 „ M. Kulandaisami Gounder.
40 „ Kamalambuja Ammal.	80 „ P. Vedamanickam.

Noes.

1 Sri P. S. Chinnadurai.	15 Sri S. A. M. Annamalai Odayar.
2 „ A. R. Marimuthu.	16 „ K. Appavoo Pillai.
3 „ V. K. Ramaswamy Mudaliar.	17 „ A. V. P. Asaithambi.
4 „ T. S. Ramaswamy Pillai.	18 „ M. Anandan.
5 „ C. N. Annadurai.	19 „ V. K. Kothandaraman.
6 „ A. Govindasamy.	20 „ C. Nataraja Odayar.
7 „ M. Kalyanasundaram.	21 „ S. M. Annamalai.
8 „ K. Ramachandran.	22 „ T. Irusappan.
9 „ M. Jagannathan.	23 „ K. Sattanatha Karaiyalar.
10 „ M. P. Subramaniam.	24 „ A. V. P. Periyalaguruva Reddi.
11 „ N. K. Palanisami.	25 „ V. Subbiah.
12 „ K. R. Nallasivam.	26 „ Thirumalaimuthu Veerasakkaya
13 „ M. D. Ramasami.	Thiruvankadasami Naicker.
14 Dr. Srimathi Sathiyavanimuthu.	27 „ P. Veerappa Kounder.

Neutral

Nil.

Ayes—80.

Noes—27.

Neutral—Nil.

The motion was carried and Clause 6 formed part of the Bill.

[9th November 1957]

New clause 7.

MR. SPEAKER : I have received notice of an amendment from hon. Member Sri A. R. Subbiah Mudaliar to add a new clause after clause 6. He may now move it.

SRI A. R. SUBBIAH MUDALIAR : தலைவர் அவர்களே, இந்த இண்டயரக்ட் (indirect) எலெக்ஷனில் ஒழுங்கின்ம ஏற்படும் என்றும் . . .

MR. SPEAKER : Let the hon. Member first move his amendment and let it to be seconded. Then he can speak on it.

SRI A. R. SUBBIAH MUDALIAR : I am not pressing the amendment.

MR. SPEAKER : Then, why do you want to speak on it?

SRI M. KALYANASUNDARAM : Sir, he can speak on the amendment only after he moves it.

MR. SPEAKER : Yes, the hon. Member may first move his amendment and let somebody second it. Then he can make a speech. But, the House must give its permission for him to withdraw the amendment then.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, there are two amendments in the name of the hon. Member. He may move one after the other. Then, I will offer my comments on them.

SRI A. R. SUBBIAH MUDALIAR : It is only one amendment with two sub-clauses.

MR. SPEAKER : All right. Let the hon. Member just move it and let somebody second it.

SRI A. R. SUBBIAH MUDALIAR : Sir, I move—

Add the following as a new clause after clause 6 and renumber the rest of the clauses—

“ 7. *Amendment of section 23 of Madras Act X of 1950.*—

(1) For the existing clause (b) of section 23 of the principal Act substitute the following :—

‘ (b) In the case of the President on the expiry of his term of office as a member, or on his becoming disqualified for holding office, or on his removal from office, or on his otherwise ceasing to be a member.’

(2) After clause (c) of section 23 of the principal Act, add the following clause—

‘ (d) The President or Vice-President shall cease to hold office as such on the passing of a resolution of “No Confidence” in the President or the Vice-President, as the case may be, passed at a meeting of the panchayat attended by at least three-fourths of the number of members of the panchayat and not less than two-thirds of the number of members present at the meeting voting in favour of the resolution.’ ”

9th November 1957]

SRI M. S. SELVARAJAN : I second the amendment, Sir.

* **SRI A. R. SUBBIAH MUDALIAR :** தலைவர் அவர்களே, இந்த இக்கட்டான நிலைமையில் சில வார்த்தைகள் சொல்ல பிரியப்படுகிறேன். அதாவது ஆளும் கட்சியால் சர்வாதிகாரம் நடத்தப்படுகிறது, என்று எதிர்க்கட்சி நண்பர்கள் சொல்லுகிறார்கள். நாங்கள் அந்த போக்கில் போகவில்லை, ஒரு வரும் இரண்டு வரும் பார்த்த பிறகு தான் அதிலுள்ள கஷ்டங்களை பார்த்த பிறகுதான் இந்த இன்டயரக்ட் (indirect) எலக்ஷனை கொண்டு வரப்பட்டது. இதிலே சர்க்கார் கட்சி ரகசிய வேட்டு முறைக்கு சம்மதம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஜனநாயகம் வளர வேண்டும், அதன் மூலமாகத் தான் கிராமங்கள் சபீட்சமாக வாழமுடியும் என்பதை நினைத்துதான் மறைமுகமாக வேட்டை ஆதரிக்கிறார்கள். அப்படி இருக்கும்பொழுது நேரடியாக தேர்தல் நடத்துவதாக இருந்தால் கிராம பகுதிகளில் ஒழுங்கானவர்கள் ஏற்படும் என்று நினைத்து தான் இதை எதிர்க்கிறார்கள். அதே மாதிரிதான் நம்பிக்கையில்லா தீர்மானம் கொண்டு வந்தால் கிராமங்களில் கட்சிதான் வளரும். இது நல்லதல்ல. ஆகையால் என்னுடைய தீர்மானத்தை வாபஸ் வாங்குவதற்கு சபையில் சம்மதம் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(SRI A. Govindasamy rose.)

SRI K. VINAYAKAM : Sir, on a point of order. When an amendment has been moved by an hon. Member and seconded by another hon. Member and when the mover of the amendment has himself stated that he was withdrawing the amendment, what right has hon. Member Sri Govindasamy got to speak on it? It is for the House to decide whether the mover of the amendment can withdraw his amendment or not.

MR. SPEAKER : I am satisfied that when hon. Member Sri Subbiah Mudaliar has moved the amendment and another hon. Member has seconded it, it was open for discussion by the House as a whole. At the end of the discussion, I shall ascertain the wish of the House as to whether Sri Subbiah Mudaliar may be permitted to withdraw his amendment. Sri Subbiah Mudaliar, when he moved his amendment, should have known that there was bound to be a discussion in the House on it.

* **SRI A. GOVINDASAMY :** தலைவர் அவர்களே, நம் சர்க்கார் சட்ட சபையில் நம்பிக்கையில்லாத தீர்மானம் வரும்போது கூட மதிச்ச்சியோடு ஏற்றுக்கொண்டு விவாதத்திற்கு ஏற்றுக்கொண்டார்கள். முனிசிபாலிட்டியிலும் நம்பிக்கையில்லா தீர்மானம் கொண்டுவருவதற்கு வழியிருந்தது. பஞ்சாயத் போர்டுகளிலும் இந்த முறை தொடரவேண்டுமென்று சொல்லுகிறேன். பஞ்சாயத்தி் போர்டுகளில் தவறுகள் ஏற்படும்போது தவறு செய்கின்றவர்கள் வெளியேற்றுவதற்கு வழியில்லாமல் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இவ்விதம் இருந்தால் பணத்தை கையாள்வதற்குள்ள ஒரு முறை ஏற்படும் என்று நான் முதலில் எடுத்து சொல்லி இருக்கிறேன். ஒரு சம்பவத்தையும் குறிப்பிட்டேன். விக்ரபாண்டி அடுத்த ஆகூர் பஞ்சாயத்து போர்டில் 8,000 ரூபாய் அங்குள்ள தலைவர் கையாண்டார். அதன் பின் அவரை வெளியேற்றுவதற்கு ஐ.எல்.பி. உத்தரவிட்டது. அந்த உத்தரவையும் மீறி இன்று அவர் ஹைக்கோர்ட்டுக்கு வழக்காட போகக் கூடிய ஒரு நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே தான் இம்மாதிரியான சாதாரண விஷயத்திலாவது சர்க்கார் விட்டுக்கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஜனநாயகத்தில் நம்பிக்கையை காண்பிப்பதற்கு உத்தரமேளூரை எடுத்துக் காட்டினார்கள். ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டு களுக்கு முன்னாலே இவ்விதம் இருந்தது என்று காட்டினார்கள். செங்கல்பட்டு ஜில்லாவை பொறுத்தவரையில் எவ்விதம் இருந்தது என்பதை

[Sri A. Govindasamy] [9th November 1957]

எல்லோரும் கண்டிருக்கிறோம். ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் இருந்ததை எடுத்துக் காட்டினவர்கள் ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு பிறகாவது இந்த தீர்மானத்தை ஒத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த சிக்கலைப்பற்றி கனம் அங்கத்தினர் சபையா முதலியார் அவர்கள் நன்கு உணர்ந்திருக்கிறார்கள். அவர்களை ஆளும் கட்சியிலிருந்து (with-draw) வாபஸ் பெறவேண்டுமென்று தூண்டுகிறார்கள் என்று அஞ்சுகிறேன். ஆகவே, . . .

MR. SPEAKER : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் அவ்விதம் சொல்லுவது சரியல்ல. தீர்மானத்தை எதிர்த்தோ அல்லது ஆதரித்தோ தான் மெம்பர் பேசலாம்.

SRI A. GOVINDASAMY : ஆகவே இந்த தீர்மானத்தையாவது அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும் என்று வலியுறுத்திக் கூறிக்கொள்கிறேன்.

*** SRI A. R. SUBBIAH MUDALIAR:** On a point of clarification, Sir, கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்தத் திருத்தத்தை வாபஸ் வாங்கிக் கொள்கிறேன் என்று தங்கனிடம் நான் சொன்னேன் என்பதையும், இதை நான் பிரேரேபித்துவிட்டு பின்னர் வாபஸ் வாங்கிக் கொள்ள வேண்டுமென்று தாங்கள் சொன்னதால் நான் இதைப் பிரேரேபித்தேன் என்பதையும் சபைக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI P. S. CHINNADURAI: கனம் தலைவர் அவர்களே, ஜனநாயகத்தின் பிரதானமான அம்சங்களில் மிகவும் முக்கியமானது, தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர் தன்னுடைய தேர்ந்தெடுத்தவர்களிடத்தில் ஒரு அச்சத்துடன் செயலாற்ற வேண்டுமென்பதுதான். அவ்வாறு இல்லா விட்டால், ஒரு தடவை தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவுடனேயே சர்வாதிகார மனோபாவம் தான் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவருக்கு ஏற்பட்டுவிடக் கூடும். தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர் அவ்வாறு ஒரு அச்சத்துடன் செயலாற்றுவதற்கு வகை செய்யும் திருத்தம்தான் இப்போது சபை முன்பு சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் திருத்தத்தை நான் முழுமனதுடன் வரவேற்கிறேன். இந்த மாதிரியான முறையில் திருத்தம் அமைவது மிகவும் நல்லது. ஜனநாயகத் தத்துவத்தில் நம்பிக்கை கொண்டிருக்கும் இந்த அரசாங்கத்தார், உண்மையிலேயே, அந்த நம்பிக்கைக்கு எடுத்துக் காட்டாக இந்தத் திருத்தத்தையேனும்—இதற்கு முன்னதாகத் தோற்கடிக்கப்பட்ட திருத்தங்கள் சம்பந்தமாக விவகாரங்களைக் கிராமாட்டேன்—ஒப்புக் கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். இந்தத் திருத்தத்தை வாபஸ் பெறுவதற்கு, திருத்தத்தைப் பிரேரேபித்த கனம் அங்கத்தினர் நேரடியாக முயற்சி செய்ய மாட்டார் என்று நம்புகிறேன். அவன், திருத்தத்தை வாபஸ் பெற முயற்சிக்கச் செய்வதற்கு அவருடைய கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் தூண்டுகோலாக எதனையும் பிரயோகிக்க மாட்டார்கள் என்றும் எதிர்பார்க்கிறேன். அரசாங்கத்தார் இந்தத் திருத்தத்தையாவது ஒப்புக் கொண்டால் அது மிகவும் நல்லது என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : The Hon. Minister will now speak.

(Sri M. Kalyanasundaram rose.)

MR. SPEAKER : There is no use of repeating the same argument by the hon. Member. The hon. Member, Sri Subbiah Mudaliar has informed the House that he is going to withdraw his amendment and so I want to know whether the Hon. Minister has got anything to say about it.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, பஞ்சாயத்து நிர்வாகத்தில் தலைவரைக் குறித்தோ அல்லது உப தலைவரைக் குறித்தோ நம்பிக்கையில்லாத தீர்மானம் கொண்டுவரும் பிரச்சனையைப் பற்றி நான் முன்பே விளக்கமாகக் கூறினேன். இது சம்பந்தமாக அரசு

9th November 1957] [Sri M. Bhaktavatsalam]

சாங்கத்தின் நிலையையும் எடுத்துக்கூறினேன். இந்தத் திருத்தத்தை நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்ள வில்லை என்றால், ஜனநாயகத்தில் எங்களுக்கு நம்பிக்கை குறைவாக இருக்கிறது என்றோ, பஞ்சாயத்து போர்டு தலைவர் தவறு செய்தாலும் அவரை விட்டுவைக்க வேண்டுமென்று எண்ணுகிறோம் என்றோ அர்த்தமல்ல. தலைவர் தவறுதல் செய்தால் இப்போதுள்ள மசோதாவின்படியே அவசியமான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படுவதற்கு இடமில்லாமல் இல்லை. மேலும், கனம் அங்கத்தினர் சமர்பித்துள்ள திருத்தத்தை கவனிப்போம். நம்பிக்கையில்லாத தீர்மானம் சம்பந்தமாக விவாதிக்கும் பஞ்சாயத்து சபைக் கூட்டத்தில் சபையின் மொத்த அங்கத்தினர் களில் குறைந்தபட்சம் முக்கால் பங்கு அங்கத்தினர்கள் பிரசன்னமாகியிருக்க வேண்டுமென்றும், தலைவரையோ உப தலைவரையோ பதவியிலிருந்து நீக்கும் வகையில் அந்தத் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்படுவதற்கு பிரசன்னமாகியுள்ள அங்கத்தினர்களில் குறைந்தபட்சம் $\frac{2}{3}$ பங்கு அங்கத்தினர்கள் தீர்மானத்திற்கு ஆதரவாக வோட்டளிக்க வேண்டுமென்றும் கனம் அங்கத்தினர்களின் திருத்தத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது. இந்த $\frac{2}{3}$ பங்கு அங்கத்தினர்தான் பெரும்பான்மையினர் என்று எப்படிச் சொல்லலாம்? ஒரு பக்கத்தில் ஒருவர் அதிகமாக இருந்தாலும் அந்தப் பக்கத்தினர் பெரும்பான்மையினர்தான். கூட்டத்தில் பிரசன்னமாகியிருக்கும் அங்கத்தினர்களில் குறைந்தபட்சம் $\frac{2}{3}$ பங்கு அங்கத்தினர் தீர்மானத்திற்கு ஆதரவாக வோட்டளிக்க வேண்டுமென்று எதற்காகச் சொல்ல வேண்டும்? மேலும், நம்பிக்கையில்லாத தீர்மானம் கொண்டு வருவதற்கு வகை செய்தால், அது கூட்சிகள் வளர்க்கும். அதற்காக, நம்பிக்கை இம்ந்தவர்களை பதவியில் நீடித்து வைக்க வேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை. இந்தத் திருத்தம் இரண்டு பாகங்களாக இருக்கிறது. முதல் பாகத்தை கனம் அங்கத்தினர் தனியாகப் பிரேரேபித்திருந்தால் அது ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கும். இரண்டாவது பாகமும் அதில் சொந்திருப்பதால் திருத்தத்தை வாபஸ் பெற வேண்டுமென்று கனம் அங்கத்தினரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். நான் கனம் அங்கத்தினரை நிர்ப்பந்திக்கவில்லை. யாராக இருந்தாலும் நிர்ப்பந்தம் செய்ய வேண்டிய அவசியமில்லை. நிர்ப்பந்தம் செய்ய வேண்டியிருந்தால் யாரும் நிர்ப்பந்தம் செய்வார்கள். எதிர் கட்சியில் நிர்ப்பந்தம் அதிகமாக உண்டு என்பது எனக்குத் தெரியும். கனம் அங்கத்தினர் தமது திருத்தத்தை வாபஸ் வாங்கிக் கொள்ளத் தயாராக இல்லாவிட்டால், மற்ற கனம் அங்கத்தினர்கள் திருத்தத்திற்கு எதிராக வோட்டளித்து அதை நிராகரிப்பார்கள்; அவ்வாறு எதிர்த்து வோட்டளித்து நிராகரிக்க வேண்டுமென்று அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER: The hon. Member, Sri Subbiah Mudaliar wants permission of the House to withdraw his amendment. May I know whether the House gives leave for him to do so?

SRI M. KALYANASUNDARAM: No, Sir, I want the amendment to be put to the vote of the House. According to the Assembly Rules, even if a single hon. Member says that permission should not be given to withdraw the amendment, it should be put to the vote of the House.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, I would submit that only Motion re. leave to withdraw the amendment should be put to the vote of the House and not the amendment.

MR. SPEAKER: The hon. Member says that he wants to withdraw his amendment. It is for the House to give permission to withdraw the amendment or not. I think the House gives permission to withdraw the amendment.

The amendment is by leave withdrawn.

[9th November 1957]

MR. SPEAKER: I am sorry that Sri Subbiah Mudaliar's amendment has been wrongly declared as withdrawn. The hon. Member Sri Kalyanasundaram's point is correct. According to Rule 72 of the Assembly Rules, "a member who has moved a motion or an amendment to a motion may withdraw the same with the leave of the Assembly expressed without a dissentient voice". Now that there is a dissentient voice, I shall now put the amendment of Sri Subbiah Mudaliar to the vote of the House.

The question is—

Add the following as a new Clause after Clause 6 and renumber the rest of the clauses :—

" 7. Amendment of section 23 of Madras Act X of 1950.—
(1) *For the existing clause (b) of section 23 of the principal Act substitute the following :—*

' (b) In the case of the President on the expiry of his term of office as a member, or on his becoming disqualified for holding office, or on his removal from office, or on his otherwise ceasing to be a member.'

(2) *After clause (c) of section 23 of the principal Act, add the following clause :—*

' (d) The President or Vice-President shall cease to hold office as such on the passing of a resolution of " No Confidence " in the President or the Vice-President, as the case may be, passed at a meeting of the panchayat attended by at least three-fourths of the number of members of the panchayat and not less than two-third of the number of members present at the meeting voting in favour of the resolution.' "

The amendment was put and lost.

Clause 7 was put and carried.

Clause 8.

MR. SPEAKER: The Motion is—

" That Clause 8 do stand part of the Bill."

SRI A. GOVINDASAMY: Sir, I move—

" Add the following proviso at the end of the proposed sub-section (5) of section 48 of the principal Act :—

' Provided that any person to be appointed under the provisions of this sub-section shall be a person in the service of Government not below the rank of a Revenue Inspector.' "

The amendment was duly seconded.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, I accept the amendment.

9th November 1957]

MR. SPEAKER : The question is—

“ Add the following proviso at the end of the proposed sub-section (5) of section 48 of the Panchayat Act :—

‘ Provided that any person to be appointed under the provisions of this sub-section shall be a person in the service of Government not below the rank of a Revenue Inspector.’ ”

The amendment was put and carried.

Clause 8, as amended, was put and carried.

Clauses 9, 10 and 11 were put and carried.

Clause 1.

MR. SPEAKER : The Motion is—

“ That Clause 1 do stand part of the Bill.”

SRI M. KALYANASUNDARAM : Sir, I move—

“ For the existing sub-clause (2) substitute the following :—

‘ It shall come into force on the 1st December 1959.’ ”

The amendment was duly seconded.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்தத்திருத்தத்தை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ள வில்லை. ஒரு குறிப்பிட்ட தேதியில் இதை அமலுக்குக் கொண்டு வருவது என்பது அசெளகரியமாக இருக்கலாம். மேலும், குறிப்பிடப்பட்டுள்ள தேதி 1958-ம் வருஷம் டிசம்பர் 1-ம் தேதி என்று நினைத்துக் கொண்டிருந்தேன். ஆனால், 1959-ம் வருஷம் டிசம்பர் மாதம் 1-ம் தேதி என்று திருத்தத்தில் இருக்கிறது. 1959-ம் வருஷம் என்றால் நாங்கள் நிச்சயமாக இந்தத் திருத்தத்தை ஒப்புக்கொள்ள முடியாது. 1958-ம் வருஷம் டிசம்பர் 1-ம் தேதி என்பதை எடுத்துக் கொண்டால் கூட, இது 1958-ம் வருஷம் டிசம்பர் 5-ம் தேதிதான் வரவேண்டியிருக்கும். கூடிய சீக்கிரம் தேர்தலை நடத்த வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன்தான் அரசாங்கம் இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருக்கிறது. ஆகையால் இந்தத் திருத்தத்தை அரசாங்கம் ஒருக்காலும் ஒப்புக்கொள்ள முடியாது.

MR. SPEAKER : The question is—

“ For the existing sub-clause (2) substitute the following :—

‘ It shall come into force on the 1st December 1959.’ ”

The amendment was put and lost.

Clause 1 was put and carried.

The Preamble was put and carried.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, I move—

“ That the Madras Village Panchayats (Amendment) Bill, 1957 (L.A. Bill No. 16 of 1957), as amended be passed.”

MR. SPEAKER : The Motion is—

“ That the Madras Village Panchayats (Amendment) Bill, 1957 (L.A. Bill No. 16 of 1957), as amended be passed.”

[9th November 1957]

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR: Sir, we on this side of the House requested the Hon. Minister to accept at least the amendment relating to the "No Confidence Resolution" but he has refused to accept it. As a protest against the attitude of the Government in respect of this matter, we on this side of the House do not want to take part in the third reading of the Bill.

Then hon. Members belonging to the Opposition Parties walked out.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: This is indeed a strange phenomenon which we see in this House. If Members walk out because an amendment could not be accepted, it is their pleasure and your pleasure.

MR. SPEAKER: The question is—

"That the Madras Village Panchayats (Amendment) Bill, 1957 (L.A. Bill No. 16 of 1957), as amended be passed."

The motion was put and carried and the Bill was passed.

MR. SPEAKER: The House will now adjourn and meet again at 9 a.m. on Monday, the 11th November 1957.

The House then adjourned.

V.—PAPER LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

21. *Sixth Report of the Committee on Estimates on the Public Works Department (Buildings).*